

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040, FAX: 01/7869-045, GSM: 051/612-923

SVETOVANJE, PRODAJA IN
SERVIS RAČUNALNIŠKE OPREME

- **20%** ... na lastno programsko opremo
za računovodstvo, finance,
trgovino in storitve.
1989-2009

e-mail: lamas@lamas.si

Številka 7, letnik 17, september 2011

Stran 11

Polži na Mont Blancu

Čez prag

Začetek novega šolskega leta nam vzbuja razmišljanja. Na nek način se dotakne nas vseh. Seveda je nov začetek najpomembnejši za tiste družine, ki imajo vrtničkarje, šolarje, srednješolce in študente. In če je za mnoge izmed njih novo šolsko leto samo konec počitnic in ponovno srečanje s sošolci, pa je za tiste, ki prihajajo v šolo prvič, začenjajo srednješolsko izobraževanje ali pa so vstopili v študentski staž, to poseben mejnik. Končuje se neko življenjsko obdobje, začenja se novo. Vsak te konce in nove začetke dojema in doživlja na svoj način. A mi na tem mestu želimo vsem, ki so prestopili šolski prag, uspešno šolsko in študijsko leto! Tudi nov letni čas je pokazal svoj obraz. Pred letom dni nam je ponagajala narava s poplavami. Se še spomnimo pomoči in solidarnosti, ki smo je bili deležni? Verjetno ni nikoli dovolj hvaležnosti tistim, ki so dan in noč pripravljene, da nam pomagajo ob nesreči. Morda pa nam jesen poleg hvaležnosti daje tudi priložnost za to, da ponudimo svojo roko v pomoč tistim, ki jo potrebujejo.

mš

V jubilejnem letu velika pridobitev PGD Ivančna Gorica

Ob 60-letnici društva so ivanški gasilci prevzeli novo sodobno gasilsko vozilo GVC 16/25. Več na strani 13.

Avto Kavšek ob srebrnem jubileju

Podjetje Avto Kavšek je ob srebrnem jubileju razširilo dejavnost s prodajo in servisom osebnih vozil Hyundai. Več na strani 7.

Stran 11

Povratniki zmagovalci Debelega hriba

Stran 27

Naši mladi nogometaši pospremili slovensko reprezentanco

REHAU QUALITY DESIGN ZA OKNA

CUGELJ
PVC IN ALU OKNA

- PVC / ALU OKNA IN VRATA
- ZIMSKI VRTOVI
- ROLETE
- OKENSKÉ POLICE IN ZAKLJUČNA DELA
- KRPAN ŽALUZIJ
- KOMARNIKI

brezplačna modra številka **080 16 99**

e-pošta: info@cugelj.si www.cugelj.si

AVTO SERVIS VLEKA

MARJAN KLEMENČIČ S.P.

Velike Češnjice 43
1296 Šentvid pri Stični

Tel.: 01/78 000 96, Fax: 01/78 000 97
Gsm: 041/785 333
<http://www.avto-klemencic.si>

AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO
AVTOLIČARSTVO
AVTOKLEPARSTVO
AVTOOPTIKA
AVTOVLEKA non-stop
AVTOPRALNICA
IZPUŠNI SISTEMI (meritve)
NADOMESTNA VOZILA

ZLATARSTVO TADINA

CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica

Tel.: 01/78 78 572

Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.

www.zlatarstvo-tadina.com

MOTOMAT

AVTO MOTO CENTER KOCJANČIČ

Janez Kocjančič, Mleščevo 1a, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01/7877-333, GSM: 041/651-722, 041/777-333
e-mail: amc.kocjancic@siol.net, www.amc-kocjancic.si

- servis za vsa osebna vozila
- nadomestni deli za vse vrste osebnih avtomobilov
- avtovleka

Županova beseda

V sodelovanju je ključ do uspeha

Trditev v naslovu se mi je v teh desetih mesecih, odkar sem vaš župan, že večkrat potrdila. Tam, kjer ljudje držijo skupaj, je delo v javno korist samo po sebi umevno, uspehi v obliki uspešno dokončanih projektov pa zagotovljeni. Če pa so ljudje med seboj sperti in gledajo samo za svojo korist, potem uspehov ni.

Občinski svet je izvedel že deveto sejo v tem mandatu, sodelovanje svetnikov na sejah je izjemno, odločitve pa v glavnem sprejemamo soglasno ali pa vsaj z veliko večino. Sprejeli smo že vrsto pravilnikov, aktov in predpisov, najpomembnejša med njimi sta gotovo proračun za leto 2011 in novi Statut občine Ivančna Gorica. Vse seje snemamo, posnetke pa lahko najdete na občinski spletni strani www.ivancna-gorica.si. Ker se zavedamo, da je obveščanje javnosti ena naših glavnih nalog, smo občinsko spletno stran temeljito prenovili in ji dodali nove vsebine. Poleg gradiv, ki jih obravnava in sprejema občinski svet, tam najdete vse najbolj aktualne novice in razpise, pa enoten koledar vseh prireditev v občini in še in še. Seveda pa Klasje ostaja vaš prijatelj in vas bo, vsebinsko še bogatejši in očem še bolj všečen, tudi v prihodnje redno obiskoval na vašem domu ali na delovnem mestu.

V želji, da bi občinska uprava delovala še učinkoviteje, smo jo reorganizirali.

li. Od 1. septembra dalje delujemo v petih oddelkih, vsak oddelek pa ima svojega vodjo. Upravo smo nekoliko kadrovsko okrepili, saj se je tudi podžupan Tomaž Smole odločil svojo funkcijo opravljati poklicno in mi je pri delu v veliko pomoč. Hišnik Ivan Potokar se je upokojil, zahvaljujem se mu za vse, kar je dobrega naredil za našo občino. Prepričan sem, da ga bo novi delavec dostojno nadomestil. V kratkem bomo dobili še novega sodelavca, ki bo skrbel za pripravo projektov, s katerimi bomo kandidirali za pridobivanje evropskih sredstev, sodeloval pa bo tudi pri izvedbi številnih investicij, ki jih imamo v načrtih. V primerjavi z ostalimi primerljivimi občinami smo po številu zaposlenih še vedno daleč zadaj, kljub temu pa si bomo prizadevali, da bomo delo opravljali tako, kot to od nas občani pričakujete. Med počitnicami smo nekoliko preuredili že dokaj neprimerne občinske prostore, del zaposlenih pa smo preselili v prostore poleg sejne sobe na Sokolski ulici. Z relativno majhnimi stroški smo veliko pridobili. Prepričan sem, da bodo novi delovni pogoji ugodno vplivali tako na delo zaposlenih kot tudi na boljše počutje naših strank.

V tem trenutku intenzivno poteka asfaltiranje lokalnih in krajevnih cest po celotni občini. Letošnje načrte na tem področju bomo izpolnili v čim večji meri, če nam le ne bo ponagajalo vreme in preveliki apetiti lastnikov zemljišč. Prenavljajo se vodovodna in kanalizacijska omrežja v skladu z načrti. Intenzivno zbiramo soglasja in dokončujemo dokumentacijo, s katero bomo kandidirali za evropska kohezijska sredstva za izgradnjo glavnih povezovalnih kanalizacijskih vodov od Višnje Gore in iz Vira pri Stični do čistilne naprave v Ivančni Gorici, ki jo bomo istočasno tudi nadgradili, da bo lahko še bolje opravljala svojo vlogo. Žal smo bili na prvem razpisu neuspešni pri kandidiranju za sofinanciranje izgradnje vodovoda Laze-Korinj, dobili pa smo zagotovila, da nam bodo na naslednjem razpisu konec leta zagotovo odobrili sredstva. Tako bomo z izgradnjo začeli predvidoma v začetku naslednjega leta. Zaradi stečaja podjetja GPG, lastnika zemljišča, katerega del potrebujemo za izgradnjo prizidka vrtca v Višnji Gori, se bo očitno nekoliko zavlekel zač-

tek izgradnje prizidka, za katerega pa smo že izdelali idejne zasnove. Končan je razpis za izvajalca del pri poslovilnem objektu v Šentvidu pri Stični, če ne bo večjih zapletov s pritožbami neizbranih izvajalcev, se bo gradnja v kratkem začela. Postopek sprejemanja novega podrobnega prostorskega načrta za center Ivančne Gorice je v zaključni fazi, jeseni naj bi bila izvedena javna obravnava. Prostorski načrt bo dobra podlaga, da kraj Ivančna Gorica postane moderen center naše občine. Prav tako pripravljamo novo prometno ureditev v tem delu Ivančne Gorice s poudarkom na ureditvi mirujočega prometa, torej parkiranja. Občinski prostorski načrt čaka na soglasja državnih organov, saj brez njih ne moremo opraviti javne razprave. Predvidevam, da bomo javno razpravo o dokumentu, ki bo pomembno vplival na nadaljnji razvoj občine, lahko opravili oktobra ali najkasneje novembra.

Žal so nekoliko dlje trajali postopki za izbiro izvajalca arheoloških raziskav na novem pokopališču v Ivančni Gorici. Zdaj so končani in v kratkem pričakujemo začetek raziskav, nato pa končno tudi začetek obratovanja pokopališča.

Skupaj z županoma občin Grosuplje in Dobropolje ter direktorjem JKP Grosuplje se trudimo prepričati oblast, da je nesmiselno razmišljati o zaprtju odlagališča Špaja dolina do leta 2015 in da dovoli njegovo obratovanje tudi v prihodnje. Zaenkrat kaže tako, da bo potrebno vložiti še lepo vsoto denarja v dodatno opremo odlagališča, nato pa naj bi končno dobili zeleno luč za nemoten razvoj in delovanje tudi v prihodnje. Smeti so pač postale velik posel in tega se tisti, ki hočejo zapreti komaj 20-odstotno zapolnjeno odlagališče, očitno dobro zavedajo, zato pot do končne rešitve ne bo lahka.

Kljub temu, da je tale moj prispevek že nekoliko dolg, moram vseeno omeniti še ustanovitev Komisije župana za starosti prijazno občino, ki bo pomagala izbrati najbolj primerne rešitve za varno in prijazno starost. Sestavljajo jo ljudje, ki se s to tematiko srečujejo vsakodnevno in so torej najbolj poklicani, da predlagajo, kaj in kako naj občina na tem področju naredi.

Rešitve, ki jih bodo predlagali, bodo sestavni del Razvojnega programa občine, ki ga za vsa področja življenja in dela občine intenzivno pripravljamo in bo predvidoma občinskemu svetu dan v obravnavo novembra. Od tega dokumenta veliko pričakujem, saj bo začrta pot razvoja občine v prihodnjih letih.

Naši gasilci so bili v minulih mesecih zelo delavni. Nekatera društva so praznovala obletnice, druga so se veselila novih pridobitev prevoznih sredstev in opreme. S profesionalnim odnosom do dela in človeškim pristopom do ljudi so gasilci nedvomno tisti, ob katerih se počutimo varne. Toliko zaenkrat. Šolarjem, dijakom in študentom želim veliko uspeha v novem šolskem letu. Vsem nam pa želim čim manj neprijetnih presenečenj, tako s strani oblasti kot s strani narave.

Vaš župan Dušan Strnad

Poletne in jesenske aktivnosti pri pripravi Lokalnega razvojnega programa občine Ivančna Gorica

Da bi pridobili odprta mnenja prebivalcev občine Ivančna Gorica o prepoznavnosti občine, njeni viziji, ključnih problemih, zaviralnih elementih za gospodarski razvoj in potrebnih investicijah, smo v junijski številki občinskega glasila Klasje objavili anketni vprašalnik. Odziv prebivalcev je bil nad našimi pričakovanji, saj smo do konca julija prejeli kar 77 izpolnjenih vprašalnikov. Vse vprašalnike smo analizirali po posameznih vprašanjih ter pripravili skupen povzetek, ki bo umeščen v analizo stanja v strateškem delu dokumenta, prav tako pa bo služil za preveritev že definiranih strateških ciljev in strategij. Vsem občanom se za sodelovanje najlepše zahvaljujemo in vas vabimo, da še naprej aktivno sodelujete pri pripravi lokalnega razvojnega programa.

Občani so v vprašalnikih podali precej konkretnih predlogov projektov, ki bi bili po njihovem mnenju potrebni za uspešen razvoj občine. Kaj konkretno namerava storiti Občina Ivančna Gorica za realizacijo teh predlogov, pa boste izvedeli na štirih delavnicah v okviru priprave izvedbenega dela dokumenta.

Delavnica za področje kmetijstva in turizma je bila v torek, 20. septembra, na Izletniški kmetiji Okorn, Pristava nad Stično.

V nadaljevanju sledijo:

- **delavnica za podjetnike in podjetja: v sredo, 28. septembra, od 14. do 17. ure,**
- **delavnica za družbeno področje: v torek, 4. oktobra, od 13. do 18. ure,**
- **delavnica za področje okolja, prostora in infrastrukture: v sredo, 5. oktobra, od 13. do 18. ure.**

Lokacije zadnjih treh delavnic bodo sporočene naknadno, na spletni strani Občine.

V poletnem času smo na Občini Ivančna Gorica opravili tudi osebne razgovore z nosilci posameznih področij, na katerih popisujemo projekte za izvedbeni del lokalnega razvojnega programa. Vsi občani pa boste imeli možnost sodelovanja s svojimi konkretnimi predlogi na omenjenih delavnicah, zato vas vabimo, da se jih udeležite!

Saša Ceglar, Center za razvoj Litija

Občina Ivančna Gorica

razpisuje

NATEČAJ ZA BESEDILO HIMNE OBČINE IVANČNA GORICA

1. Namen natečaja je pridobiti besedilo za himno občine Ivančna Gorica. Himna bo del celostne podobe občine. Poleg drugih simbolov, ki jih občina že uporablja, je njen namen izražanje pripadnosti občini.

2. Besedilo naj izraža pripadnost občini Ivančna Gorica, predstavlja lahko tudi njene naravne, kulturne in druge znamenitosti.

Besedilo naj bo zapisano v slovenskem jeziku, avtorji naj upoštevajo, da bo uglasbeno.

Besedilo naj obsega tri štirivrstične kitice in odpev v urejeni metrični shemi.

3. Natečaj je anonimen. Sodelujejo lahko le občanke in občani občine Ivančna Gorica.

Avtorji besedilo pošljite v zaprti ovojnici, na kateri naj bo pripisana šifra, brez imena pošiljatelja. V ovojnicu naj bo posebej še ena zapečateni ovojnica označena z isto šifro, v njej pa naj bo list z vašimi podatki (ime, priimek, naslov, telefon ali elektronski naslov). Besedilo pošljite na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, 1295 Ivančna Gorica.

4. Rok za oddajo besedil je 7. oktober 2011.

5. Prispela besedila bo pregledala in ocenila komisija.

6. Avtor izbranega besedila prejme honorar v višini 300 evrov neto.

7. Komisija bo rezultate natečaja objavila najkasneje v 14 dneh po zaključku natečaja, na spletni strani Občine, www.ivancna-gorica.si.

V primeru, da nobeno predlagano besedilo ne bo zadostilo merilom razpisa, se razpis ponovi.

8. Informacije v zvezi z natečajem so na voljo na telefonski številki 781 21 00.

Kolofon

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 3. oktobra.

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica

Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Ivančna Gorica

Sedež uredništva: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica,

telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net,

spletna stran: www.klasje.net

Uredniški odbor:

Matej Šteh - v. d. glavnega in odgovornega urednika

Leopold Sever - *Kratkočasnik, Siva in Severna stran*

Simon Bregar - *Šport*

Milena Vrhovec - *Kmetijstvo*

Nataša Ž. Erjavec - *Gospodinjska stran*

Maja Ficko

Sonja Maravič

Gregor Štrubelj

Lektoriranje: Simona Zvonar

Oblikovna zasnova: Flamus, Nataša Ž. Erjavec

Priprava za tisk: AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Špes & Co. d.n.o.

Časopis KLASJE izhaja v 5.800 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Spet v šolske klopi

Prišel je začetek novega šolskega leta in v šolskih klopih je zopet postalo živahno. Posebej vznemirljivo in nepozabno doživetje je bil 1. september za prvošolčke, ki so prvič prestopili šolski prag. V naši občini jih je v novem šolskem letu 161, skupaj pa se v naših hramih učenosti vzgaja in izobražuje nekaj več kot 1400 osnovnošolcev. Kot vsako leto so ob šolskih poteh potekale tudi preventivne akcije za varnost v prometu.

Priprave na novo šolsko leto so na obeh matičnih šolah in vrtcu v naši občini potekale že zadnje avgustovske dni. V ta namen so se sestali tudi župan Dušan Strnad, delavci občinske uprave, podžupan Tomaž Smole, ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični Janez Peterlin in ravnateljica Vrtca Ivančna Gorica Branka Kovaček. Župan se je seznanil s pripravami na začetek novega šolskega leta, beseda pa je tekla tudi o drugih temah, kot so šolski prevozi, zagotavljanje prostora in drugo. Na matični šoli OŠ Stična so se v tem poletju pričela tudi dela za postavitev nove sončne elektrarne. Posebej je potrebno poudariti, da je Občina pred začetkom šolskega leta pred vrtcem in srednjo šolo asfaltirala nove parkirne površine, na novo je bil urejen tudi prometni režim.

V Šentvidu so že konec minulega šolskega leta postavili zunanje igrišče z

igrali za otroke v podaljšanem bivanju. Pred začetkom novega šolskega leta pa je bila narejena tudi steza za skok v daljino s peskovnikom in steza za met krogle. Otroško igrišče je odprto tudi za javnost.

Sprejem prvošolčkov

Še posebej slovesno je bilo ob začetku novega šolskega leta na Krki, kjer se je po odprtju nove podružnične šole maja letos to jesen prvič začel šolski pouk. Kot prva generacija v novi šoli bo v šolsko kroniko zapisnih enajst tamkajšnjih prvošolčkov. Da je bil vstop v nove prostore krške šole sproščen tako za otroke kot za starše, so s prijaznimi in spodbudnimi besedami poskrbeli ravnatelj Osnovne šole Stična Marjan Potokar ter prijazne učiteljice in vzgojiteljice. Starejši vrstniki so za učence pripravili krajši kulturni program. Vse prvošolčke in starše je pozdravil tudi župan Dušan Strnad, ki jim je zaželel prijazne in vesele šolske dni ter veliko novega

znanja.

Po sprejemu na Krki sta ravnatelj in župan odšla v matično šolo v Stično, kjer so na pozdravne besede že čakali prvošolčki v dveh oddelkih. Sprejema v stiški šoli se je udeležil tudi podžupan Tomaž Smole, ki je prvošolčke in njihove starše povabil na predstave I. festivala otroškega filma, ki ga je kot darilo šolarjem ob začetku šole podprla tudi Občina Ivančna

Gorica. Skupaj je letos na OŠ Stična s podružničnimi šolami Stična, Višnja gora, Muljava, Krka in Zagradec vpisanih 123 prvošolcev.

Začetek novega šolskega leta so dočakali tudi prvošolčki iz Šentvida pri Stični in okoliških vasi. Tudi tu so učenci zanje pripravili krajši program. 32 prvošolčkov in njihovih staršev je nagovoril ravnatelj Janez Peterlin, tudi njih pa je pozdravil župan Dušan Strnad. Na podružnični šoli v Temeni-

ci je to leto vpisanih šest prvošolčkov, število šolarjev v Centru za zdravljenje bolezni otrok v Šentvidu pa se ves čas spreminja.

Tudi letos poskrbljeno za varne prve šolske dni

Začetek novega šolskega leta je tudi letos potekal v znamenju preventivnih aktivnosti Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Ivančna Gorica. Člani ZŠAM Ivančna Gorica in policisti PP Grosuplje so tedni dni s svojo prisotnostjo na šolskih poteh in v okolici šol voznike opozorjali, da so na cesti tudi najmlajši udeleženci v prometu. Radi so svetovali tudi tistim, ki so otroke pripeljali v šolo, saj se pogosto dogajajo nepravilnosti. Policista iz policijske pisarne v Ivančni Gorici sta ob sprejemu prvošolčkov še posebej nagovorila njihove starše, že pred začetkom šolskega leta pa je omenjeni SPV poskrbel za namestitve opozorilnih tabel in transparentov, obnovljene pa so bile tudi cestne talne označbe v okolici šol.

Tudi srednješolci znova v klopih

Srednja šola Josipa Jurčiča je letos sprejela 85 dijakov v dveh oddelkih gimnazije in enem oddelku ekonomskih tehnikov. Skupaj je na šoli 455 dijakov v 18 oddelkih.

Matej Šteh, Gašper Stopar

Obvestilo ob začetku šolskega leta

Zaključile so se počitnice in šolsko leto je že v polnem teku. Da bi učencem, še posebej prvošolčkom, omogočili čim varnejšo udeležbo v prometu na poti v šolo in domov, policisti Policijske postaje Grosuplje v sodelovanju z drugimi organizacijami izvajamo številne aktivnosti.

Kljub temu želimo opozoriti, da so otroci kot prometni udeleženci nepredvidljivi. Prometne znake pogosto spregledajo ali pa si jih razlagajo po svoje (predvsem prometne znake, ki obveščajo o varni hoji), poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu. Vozniki moramo nanje še posebej paziti!

V prvih dneh šolskega leta smo policisti, da bi otrokom zagotavljali varno pot v šolo in iz nje, izvajali številne preventivne in represivne aktivnosti, kar je ena najpomembnejših naših nalog. V okolici šol smo v prvih šolskih dneh izvajali poostren nadzor prometa, še posebej v času prihodov

učencev v šolo in odhodov domov. Poostreno smo nadzirali tehnično brezhibnost vozil za prevoze otrok ter uporabo varnostnih pasov in dodatne opreme za privezovanje otrok v vozilih (otroški sedeži), s katerimi starši vozijo otroke v šolo, pripravili predavanja o prometni varnosti, spremljali učence po šolskih poteh, jim svetovali in jih učili o pravilni udeležbi v prometu ter jih ob tem opozarjali na potencialne nevarnosti. Z navedenimi aktivnostmi bomo nadaljevali tekom celotnega šolskega leta.

Za večjo varnost otrok svetujemo:

Starši!

Te in prihodnje dni čim več časa namenite prometnovarnostni vzgoji

otrok! Preverite, kaj vaši otroci znajo in zmorejo. Ne le na šolski poti, ampak tudi na sprehodu, na kolesu ali v avtomobilu. Pri tem ne pozabite, da z lastnim ravnanjem dajete zgled svojim otrokom! Pri prevozu otroke dosledno zavarujte z varnostnimi pasovi ustreznih sedežih. Tudi sami se vedno pripnite!

Vozniki!

Kot udeleženci v prometu bodite na otroke in njihovo nepredvidljivost še posebej pozorni! Temu prilagodite tudi način svoje vožnje. Še posebej bodite pozorni v bližini vrtcev in šol ter krajev, kjer se morda otroci igrajo (npr. na ulicah, na parkiriščih ...).

Kolektiv Policijske postaje Grosuplje

O lokalni samooskrbi v Ivančni Gorici

V sredo, 7. 9. 2011, je župan Dušan Strnad sklical sestanek s predstavniki vzgojno-izobraževalnih ustanov v naši občini. Udeležili so se ga predstavniki vrtca, srednje šole in osnovnih šol ter Centra za zdravljenje bolezni otrok. Sodelovali so tudi predstavniki Centra za razvoj Litija in Zadruge Jarina. Obravnavane teme so bile lokalna samooskrba s hrano v šolah in vrtcih, tematski učni programi v naravi in podjetniške delavnice z učenci. Župan in podžupan sta predstavila pomen samooskrbe za trajnostni razvoj, neodvisnost občine in povezanost samooskrbe s strategijo bodočega razvoja občine. Center za razvoj Litija in Jarina pa sta predstavila svoje dosežke v drugih občinah in možnosti za sodelovanje. Danes sodelujejo s 53 proizvajalci in oskrbujejo eno srednjo šolo, sedem vrtcev, trideset osnovnih šol in dva doma za ostarele ter en gostinski obrat.

V razpravi so predstavniki šol in vrtca opozorili predvsem na predpise (javno naročanje) in tudi na stroške prehrane. Vsi so bili enotnega mnenja, da je kakovostna prehrana otrok na prvem mestu, vendar pa so precej onemogočeni z zakonsko regulativo. V zdajšnjih časih pa tudi z ekonomskimi težavami nekaterih staršev, ki ne plačujejo redno šolske prehrane, stroški pa potem ostanejo breme šole. Izrazili so željo po informacijah o teh izdelkih ter njihovih cenah.

V pogovoru je župan povedal, da želi, da bi javne ustanove skladno z možnostmi kupovale lokalno pridelano hrano in s tem vzpodbujale pridelovanje hrane na območju občine, še posebej sadja in zelenjave, ki ju kupujemo od drugod kljub naravnim danostim, ki jih imamo. Na tak način bi se tudi ohranila kakšna kmetija in odprlo še kakšno delovno mesto.

V nadaljevanju so bili predstavljeni še tematski učni programi v naravi, kot Dogodivščine v Oglarski deželi, Gozdni ponedeljek, Med pastirje na Veliko planino, Specimo svoj kruh, ... Tudi tu se nismo mogli izogniti cenam in stroškom v povezavi z ekonomsko močjo staršev. Vsi pa smo ugotavljali, da ima tudi naša občina v smislu tematskih delavnic v naravi kaj ponuditi.

Na koncu so bile predstavljene še podjetniške delavnice, ki jih brezplačno izvaja Center za razvoj Litija v sodelovanju s šolami. Zaključili smo, da je lahko pridelovanje živil skupaj z dodatnimi dejavnostmi podjetniška priložnost in da so vse tri točke smiselno povezane ter podpirajo trajnostni razvoj naše občine. Je pa potrebno še veliko narediti. A dela se v naši občini nismo nikoli bali.

Tomaž Smole

Festival otroškega filma v Ivančni Gorici

Za lažje premagovanje stresa ob prvih šolskih dneh je Občina Ivančna Gorica v sodelovanju s Festivalom evropskega in mediteranskega filma organizirala 1. festival otroškega filma. Pobudo je dal igralec Matjaž Javšnik, ki je uspešno izpeljal podoben festival že v Piranu, župan Dušan Strnad pa je pobudo podprl in zagotovil potrebna sredstva.

Festival je otvorila Nina Pušlar

Priprave so hitro stekle in kot najprimernejša lokacija je bil izbran amfiteater (dvorišče) pred Srednjo šolo Josipa Jurčiča, katere ravnatelj Milan Jevnikar je idejo navdušeno sprejel in ponudil vso potrebno pomoč. Prav tako ravnateljica vrtca Branka Kovaček. Natisnili smo plakate, v vsako gospodinjstvo poslali letake ter obveščali po Zelenem valu. Tudi podjetje Dana iz Mirne je skupaj z županom poskrbelo, da obiskovalci niso bili žejni in suhih ust.

Na sami otvoritvi festivala 2. septembra je bil obisk skromen in vsem, ki niso prišli, je lahko žal, saj so zamudili nastop priljubljene pevke Nine Pušlar. Po nagovoru podžupana Toma-

ža Smoleta in Matjaža Javšnika smo si prvi večer ogledali risani film Trije razbojniki. Pred tem smo še izrekli svečano prisego festivala in se zaoznanili, da se bomo udeležili vseh projekcij in delavnic. Nekateri so prisego vzeli resno, tako da smo se vse tri dni srečevali. Ob samem filmu smo s strahom zrli v oblačno nebo in župan je rekel, da moramo imeti res neverjetno srečo, če želimo do konca pogledati film brez kapljice dežja. Pa smo jo imeli.

Jutranja projekcija risanke Obuti maček je bila v avli srednje šole dobro obiskana, kot tudi v nedeljo dopoldan Impijev otok. Veliko zanimanja so otroci pokazali tudi za delavnice.

Izdelali so kar nekaj optičnih igrac in celo kratke animirane filme, ki so objavljeni na občinski spletni strani. Zelo veseli so bili tudi plesnih in glasbenih delavnic, ki so se odvijale v prostorih vrtca. Vrhunec festivala pa je bila sobotna projekcija filma Gremo mi po svoje, ki se je udeležil poseben gost, Jurij Zrnec. Po tem, ko smo ga komaj rešili iz gruče otrok, ki so ga prosili za avtogram, je odgovoril na vprašanja obiskovalcev in povedal nekaj zanimivosti s snemanja. Ob lepem vremenu in dobrem filmu se je dogodka udeležilo več kot 400 obiskovalcev, kar je za prvi festival dosegel.

Svečano sta prisegla tudi župan in podžupan

Na plesni delavnici je bilo razgibano

Zaključek festivala je pokvaril dež. Deklice so predstavile koreografijo, ki so jo osvojile na plesni delav-

nici, potem pa je zapihalo in začelo kapljati. Oprema je zelo občutljiva, zato smo se odločili, da prekinemo projekcijo. V dobrem je ostal tudi ognjeni šov.

Prvi festival je bil torej glede na okoliščine in improvizacijo uspešen. Nekaj manjših spodrsrljav so nam obiskovalci zlahka odpustili, saj so otroci uživali, z njimi pa tudi starši.

Zahvala županu Dušanu Strnadu in vsem, ki so pomagali – posebna zahvala pa Milanu Čožu s Srednje šole Josipa Jurčiča, ki je vse tri dni pomagal in stal ob strani organizatorjem. Glede na odzive obiskovalcev pa že načrtujemo 2. festival otroškega filma.

Tomaž Smole

Zdravstveni dom začel z obnovo nekdanjih vrtčevskih prostorov

Potem ko se je ob koncu leta 2009 vrtec selil v novozgrajene prostore pri srednji šoli, je Zdravstveni dom Ivančna Gorica lahko začel z aktivnostmi za obnovo izpraznjenih prostorov, v katere se bo sedanji zdravstveni dom, ki deluje pod isto streho, lahko širil. Obnovitvena dela so stekla v začetku avgusta.

Pred začetkom obnove je bil poleg priprave potrebne dokumentacije in načrtov potreben tudi tehten razmislek o potrebah zdravstvene oskrbe v občini v sedanjem obdobju in v prihodnjih desetletjih. Tako je uprava Zdravstvenega doma z direktorjem Janezom Zupancičem pripravila načrt obnove in širitve v treh fazah. Prva se sedaj že izvaja in zajema obnovo prostorov v katerih je deloval do nedavnega vrtec. Za uspešen začetek del je bilo potrebno sestaviti še finančno konstrukcijo. Uspešna kandidatura za sredstva Ministrstva za zdravje je prinesla 100.000 evrov sredstev, Občina Ivančna Gorica prispeva 30.000 evrov, Zdravstveni dom pa bo zagotovil preostanek v višini dobrih 300.000 evrov.

Kaj bodo prinesli novi prostori? Izvajalec del, AS-PRIMUS, d. o. o., iz Starega trga pri Ložu, naj bi dela prve faze zaključil do konca leta, tako da bi zdravstveni dom na novih površinah v izmeri 300 m² začel delovati po novem letu. V kletnih prostorih bodo pisarna zdravstvene vzgoje, patronažna služba, prostori za zaposlene in sejna soba. V pritličju bodo prostori za dežurno službo, urgentna ambulanta in ena splošna ambulan-

ta. V prvem nadstropju pa bodo tri splošne ambulante, kar bo pomenilo, da bo vsak zdravnik delo opravljal v svoji ambulanti in bo lahko delovni čas po potrebi tudi podaljšal, če bo to potrebno. Prav tako bo na novo urgentna ambulanta, ki bo namenjena samo sprejemu urgentnih pacientov. Samoplačniških in drugih ambulant v tej fazi ni predvidenih, potekajo pa že projektni načrti za drugo fazo obnove, v kateri se predvideva prenova obstoječih prostorov zdravstvenega doma, dodatne zobne ambulante ter dve otroški ambulanti z ločenimi prostori za zdrave in bolne otroke. Ta faza bi se lahko izvajala že v letih 2012 in 2013. Vodstvo Zdravstvenega doma pa načrtuje tudi izvedbo tretje faze, v kateri bi se dogradil še prizidek.

Obnova, ki je v teku, zajema odstranitev predelnih sten in stopnišča, vseh inštalacij in opreme v zahodnem

delu objekta, odstranitev finalnih tlakov ter izvedbo novih z ustrezno toplotno izolacijo in hidroizolacijo v kletnih prostorih objekta. Zamenjava stavbnega pohištva (notranja in zunanja vrata ter okna), postavitve novih predelnih sten, izvedba spuščenege stropa v pritličju in nadstropju za nemoten razvod novih inštalacij, izvedba toplotne izolacije na podstrešnem delu objekta, fasada in toplotna izolacija na zahodni strani objekta ter hidroizolacija obodnih zidov. Ogrevanje se bo izvajalo iz obstoječe kotlovnice, zamenjale se bodo cevi in radiatorji. Poskrbljeno bo tudi za hlajenje s hladilnim agregatom. Spremenijo se tudi vsi obstoječi sanitarni prostori, na novo se izvede celotna notranja vodovodna inštalacija, električna inštalacija in kanalizacija. Fasada se bo, kot že rečeno, izvedla samo na zahodnem delu stavbe.

Matej Šteh

Obnova pokopališkega zidu na Krki

Na Krki so je pred kratkim končala obnova dotrajanega kamnitega opornege zidu pod pokopališčem ob cerkvi sv. Kozme in Damjana. Potem ko se je spomladi del zidu zaradi dotrajanosti začel rušiti, sta KS Krka in Občina Ivančna Gorica urgentno pristopila k zaščiti in obnovi zidu, da ne bi prišlo do nadaljnega rušenja in morebitne nesreče. Zid se namreč nahaja ob cesti, nasproti njega pa je tudi stara podružnična šola, v kateri je še v minulem šolskem letu potekal pouk.

Z izvajalcem PUH – podjetje za urejanje hudournikov, ki je že lansko leto izvajal sanacijo dela obzidja, se je zaradi nujnosti ukrepanja izvedel postopek naročila del s pogajanjem glede cene in roka izvedbe, kar v takšnih primerih predvideva tudi zakonodaja. Izvajalci so najprej načrtovali, da bodo obnovili zid v dolžini 22 metrov, vendar se je med sanacijo tega dela in zaradi slabih vremenskih razmer zid začel nevarno nagibati. Tako je bilo potrebno izvesti sanacijo v dolžini približno 60 metrov in višini dobrih štirih metrov, kar je posledično vplivalo na trajanje in ceno sanacije. Skupno je obnova stala 97.000 evrov, v celoti jo je financirala Občina Ivančna Gorica. V teku je še izdelava in namestitev zaščitne ograje, z asfaltiranjem pa se bo uredilo tudi cestišče.

Matej Šteh

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, objavlja na podlagi Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2011 (Uradni list RS, št. 12/2011) in Pravilnika o štipendiranju dijakov in študentov v Občini Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 59/07)

JAVNI RAZPIS

za pridobitev štipendije iz proračuna Občine Ivančna Gorica za šolsko leto 2011/2012

1. Uporabnik proračunskih sredstev: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica.

2. Predmet javnega razpisa je dodelitev štipendij dijaku in študentu iz občine Ivančna Gorica v skladu s Pravilnikom o štipendiranju dijakov in študentov v Občini Ivančna Gorica.

3. Okvirna višina sredstev, ki so predmet razpisa, je 35.000,00 evrov.

4. Pravico do štipendije iz proračuna Občine Ivančna Gorica lahko uveljavijo redni dijaki in študenti, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imajo status rednega dijaka oz. študenta,
 - so državljani Republike Slovenije,
 - imajo stalno prebivališče v občini Ivančna Gorica najmanj eno leto od datuma prijave na javni razpis,
 - ob vpisu v prvi letnik srednje šole niso bili starejši od 18 let oz. ob vpisu v visokošolsko in univerzitetno izobraževanje niso bili starejši od 26 let,
 - niso v delovnem razmerju, ne prejemajo nadomestila za brezposelnost pri Zavodu za zaposlovanje, nimajo statusa zasebnika ali samostojnega podjetnika.
5. Vsi prosilci se morajo prijaviti na obrazcih iz razpisne dokumentacije in priložiti vsa v razpisni dokumentaciji potrebna dokazila:

- potrdilo o vpisu za tekoče študijsko leto (dobite ga na šoli ali fakulteti),
- dohodninsko odločbo staršev oz. skrbnikov ter drugih članov iz skupnega gospodinjstva za leto 2010, ki so po zakonu o dohodnini dolžni oddati dohodninsko napoved,
- zadnje pridobljene odločbe o otroškem dodatku za vse otroke, ki so člani družine,
- dokazilo o opravljenih izpitih in njihovi povprečni oceni predhodnega študijskega leta oziroma dokazilo o uspehu v preteklem šolskem letu (dobite ga ali ste ga dobili na šoli ali fakulteti),
- dokazila o uspehih in priznanjih (če jih imate),
- fotokopija osebne izkaznice ali potnega lista (kar potrjuje državljanstvo vlagatelja),
- fotokopijo potrdila o družinski skupnosti, naslovljenega na ime in priimek vlagatelja (dobite ga na Krajevnem uradu, Sokolska 8, Ivančna Gorica).

Občinski svet Občine Ivančna Gorica bo za šolsko leto 2011/2012 na eni izmed naslednjih sej s sklepom, izdanim na podlagi 5. člena Pravilnika o štipendiranju dijakov in študentov v Občini Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 59/2007), sprejel število ter višino štipendij.

6. Merila za vrednotenje prijav bodo v skladu z zgoraj navedenim pravilnikom sledeča:

a) DOHODEK

plačilni razred dohodkovni razred št. točk
(delež bruto mesečnega dohodka na družinskega člana v primerjavi s povprečno bruto plačo v RS v preteklem koledarskem letu)

1.	do 25 %	90
2.	od 25 % do 35 %	80
3.	od 35 % do 45 %	70
4.	od 45 % do 55 %	50
5.	od 55 % do 70 %	40
6.	od 70 % do 90 %	30
7.	od 90 % do 110 %	20
8.	nad 110 %	10

Dokazilo: dohodninska odločba ter odločba o otroškem dodatku za leto 2010.

Za člane družine vlagatelja se po tem pravilniku štejejo:

- oče, mati ali zakonec oz. oseba, ki živi z enim izmed staršev v življenjski skupnosti, ki je v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, najmanj eno koledarsko leto pred vložitvijo vloge za uveljavitev pravice do občinske štipendije,
- otroci, posvojenci oziroma pastorki, ki so jih vlagateljevi starši dolžni preživljati v skladu s predpisi o zakonski zvezi in družinskih razmerjih,
- stari starši, posvojitelji, očim ali mačeha oziroma vnuki vlagateljevih staršev, če so jih ti dolžni preživljati po predpisih iz prejšnje alineje,
- otroci oz. posvojenci vzdrževalcev tudi po 18. letu starosti, če se izobražujejo v javno veljavni izobraževalni programi za odrasle oziroma so prijavljeni pri zavodu kot brezposelne osebe, ki iščejo prvo zaposlitev ter nimajo lastnih sredstev za preživljanje.

b) ŠTEVILO VZDRŽEVANIH OTROK V DRUŽINI

št. otrok	št. točk
1 do 2 otroka	2
3 do 5 otrok	4
več kot 5 otrok	6

Dokazilo: izjava o številu vzdrževanih otrok (predšolski, šolski, študentje, brezposelni) v družini ter njihovem statusu, potrdilo o družinski skupnosti, naslovljeno na ime vlagatelja.

c) USPEH V PRETEKLEM ŠOLSLEM LETU

uspeh	št. točk
zadosten (6)	2
dober (7)	4
prav dober (8, 9)	6
odličen (10)	8

Dokazilo: kopija izkaza o uspehu oz. potrdilo o opravljenih izpitih.

d) PRIZNANJA

Višina štipendije se poveča ob doseženih uspehih na izvenšolskih dejavnostih, kot so izobraževanje, kultura, umetnost, šport itd. na naslednji način:

doseženo priznanje	št. točk
1. mesto oz. zlato priznanje (ekipno ali posamično), doseženo na regijskem, državnem ali mednarodnem tekmovanju, in primerljivo	do 12 točk
2. mesto oz. srebrno priznanje (ekipno ali posamično), doseženo na regijskem, državnem ali mednarodnem tekmovanju, in primerljivo	do 9 točk
3. mesto oz. bronasto priznanje (ekipno ali posamično), doseženo na regijskem, državnem ali mednarodnem tekmovanju, in primerljivo	do 6 točk
4. nagrade, priznanja ali drugi javni dosežki, in primerljivo	do 3 točke

Dokazilo: Kopija priznanj ali druga dokazila o doseženih uspehih.

e) ODDALJENOST DEJANSKEGA KRAJA BIVANJA OD KRAJA IZOBRAŽEVANJA

razdalja v km (v eno smer)	št. točk
manj kot 10 km	3
10 km–30 km	6
30–50 km	9
50–100 km	15
nad 100 km	18

Dokazilo: Izjava z navedbo dejanskega naslova kraja bivanja (stalno prebivališče, začasno prebivališče, kraj dijaškega oz. študentskega doma) ter naslova šole oz. fakultete.

možnost javnega prevoza (avtobus, vlak)	št. točk
manj kot 3-krat na dan v eno smer	9
od 3-krat do 5-krat na dan v eno smer	6
več kot 5-krat na dan v eno smer	3

Dokazilo: Navedba prevoznikov (LPP, Slovenske železnice, ...).

f) LETNIK

letnik	št. točk
1.	2
2.	4
3.	6
4.	8
5., 6.	9
absolvent	10

Dokazilo: Potrdilo o vpisu.

g) DRUGE ŠTIPENDIJE

štipendija	št. točk
ne prejema štipendije	15
prejema eno štipendijo	4
prejema več štipendij	0

Dokazilo: Izjava vlagatelja.

7. Vloge za dodelitev štipendij morajo biti dostavljene do 7. 10. 2011 do 13. ure na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica.

Na tem naslovu lahko zainteresirani dobijo tudi vse dodatne informacije. Razpisana dokumentacija se lahko dvigne v času uradnih ur v sprejemni pisarni Občine Ivančna Gorica ali pa na spletni strani občine <http://www.ivancna-gorica.si/>.

8. Vloge morajo biti dostavljene v zaprti kuverti z OBVEZNO navedbo imena, priimka in naslova prosilca in z oznako »JAVNI RAZPIS, ŠTIPENDIJE 2011/2012, NE ODPIRAJ!«

9. Odpiranje prijav bo predvidoma

17. 10. 2011 v prostorih Občinske uprave Občine Ivančna Gorica, Sokolska 8 v Ivančni Gorici. Odpiranje bo nejavno.

10. Prosilci bodo o izidu javnega razpisa obveščeni najkasneje v 15 dneh PO OPRAVLJENI IZBIRI.

11. Medsebojna razmerja med Občino Ivančna Gorica in izbranim kandidatom bodo urejena s pisno pogodbo.

Številka: 430-0019/2011
Ivančna Gorica, 8. 9. 2011

Občina Ivančna Gorica
Župan Dušan Strnad, l.r.

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, na podlagi 18. člena Pravilnika o sofinanciranju programov za ohranjanje, spodbujanje in razvoj podeželja v občini Ivančna Gorica (Uradni list RS št. 74/07) ter Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2011 (Uradni list RS, št. 12/11 z dne 25.2.2011) objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje izobraževanja s področja kmetijstva v letu 2011

Vsebinska in pogoji razpisa:

1. Sredstva proračuna za izobraževanje s področja kmetijstva so namenjena dijaku, vpisanemu v poklicne in srednješolske izobraževalne programe kmetijskih smeri. Dijaki morajo izpolnjevati razpisne pogoje.

2. Skupni znesek razpisanih sredstev je 5.000 evrov. Sredstva se bodo dodelila posamezniku največ v višini minimalnega dohodka v letu 2011. V primeru, da bo prijavljenih več prosilcev, se sredstva razdelijo v okviru proračuna. V kolikor nastopi obveznost za plačilo dohodnine, jo plača Občina iz sredstev te proračunske postavke.

3. Sredstva so rezervirana na postavki proračuna 1905 – Drugi izobraževalni programi, konto 19020 – Sofinanciranje izobraževanja s področja kmetijstva.

4. Sredstva upravičencem bodo dodeljena v letu 2011.

5. Za sredstva štipendije lahko zaprosijo upravičenci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo stalno bivališče na območju občine Ivančna Gorica,
- da so vpisani v kmetijski izobraževalni program (poklicni ali srednješolski),
- da so predvideni prevzemniki kmetije, kar se v postopku ugotovi na podlagi pisne izjave lastnika kmetije o nasledstvu oziroma prevzemniku kmetije.

6. Rok za prijavo na javni razpis za dodelitev sredstev za izobraževanje s področja kmetijstva je 20 dni od dneva objave v občinskem glasilu Klasje in na spletni strani Občine.

7. Prosilci vložijo prošnje za dodelitev sredstev za sofinanciranje izobraževanja s področja kmetijstva z vsemi zahtevanimi prilogami v sprejemni pisarni Občine na naslovu: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, v zaprti kuverti in s pripisom: »Za razpis – izobraževanje s področja kmetijstva«.

8. K prijavi na javni razpis za dodelitev sredstev mora biti priložena naslednja dokumentacija:

- izpolnjen prijavi obrazec,
- izjava lastnika kmetije o predvidenem prevzemu kmetije,
- zadnje (pozitivno) šolsko spričevalo – fotokopija,
- potrdilo o vpisu v kmetijski izobraževalni program,
- podpisana in izpolnjena pogodba (v dveh izvodih) o koriščenju sredstev proračuna.

Upravičenci predpisane obrazce dobijo v sprejemni pisarni Občine Ivančna Gorica ali na spletni strani Občine: <http://www.ivancna-gorica.si/>.

9. Prepozno prispelne vloge oziroma vloge, ki bodo neustrezno opremljene, se zavrne, neutemeljene pa zavrne. Rok za dopolnitev nepopolno predložene vloge je 5 dni od dneva prejema poziva. Nepopolne vloge, ki jih predlagatelj v navedenem roku ne dopolni, se zavrne.

10. Direktor občinske uprave Ivančna Gorica bo sprejel sklep o dodelitvi sredstev za izobraževanje s področja kmetijstva, ki bo prosilcem posredovan v osmih dneh po sprejemu.

11. Informacije in navodila za vložitev prošenj dobijo prosilci na Občini Ivančna Gorica, Sokolska 8, Ivančna Gorica ali na telefonski številki: (01) 781 21 12 (Marija Okorn).

Številka: 430-0018/2011

Datum: 5. 9. 2011

Občina Ivančna Gorica
župan Dušan Strnad, l.r.

Slovo od ustanovitelja in prvega predsednika Nove Slovenije, nekdanjega predsednika vlade in finančnega ministra dr. Andreja Bajuka (1943–2011)

V nedeljo, 21. avgusta, smo se na ljubljanskih Žalah svojci in prijatelji poslovili od slovenskega domoljuba, ustanovitelja in prvega predsednika Nove Slovenije, nekdanjega predsednika vlade in finančnega ministra dr. Andreja Bajuka. Z njegovo smrtjo je Slovenija izgubila velikega Slovenca in domoljuba. Pogreb je potekal z vojaškimi častmi.

Dr. Bajuk je v slovenski politični prostor vstopil v prvi polovici leta 2000, ko je po sklenitvi sporazuma o koaliciji Slovenija med SKD in SDS prevzel vodenje strokovnega sveta. Po padcu tedanje vlade Janeza Drnovška v volilnem letu 2000 je bil na tretjem glasovanju v državnem zboru na predlog pomladnih strank maja potrjen za novega mandatarja. Dr. Bajuk je z Lojzeto Peterletom in drugimi, ki so zagovarjali večinski volilni sistem in voljo državljanov in državljanek, izraženo na referendumu, 4. avgusta 2000, ustanovil stranko NSi in postal njen prvi predsednik. V obdobju 2000–2004 je bil poslanec NSi, za poslanca v državnem zboru pa je bil ponovno izvoljen tudi leta 2004, a je v novi vladni koaliciji, ki jo je poleg SDS, SLS in DeSUS sestavljala tudi NSi, prevzel funkcijo ministra za finance. Leta 2005 ga je revija The Banker razglasila za finančnega ministra leta v EU. V času njegovega ministirovanja pa smo v Sloveniji prevzeli tudi evro. Celotna Slovenija je kar naenkrat priznala, da se je za vedno poslovil izreden človek. To so priznali

tudi tisti, ki prej, čeprav bi lahko, tega niso nikoli rekli. Na dan so prišle besede: bil je zelo prijazen, bil je velik poštenjak in velik strokovnjak, svetovljan, domoljub, iskren človek, človek, ki je držal besedo. Večino svojega življenja je preživel v tujini, kjer je pridobil vrhunsko strokovno izobrazbo in si nabral mnoge izkušnje s finančnega področja. Vedno je delal tisto, kar je prav, in ne tistega, kar se splača. Vedno se je želel dokazati z delom. Ko ga javnost in volivci velikokrat niso razumeli, je vedno dejal, da bo prišel čas, ko bodo o njegovem delu govorili rezultati in številke.

V Novi Sloveniji je pustil neizbrisen pečat. Prizadeval si je za drugačno Slovenijo, Slovenijo, v kateri bosta delo in poštenje vrednota. Za Slovenijo, v kateri bo beseda veljala.

Anton Černivec
predsednik OO N.Si Ivančna Gorica

Letni tabor SDS

Vročna zadnja julijska sobota je bila kot nalašč za obisk Letnega tabora SDS v Lepeni. Člani našega občinskega odbora smo se tako navsezgodaj z avtobusom odpeljali proti Gorenjski. Na poti so nas z jutranjim soncem ožarjene pozdravljale naše gore in nas vabile v svoje osrčje. Skozi Kranjsko Goro smo se pripeljali na prelaz Vrščič. Tu smo se razdelili v več skupin. Najbolj razgreti so odšli na pohodniško turo na Sleme, kjer so si v neokrnjeni lepoti narave privoščili malico iz nahrbtnika. Drugi naši popotniki so si krajšali čas s sprehodi po okoliških gričkih in opazovanjem turistov. Pot nas je vodila naprej proti Trenti in našemu cilju, Lepeni. Ob prelepi Soči so nas pozdravili organizatorji letnega tabora in drugi udeleženci srečanja. Po kulturnem programu, v katerem so nastopali člani SDS iz vse

naše domovine, nas je nagovoril naš predsednik Janez Janša. Po pregledu aktualnih političnih razmer je z veseljem izročil diplome letošnjim diplomantom Nove politike. Ob zvokih ansambla in klepetanju se je čas hitro

prevesil v pozne popoldanske ure. Na našem potepanju smo si napolnili dušo in telo. Doživetja lepote narave in domačnosti so nam krajšala pot do doma.

Irena Brodnjak

Kaj vse smo mladi iz SDS Ivančna Gorica počeli to poletje

Da v športu nismo slabi, smo dokazali že na Letnih športnih igrah na Ptuj. Tam so se zbrali mladi iz SDM-jev iz celotne Slovenije. Naši člani so se še posebno izkazali v košarki. V tej disciplini se fantje pridno urijo med letom v telovadnici OŠ Stična. Pred poletjem tako naredijo zaključek rekreacije. Na zaključku se še zadnjič pomerijo, kdo je najboljši, se malo pozabavajo in že komaj čakajo jesen, ko bodo zopet pričeli z vajo. Ker pa smo mladi venomer v akciji, smo se pridružili kolesarskemu maratonu po občini, ki ga je organiziral celotni odbor SDS Ivančna Gorica. Da pa ne bi prehitro pregoreli, smo se šli čez vikend ohladiti na morje. Odšli smo prek meje v sosednjo Italijo in se imeli super. Ker pa nam misel na mivkasto plažo v Italiji ni ušla iz glav, smo se vsak četrtek dobili na igrišču za odbojko na mivki in odigrali nekaj iger. Poletje je bilo prečudovito in odločeni smo, da vse skupaj naslednje leto ponovimo.

Brigita Primc

Vabilo

OO SDM Ivančna Gorica vabi vse svoje člane na **LETNO KONFERENCO** v petek, 30. 9. 2011, ob 18.30 uri v prostorih SDS Ivančna Gorica, Sokolska ulica 5, Ivančna Gorica (poslovni center Žolnir, I. nadstropje). Za udeležbo poskrbite vi, za hrano in pijačo bomo pa mi.

KLJUB PRITISKOM PO SAMOSTOJNI POTI

SLOVENSKI MOJSTRI PEKI IN
60 LET PEKARNE GROSUPLJE

03

DEJAVNOST ZASEBNE PEKOVSKO OBRTI SO V POVOJNI JUGOSLAVIJI PREVZELE DRUŽBENE PEKARNE, KI SO V ŠESTDESETIH LETIH PRERAŠČALE V VEČJE ALI MANJŠE INDUSTRIJSKE OBRATE. TEDANJA POLITIČNA USMERITEV JE NAREKOVALA, DA DEJAVNOST OHRANIJO SAMO VEČJE DRUŽBENE PEKARNE, MANJŠE PA JE TREBA UKINITI. PEKARNI GROSUPLJE SE JE TEM POLITIČNIM PRITISKOM USPELO IZOGNITI.

Še več, takratnemu grosupeljskemu županu in predsedniku Občine Grosuplje Ivanu Ahlinu ter načelniku za gospodarstvo Jožetu Maroltu je uspelo pridobiti sredstva za gradnjo novih prostorov na

dodatni lokaciji na Adamičevi cesti 11 v Grosupljem. Novi prostori so močno olajšali nadaljnji samostojni razvoj Pekarne Grosuplje, saj je lahko zaradi novega obrata razširila prodajo v Ljubljano. Tu pa se je grosupeljski kruh, ki so ga odlikovale lastnosti tradicionalne peke, celo tako zelo priljubil, da so kupci nanj čakali kar v vrstah.

V šestdesetih letih so v Pekarni Grosuplje pripravljali naslednje vrste kruha - črnega, polbelega, belega, oljnatega in mlečnega, po letu 1965 pa so se jim pridružili hlebci, ki so večinoma tehtali dva kilograma. Med pekovskim pecivom so izstopale žemlje, rogljiči ali »kifeljci« in makovke. Odločitev, da zadrži tradicionalne postopke priprave testa in peke, medtem ko so večje pekarnice prešle na hitro izdelane vrste kruha, je postala dolgoročna prednost Pekarne Grosuplje: leta 1969 je 22 zaposlenih dnevno speklo že šest tisoč kilogramov kruha.

Razglednica, poslana leta 1968. Potočnikova hiša levo (vir: arhiv Mestne knjižnice Grosuplje).

Prodajalka Marija Šeb v prodajalni na Adamičevi cesti 11, ki jo je pekarna pridobila z novimi prostori leta 1968.

Pekarnin tovarnjak je v začetku sedemdesetih let vozil Marjan Vidic.

60 LET
Pekarna
Grosuplje

Ob srebrnem jubileju razširili dejavnost s prodajo in servisom osebnih vozil Hyundai

V zadnji številki Klasja smo že poročali, da je podjetje Avto Kavšek iz Ivančne Gorice junija pridobilo certifikat za prodajo in servis osebnih vozil znamke Hyundai. Kolektiv Avta Kavšek je uradno otvoritev novega prodajnega programa pripravil v soboto, 10. septembra, z dogodkom pa je podjetje obeležilo tudi 25-letnico delovanja.

Mineva petindvajset let, odkar je mehanik Stane Kavšek na svojem domu v Temenici odprl prvo delavnico. Kakor se je širila dejavnost, tako sta rastle tudi dom in družina in potreben je bil nov korak, ki se je zgodil leta 1995 s selitvijo v najete prostore v Višnji Gori. Kasneje je v Višnji Gori nastala lepo obnovljena servisna delavnica s prodajo vozil Fiat, Alfa Romeo in Lancia, a po nekaj letih se je izkazalo, da bi bila selitev dejavnosti v Ivančno Gorico v prihodnosti prava odločitev. Očitno res, saj podjetje uspešno deluje v novih prostorih v Ivančni Gorici od leta 2006 dalje, skupaj pa danes zaposluje 17 zaposlenih.

Do odločitve za sodelovanje s Hyundaiem je po besedah Staneta Kavška prišlo predvsem zaradi ugleda te blagovne znamke v svetu in na slovenskem tržišču, poleg tega pa v naši regiji, od Ljubljane do Novega mesta še ni bilo po-

blaščenega prodajalca in serviserja za vozila Hyundai. Seveda pri Kavšku ostajajo zvesti tudi znankama Fiat in Alfa Romeo, nudijo pa tudi servisne storitve za osebna vozila vseh znamk, od avtomobila, avtokleparstva in avtoličarstva do vulkanizerskih storitev in pranja v sodobni avtopralnici. Praznovanje jubileja je bilo slovesno in glasno, za kar sta poskrbela Godba Stična in Nace Junkar. Ob navzočnosti

številnih gostov, prijateljev, sorodnikov, strank in poslovnih partnerjev je družina Kavšek skupaj z direktorjem družbe Hyundai Avto Trade Ljubljana prerezala trak novega Hyundaiavega salona. Obiskovalci in gostje so si lahko ogledali salon razstavljenih modelov ter ostale prostore, poskrbljeno je bilo tudi za dobro hrano, pijačo in glasbo ter seveda testne vožnje.

Matej Šteh

Škorpion iz Ivančne Gorice praznuje

Letošnje leto je za družbo Akrapovič jubilejno. Mineva namreč 20 let od ustanovitve podjetja, ki se je iz prve delavnice v središču Ivančne Gorice razvilo v svetovno znanega proizvajalca izpušnih sistemov za dirkalne motorje in avtomobile. Podjetje je 20-letnico obeležilo z razstavo Strast do hitrosti, ki so jo postavili v Tehniškem muzeju Slovenije v Bistri. Obiskovalci si lahko ogledajo dirkalne motocikle, ki so zmagovali v različnih prvenstvih tudi s pomočjo Akrapovičevih izpuhov.

blagovno znamko Skorpion v Akrapovič. Od leta 1999 podjetje deluje na novi lokaciji na Hudem, kjer poleg moto programa danes deluje tudi oddelek za dirkalne avtomobile, proizvodnja t. i. kompozitov iz karbona in visokotehnološka livarna za titanum. V različnih prvenstvih pa se je tako v cestnem kot terenskem segmentu motociklizma nabralo že več kot šestdeset naslovov svetovnih prvakov.

V Bistri so torej za ljubitelje hitrosti in športa na dveh kolesih na ogled biseri iz prvenstev najvišjega ranga. Razstava bo odprta do 2. oktobra 2011.

Matej Šteh
Foto: Akrapovič

Ko je Igor Akrapovič ob koncu svoje športne poti v začetku devetdesetih ustanovil podjetje, si je najbrž težko predstavljal, kako strmo in hitro se bo vzpenjala njegova poslovna pot. Blagovna znamka Skorpion je postajala vse bolj uveljavljena in cenjena, na samo na domačih tleh, ampak tudi na ogromnem svetovnem trgu. Leta 1994 je s svojim programom že vstopil v tekmovanje Superbike, tri leta kasneje tu osvojil prvo zmago

in istega leta tudi spremenil

Regionalna razvojna agencija
Ljubljanske urbane regije
RRA LUR
RRA LUR, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana
telefon: +386 1 306 1901, faks: +386 1 306 1903
e-pošta: lur@ljubljana.si, internet: www.rralur.si

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Več kot 70 štipendij za šolsko/študijsko leto 2011/2012

Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) je na letošnjem javnem pozivu od delodajalcev iz Ljubljanske regije prejela več kot 70 potreb po štipendiranju novega kadra.

Javni razpis za štipendije je objavljen na spletni strani RRA LUR www.rralur.si.

Delodajalci bodo na univerzitetnih dodiplomskih programih štipendirali naslednje profile/smeri: ekonomist, fizioterapevt, dipl. inž. prometa, dipl. inž./univ. dipl. inž. računalništva, dipl. inž. strojništva, geolog, informatik, inž. designa/marketinga, inž. tehnične stroke, inženir gradbeništva ali dipl. inženir gradbeništva, inženir mehatronike, management, upravljanje prometa, podjetništvo, pravo (avtorsko pravo, patentno pravo, pravo inform. sistemov), računalništvo, matematika, uni. dipl. inž. tehnologije prometa, univ. dipl. fizik, univ. dipl. inženir elektrotehnike.

Na podiplomskem študiju bodo štipendije namenjene za smeri komunikologija, prometa (smer prometna tehnologija) in prometno inženirstvo (smer planiranje).

Na področju srednješolskega in poklicnega izobraževanja bodo razpisane štipendije za poklice/smeri: elektroinstalater, elektrotehnik, gimnazijski maturant, gostinski tehnik (kuhar, natakar), kozmetičarka, mehatronik operater (operater stroja cnc), monter strojnih instalacij, oblikovalec kovin, strojni inženir, strojni tehnik, tehnik mehatronike, tehnik optik, turistični tehnik, vrtnar, vrtnarski tehnik.

Osnovna štipendija za dijake znaša 15 odstotkov minimalne plače (112 evrov), za dodiplomske študente 28 odstotkov minimalne plače (209 evrov) in podiplomske študente 34 odstotkov minimalne plače (254 evrov). Štipendisti so upravičeni še do dodatkov za uspeh ter do dodatkov za prevoz ali bivanje v kraju šolanja, vendar najvišja višina štipendije z dodatki ne sme preseči 449 evrov.

Obveznost štipendista je uspešen zaključek šolanja, obveznost delodajalca pa zaposlitev štipendista po zaključku šolanja, za enako obdobje, kot je trajalo štipendijsko razmerje.

Rok za oddajo vloge je 10. oktober 2011. Informacije: Liljana Drevenšek, tel: 306 19 04.

Projekt Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije se izvaja od leta 2007 in je sofinanciran iz sredstev Evropske unije, in sicer iz Evropskega socialnega sklada, v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013.

mag. Liljana Drevenšek,

RRA LUR

Palaca Sprostivte

KOZMETIČNI SALON
Ivančna Gorica

tel: 051 627 427
www.palaca.eu

ŽELITE TAKOJŠEN UČINEK PROTI GUBAM?

Hollywoodski zvezdniki se pomlajujejo s pomočjo HIPERBARIČNEGA KISIKA. Zdaj je ta tehnologija dostopna tudi vam. Če želite LIFTING OBRAZA s HIALURONSKO KISLINO, brez igel in vbrizgavanja, ČISTO, SVEŽO in MLADOSTNO kožo ter

VIDEN UČINEK po VSAKEM tretmaju

NEGE S HIPERBARIČNIM KISIKOM:

OSNOVNA NEGA, 30 minut
REDNA CENA: 89 €, AKCIJA: 44,50 €

SPECIALNA NEGA, 60 minut
REDNA CENA: 169 €, AKCIJA: 84,50 €

KRALJEVSKA NEGA, 90 minut
REDNA CENA: 199 €, AKCIJA: 99,50 €

IZKORISTITE 50% POPUST

TRETMA VANILIJA in AVOKADO
(piling + masaža telesa), 80 min
REDNA CENA: 49 €

AKCIJA: 39 €

Akcija velja do 30.11.2011

KO PODOBO LEPOTE La Cremerie SPREMLJA GLAS SRCA

Renata Čebular sodelovala na izboru za mlado kmetico leta 2011

Za vse, ki ne berete Kmečkega glasa in niste vpeti v družabna dogajanja na podeželju, naj povem, da se tu marsikaj dogaja. Eden od zanimivejših dogodkov je bil prav gotovo že 10. izbor mlade kmetice leta, ki se ga je udeležila tudi članica DPŽ Ivanjščice Renata Čebular.

Suvereno je v družbi še ostalih desetih kandidatki z različnih koncev Slovenije opravila s teoretičnimi znanji in se izkazala tudi v ročnih spretnostih. Izbor je potekal v občini Zagorje ob Savi, kjer so se izkazali kot dobri gostitelji. Zmaga ji sicer ni bila naklonjena, sicer pa saj je vsaka od sodelujočih zmagovalka že v vsakdanjem življenju.

Namen tega dogodka in vseh njemu podobnih je, da se dekletom in ženskam s podeželja nameni pozornost in seznaniti tudi druge, kakšno pomembno vlogo opravljajo ponavadi neimenovane in marsikomu nevidne predstavnice kmetij in podeželja. Tudi na ta način jim skušamo dati veljavo, saj so pomemben člen, ki ohranja naše kmetije žive ter urejene. Posredno s tem pa skrbijo tudi za ohranjanje urejenosti in poseljenosti podeželja ter za našo naravno in kulturno dediščino, ki je temelj slovenstva.

Renata Čebular je prijetna, odgovorna, sposobna mlada ženska, ki

se ne ustraši nobenega izziva. Smelo in z veseljem obvladuje vsa kmečka in gospodinjstva opravila, obenem je tudi ponosna mama petim sinovom. Njihova kmetija je živinorejsko-pojedeljsko usmerjena. Gospa Renata na njej živi in dela skupaj z možem in njunimi petimi sinovi (najmlajši ima eno leto in pol, najstarejši 17 let) ter taščo. Kmetija obsega 36 ha obdelovalnih površin, delno tudi v najemu, ter 5 ha gozda. Tu živi in dela od leta 1993, ko se je iz svojega doma v okolici Žužemberka poročila na kmetijo v Dobu.

Mož je hodil do nedavnega v službo, čeprav je seveda delal popoldne na kmetiji, zato je morala veliko dela opraviti tudi sama. Posebej se trudi z vzgojo svojih petih otrok, kar že kaže sadove, saj starejši že pomagajo pri nikoli zaključenih opravilih na veliki kmetiji. Seveda sta ji bila po svojih močeh v pomoč tudi tašča in tast, ki je že pokojni.

Kot vsaka sodobna kmetica se tudi Renata, ki je aktivna članica DPŽ Ivanjščice, udeležuje številnih predavanj, delavnic, srečanj, kulturnih prireditev, tekmovanj (kmečke igre, tekmovanje v košnji ...), kjer je skupaj z drugimi članicami še posebej uspešna. Vse omenjeno z veseljem in navdušenjem počne. Povsod s ponosom pove, da je kmetica, ki se mora

spoznati na vsa pomembna področja življenja. Sodeluje tudi v KS Dob, do nedavnega pa je bila tudi aktivna gasilka. Vedno je pripravljena na sodelovanje in ima izrazito čustveno inteligenco, ki je v današnjem času čedalje redkejša vrlina.

Renata je predstavnica mlajše generacije kmetic, ki so željne znanja in se trudijo, da bi njihove družine in z njimi vse podeželje ohranili svojo pristnost, čeprav v posodobljeni obliki. S svojim načinom življenja je vzgled in spodbuda tudi za prihajajočo generacijo, ki ima možnosti in čut živeti in delati na kmetiji.

Irma Lekan

Okusi poletja na tržnici v Ivančni Gorici

Ponudniki na tržnici v Ivančni Gorici so svoje trženje vzeli resno. Na prvo soboto v septembru so se na tematski dan Okusi poletja izvrstno pripravili. Ste že kdaj okusili potico s korenčkovim nadevom ali pirin kruh s suhim paradižnikom ter skutin namaz s porom? Takšne in drugačne kulinarčne posebnosti so lahko okušali obiskovalci podeželske tržnice.

Tržnica v Ivančni Gorici posluje:

- vsako soboto od 7. do 11. ure,
 - v zmanjšanem obsegu tržnica posluje tudi ob petkih.
- Če je državni praznik na soboto, tržnica ne posluje.

Naslednji tematski dan bo posvečen jeseni, bučam, ustvarjalnim delavnicam, v katere se bodo obiskovalci lahko vključevali in iz naravnih materialov, ki jih bo takrat ponujala jesen, izdelovali koristne izdelke. Zato vas že zdaj vabimo, da se 1. oktobra 2011 odzovete našemu povabilu in obiščete lokalno tržnico na Sokolski ulici v Ivančni Gorici.

Mojca Hauptman, Jarina

Ivančna Gorica nima tradicije organizirane tržnice. Zato bo verjetno potrebno več časa, da bodo prebivalci tega in okoliških krajev prepoznali to novo priložnost za spremembe navad nakupovanja zelenjave in sadja v trgovskih centrih. Dejstvo je, da živila, ki svojo polno zrelost dočakajo na sosednji njivi, vsebujejo večjo hranilno vrednost kot tista, ki dozorevajo v zaboynikih in tovarnjakih. Prav tako je z vsebnostjo mineralov in vitaminov v živilih, ki so obrana le nekaj ur, preden so ponujena na tržnici. Če kupci preračunavate, koliko vas stane kilogram živila, ki ga kupite v trgovskem centru ali na tržnici, morate upoštevati zgornje trditve.

Ponudniki na podeželski tržnici v Ivančni Gorici so domačini, ki s svojo dobro voljo in ljubeznijo pridelujejo zdravo hrano klasične, integrirane

Tekmovanje oračev ljubljanske regije

Društvo podeželske mladine Kalček je tudi letos organiziralo tekmovanje oračev ljubljanske regije, ki je potekalo v soboto, 20. avgusta 2011, na površinah družine Kavšek v Škrjančah pri Ivančni Gorici.

Sodelovalo je 14 oračev (od teh ena oračica), in sicer 7 v kategoriji plugov krajnikov in 7 v kategoriji obračalnih plugov.

Po zelo izenačenem oranju je s plugi krajniki zmagal domačin Matjaž Kralj, pred Kamničanom Rokom Šarcem in gostiteljem Francem Kavškom. Z obračalnimi plugi je suvereno zmagal Toni Markovič, pred Francem Omahnom in Brankom Erjavcem (vsi Ivančna Gorica).

Sodelujoči orači in oračica Jana Kastelic z zmagovalcema v sredini

Prvovrščena tekmovalca sta si pridobila pravico zastopati ljubljansko regijo na državnem tekmovanju oračev, ki bo letos v okolici Ptuja.

Prireditvev so s predstavitvijo varnega dela v gozdu popestrili sodelavci Zavoda za gozdove RS.

Po koncu tekmovanja pa so orači preizkusili tudi svoje spretnosti v vzratni vožnji dvoosne priklovice nadstandardnih dimenzij, pri kateri je prav tako zmagal Toni Markovič.

Jože Benec

Utrinek s tekmovanja

PASJI RAJ

TRGOVINA
ZA MALE ŽIVALI

Ljubljanska cesta 70, 1295 Ivančna Gorica
(na studenškem klancu)

delovni čas: pon - pet 15 - 19h, sob 9 - 12h

lahko pa pokličete na 041 600 905, dostava tudi na dom.

www.hranazapse.si

ACANA

ROYAL CANIN

Poletna rez v sadovnjaku

V okviru občinskega projekta Pospesevanje pridelave sadja v občini Ivančna Gorica je v petek, 22. julija 2011, potekalo srečanje sadjarjev, ki so vključeni v Vinogradniško-sadjarstvo-turistično društvo Debeli hrib. Redna strokovna srečanja so tematsko sestavljena, tokrat pa je KGZS Zavoda LJ predstavila poletno rez v sadovnjakih.

Vse veje v krošnji morajo biti primerno osone, zato je še kako pomembno, da se preštevili poganki odstranijo. Za nadaljnjo rast se pusti enoletni les, na katerem je že viden cvetni nastavek za prihodnje leto.

Čprav govorimo o poletni rezi bohotivk na jablanah, je mlade poganke bolje odlomiti, ker se les potrga po žilah in predstavlja manjši stres za drevo kot ravna rez, je med drugim povedala in tudi praktično pokazala specialistka za sadjarstvo Alenka Caf.

Rez ne sme biti preveč intenzivna, da ne vzpodbudimo ponovne močnejše rasti. Poletno rez izvajamo predvsem v zgornjih delih krošnje in na prebujnih drevsih. Če hočemo, da se drevo zaustavi v rasti, ga obvezno režemo poleti, če pa še ni doseglo želene velikosti, se reže spomladi.

V tem obdobju je tudi zadnji čas, da razredčimo plodove jabolk. S tem bomo pridelali debelejš

plodove višje kakovosti, na cvetenje v naslednjem letu to redčenje ne vpliva. Pri debeloplodnih sortah puščamo stranske plodove, ki so manj debeli, pri drobnoplodnih sortah puščamo centralni, najdebelejši plod. Z redčenjem vplivamo tudi na zmanjšanje črvičnosti plodov, ker metuljček jabolčnega zavijača jajčeca najraje odlaga na mesto, kjer se dva plodova stikata. Ličinka, ki se razvije, najprej začrvivi prvi in nato še drugi plod.

Z izobraževanji na temo sadjarstva bomo nadaljevali v jesensko-zimskem času.

Za zaključek in medsebojno izmenjavanje mnenj pa sta na koncu prijazno poskrbela Pavla in Rajko Sinjur iz Radanje vasi, ki sta vse udeležence predstavitev na domačem dvorišču zbrala za bogato obloženo mizo.

Darka Zupanc Puš

Kmetijska svetovalna služba Ivančna Gorica

Krčitve gozdov

V minulih desetletjih se je zaradi zaraščanja opuščanih kmetijskih zemljišč gozdnatost stalno povečevala. V Suhi krajini, kjer je ta pojav še posebno izrazit, se je površina gozda v zadnjih tridesetih letih povečala za dobrih 36 odstotkov. V zadnjih letih pa opažamo, da se trend počasi ustavlja in da se v določenih predelih gozdnatost celo že zmanjšuje. Očitno se je proces opuščanja kmetijske obdelave ustavil, pomemben del pa prispevajo tudi krčitve gozdov. V zadnjem desetletju se je povečal obseg gradnje stanovanjskih in ostalih objektov, še več posegov pa lahko pričakujemo v prihodnje, saj novi občinski prostorski akti načrtujejo nove stanovanjske, obrtne in industrijske ter za druge storitve namenjene površine. Drugi pomemben razlog povečanega obsega poseganja v gozd so krčitve v kmetijske namene. Možnost sofinanciranja kmetijske dejavnosti s strani evropskih in državnih sredstev je spodbudila ponovno aktiviranje kmetijske obdelave zemljišč in tako povzročila, da se zarasle površine in tudi starejše gozdove spet spreminja v kmetijske.

Posegov v gozd bo torej tudi v prihodnje veliko, pri tem pa je pomembno, da so postopki izpeljani pravilno in da se tako izognemo težavam, ki jih lahko prinesejo dejanja mimo obstoječih zakonskih določil.

Osnovni dokument, ki opredeljuje možnosti poseganja v prostor, je občinski prostorski načrt. V njem je za celotno površino opredeljena namenska raba, ki določa, kaj je na določeni površini možno in kaj ne, odraža pa strategijo prostorskega razvoja občine. Pri pripravi tega dokumenta sodeluje mnogo nosilcev razvoja prostora, med drugim tudi Zavod za gozdove Slovenije (v nadaljevanju Zavod). Nosilci razvoja prostora podajo smernice s svojega področja in se opredelijo do izraženih pobud za posege v prostor. Na koncu k dokumentu izdajo pozitivno mnenje, če so bile podane smernice upoštevane. Ker je gozdnatost v Suhi krajini velika, s stališča gozdarstva ni bilo pomembnih omejitev pri obravnavi pobud za poseganje v prostor, razen v predelih, kjer so izjemno poudarjene ekološke ali socialne funkcije gozda in bi konkreten poseg razrednotil te funkcije.

Za graditev objektov in posege v gozd oziroma gozdni prostor je potrebno v skladu z 21. členom Zakona o gozdovih pridobiti soglasje Zavoda. Ravno zaradi obsežnih zaraščajočih površin ni vedno povsem jasno, ali je rastje na konkretni površini že gozd ali ne. Definicija gozda je sicer opredeljena v 2. členu Zakona o gozdovih (gozd je zemljišče, poraslo z gozdnim drevjem v obliki sestoja, ki lahko doseže višino najmanj 5 metrov in ima površino najmanj 0,25 hektarja; gozd je tudi zemljišče v zaraščanju na površini najmanj 0,25 hektarja, ki se v zadnjih 20 let ni uporabljalo v kmetijske namene in na katerem lahko gozdno drevje doseže višino najmanj 5 metrov ter je pokrovnost gozdnega drevja dosegla 75 odstotkov; gozd so tudi obrečni in protivetrni pasovi, širši od ene drevesne višine odraslega drevja, na površini najmanj 0,25 hektarja), lastnikom pa svetujemo, da se v dvomu obrnejo na revirnega gozdarja. Bolje je vprašati in izvedeti, če konkretna površina ni opredeljena kot gozd in s tem lahko lastnik poseg opravi brez predhodnega soglasja Zavoda, kot pa da lastnik poseg samovoljno izvrši, nato pa nastopijo težave z inšpekcijsko službo.

Krčitve za gradnjo in krčitve v kmetijske namene

Postopka krčitve gozda za graditev objektov in za krčitve v kmetijske namene se razlikujeta. V prvem primeru lastnik potrebuje gradbeno dovoljenje (razen za enostavne objekte, določene z Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost). Postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja vodi upravna enota, ki lastniku postavi zahteve v skladu z Zakonom o graditvi objektov. V postopku priprave projektne dokumentacije soglasjedajalci podajo svoje projektne pogoje in nato soglasje, če so bili podani projektni pogoji ustrezno vključeni v projektno dokumentacijo. Zavod mora biti kot soglasjedajalec vključen v vseh primerih, ko gre za poseganje na površini, ki so v naravi gozd ali gozdni prostor, ne glede na namensko rabo v občinskem prostorskem načrtu (zahteva 21. člena Zakona o gozdovih). V kolikor je bilo izdano gradbeno dovoljenje za površino, ki je v naravi gozd, pri tem pa ni bilo pridobljeno soglasje Zavoda, postopek ni bil voden pravilno in posledica je lahko odprava gradbenega dovoljenja. Pomembno je vedeti, da se v skladu z

že omenjenim 21. členom Zakona o gozdovih in 3. členom Zakona o graditvi objektov drevje lahko poseka šele po pridobitvi gradbenega dovoljenja. Torej šele takrat se lastnik lahko oglasi pri revirnem gozdarju, ki drevje, predvideno za posek, evidentira in s tem dovoli sečnjo.

Postopek krčitve gozda v kmetijske namene vodi Zavod. Lastnik na pristojno krajevno ali območno enoto Zavoda naslovi vlogo za krčitev gozda, v kateri navede razlog krčitve, parcelne številke in katastrsko občino. V kolikor namerava lastnik izkrčiti le del gozda na določeni parceli, je potrebno priložiti grafični prikaz nameravane krčitve, če je namen na parceli izkrčiti gozd v celoti, je dovolj le navedba parcelne številke. Zavod lahko izda odločbo o krčitvi gozda v kmetijske namene v primeru, da je predmetna površina v občinskem prostorskem načrtu uvrščena v območje namenske rabe kmetijskih zemljišč. Odločbo je izjemoma mogoče izdati tudi za površino, ki ima določeno namensko rabo gozd, vendar v tem primeru le do površine 0,5 hektarja, če krčitev ni v varovalnem gozdu ali gozdu s posebnim namenom. Ta izjema se lahko izvede le enkrat v času veljavnosti prostorskega plana oziroma do površine 0,5 hektarja, za nadaljnje krčitve na isti parceli pa je potrebno na pristojni krajevni občini predhodno spremeniti namensko rabo iz gozda v kmetijsko zemljišče. Odločbe ni mogoče izdati, kadar je mogoče pričakovati, da bodo vplivi krčitve bistveno ogrozili funkcije gozdov. Odločbo lahko Zavod izda le zemljiškookrajnemu lastniku oz. njegovemu pooblaščenca. V tem primeru mora biti iz pooblastila jasno razvidno, da je oseba pooblaščenca tudi za tovrstne posege, ne le za redno gospodarjenje z gozdom. Ko lastnik prejme odločbo, se obrne na revirnega gozdarja, da drevje evidentira in s tem dovoli sečnjo.

Občinski prostorski načrti preko prostorskih izvedbenih pogojev določajo, kateri posegi so dovoljeni na posamezni namenski rabi, vsi posegi pa morajo biti skladni z Zakonom o gozdovih. Posebej velja izpostaviti določilo, da se lahko ograditev gozda dovoli le v primeru, če je to predvideno v gozdnogojitvenem načrtu zaradi zaščite mladja ali varstva gozdov pred divjadjo za čas, ki je potreben do uskladitve populacije divjadi z okoljem, in v primeru, če je to potrebno zaradi zaščite vodnih zajetij, varstva naravnih vrednot in območij, zavarovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave, kulturnih spomenikov ali znanstveno-raziskovalnih proučevanj. Obora za rejo divjadi je definirana kot nezahteven objekt, zato njena postavitve poteka po postopkih pridobitve gradbenega dovoljenja za nezahtevne objekte, pri čemer Zavod sodeluje kot soglasjedajalec.

Paša živine v gozdu

Pravilnik o varstvu gozdov določa pogoje paše živine v gozdu. Z gozdnogojitvenim načrtom se lastniku gozda lahko dovoli paša živine v gozdu, v katerem poudarjenost ekoloških in socialnih funkcij ne dosega I. stopnje in je hkrati izpolnjen eden od naslednjih kriterijev:

- nizkoproduktiven gozd, ki predstavlja celoto z obstoječo pašno površino;
- zaraščujoča negozdna površina porasla z gozdnim drevjem in grmovjem, ki je v gozdonogospodarskem načrtu določena kot gozd in predstavlja funkcionalno nadaljevanje pašnikov ali se vklaplja v celoto pašnih planin;
- gozd v razvojni fazi debeljaka, ki obdaja pašno površino in v njem ni predvideno izvajanje ukrepov za pomlajevanje za obdobje najmanj naslednjih 10 let.

Površina za pašo določenega gozda sme doseči največ trikratno površino obstoječe pašne površine, s katero oblikuje zaokroženo celoto. Z gozdnogojitvenim načrtom se kot funkcionalna površina pašnika, potrebna za naravno senco, na 10 ha travnatne površine izven gozda lahko izloči 0,5 ha gozda, ki ne izpolnjuje zgoraj omenjenih kriterijev. Vsak lastnik gozda ve, da se je potrebno za sečnjo drevs obrniti na Zavod za gozdove Slovenije, ki z izdano ustrežno odločbo dovoli posek. Enako seveda velja tudi za sečnjo drevs z namenom krčitve gozda in tudi v teh primerih posek dovoljuje odločba: gradbeno dovoljenje ali odločba o krčitvi gozda v kmetijske namene. V vseh primerih je potrebno, da revirni gozdar predhodno evidentira drevesa, ki so predvidena za posek.

Andrej Kotnik,

Odsek za gozdnogospodarsko načrtovanje na območju enoti Novo mesto Zavoda za gozdove Slovenije

VABILO

V četrtek, 29. 9. 2011, ob 10. uri bo v sejni sobi KZ Stična predavanje z naslovom

Stopimo korak naprej – registrirajmo dopolnilno dejavnost.

Predavala bo specialistka za dopolnilne dejavnosti Barbara Lapuh iz Kmetijsko-gozdarskega zavoda Ljubljana.

Predavanje je namenjeno vsem zainteresiranim, še posebej pa tistim, ki svoje lastne proizvode predelujete v končne izdelke in jih tržite na domu, tržnici ali preko organiziranega odkupa.

Lepo vabljeni!

Darja Janežič,
terenska kmetijska svetovalka

Tomaz Močnik,
vodja Odd. za kmetijsko svetovanje

Biološke čistilne naprave ARMEX

Sistemi za uporabo deževnice

3/15/25 let
Garancijske

Posode za deževnico -
nadzemne
in podzemne izvedbe

GRAF

Bodite pametni in prihranite do 50 % pitne vode. Uporabite brezplačno deževnico.

- rezervoarji
- filtri za deževnico
- plavajoči sesalni kompleti
- črpaljšča
- digitalni pokazatelji nivoja...

Biološke čistilne naprave
od 2 - 1000 PE (prebivalcev)

Greznice (zbiralne, dvo prekatne
in troprekatne)

Naročite brezplačno katalog

ARMEX ARMATURE D.O.O. IVANČNA GORICA
 LJUBLJANSKA C. 2A
 TEL. 01/78 69 270, 01/78 69 260 ali 051 / 652 - 192
 E-mail: info.armex@siol.net
www.cistilnenaprave-dezevnica.si

Ponikalni sistemi za :
 - izpust iz čistilnih naprav
 - greznic
 - odvodnjavanje parkirišč
 - odvodnjavanje s streh...

Alergena rastlina ambrozija tudi na območju naše občine

V avgustu se je tudi po naši občini razširila vest, da se na posameznih zemljiščih opaža rast alergene rastline ambrozije. Ker gre za rastlino, ki povzroča pri ljudeh različne reakcije, je Občina Ivančna Gorica z obvestili skušala preprečiti širjenje te rastline oz. omiliti posledice njene širitve.

Ambrozija je ena najbolj alergeni rastlin. Njen rod izhaja iz Severne Amerike. Po Evropi se je začela širiti šele v začetku 19. stoletja. V Evropi danes poznamo vsaj 20 vrst ambrozije, pri čemer je pri nas najbolj razširjena pelinolistna ali kratka ambrozija. Rastlina zraste v višino od 1 m do 1,5 m. Steblo je pokončno, razvejano ter poraslo z gostimi dlačicami. Cvetovi so v obliki grozdastega socvetja na vrhu stebela in stranskih vej.

Pri ljudeh ambrozija povzroča težko dihanje, astmo, otečene oči, solzenje oči ... Rastlino je moč zaslediti na območju železniških prog, obrobjih

cest, avtoceste, na zapuščenih kmetijskih neobdelanih površinah, starih zapuščenih gospodarskih poslopijih ... Na takšnih lokacijah je bila odkrita tudi v naši občini, na širšem območju Ivančne Gorice in Stične.

Ministrstvo za kmetijstvo je lani izdalo uredbo o ukrepih za zatiranje ambrozije, za odstranitev škodljive rastline pa je odgovoren lastnik zemljišča. V skladu z odredbo objavljeno so lastniki zemljišč dolžni izvajati naslednje ukrepe:

- odstraniti škodljive rastline s koreninami vred ali odstraniti njihov nadzemni del tako, da se škodljiva rastli-

na v tej rasti dobi ne obraste več;

- opraviti nadaljnja redna opazovanja zemljišč v rasti do konca septembra.

Običajno se rastlina odstrani z ruvanjem in sežiganjem, na neobdelanih površinah s košnjo, na obdelanih površinah pa s pomočjo ustreznih herbicidov. Čeprav je obdobje glavnega cvetenja že mimo, pa z odstranjevanjem odraslih rastlin še lahko omilimo posledice. Lastniki zemljišč, ki bi zasledili to rastlino, so torej pozvani, da primerno ukrepajo.

Matej Šteh

Turistično društvo Grča Lučarjev Kal
tudi letos v sodelovanju
s Kmetijsko zadrugo Stična

pripravlja jubilejno

10. občinsko tekmovanje za najpridelke občine Ivančna Gorica.

Vsi vrtničarji in pridelovalci rekordnih poljskih pridelkov vabljene, da med svojimi pridelki najdete tiste največje, najdaljše ali najtežje, skratka tiste, za katere menite, da so rekordnih dimenzij. Vaše pridelke bomo zbirali v vrtnem centru Kmetijske zadruge Stična v Ivančni Gorici od ponedeljka, 26. septembra, do sobote, 1. oktobra, do 10. ure.

Pridelki bodo razstavljeni in ocenjeni na zaključni prireditvi v nedeljo, 2. oktobra, na Lučarjevem Kalu, s pričetkom ob 13. uri.

Lastniki zmagovalnih najpridelkov bodo prejeli priznanja in praktične nagrade.

Bučarija bo!

Tudi letos boste, spoštovani občani in občanke, lahko ustvarjali iz buč, saj bo naše uredništvo v sodelovanju s Planinskim društvom Šentvid tudi letos pripravilo Bučarijo,

v nedeljo, 16. oktobra, ob 11. uri na Gradišču nad Šentvidom v sklopu tradicionalnega Pohoda po Lavričevi poti.

Poglavitno pravilo pri oblikovanju buč je, da so buče oblikovane brez umetnih materialov. K sodelovanju vabljene vsi z izvirnimi in umetniškimi domislicami, posebej vabljene tudi naše šole.

Buče lahko dostavite na Gradišče od petka, 14. oktobra, do nedelje do 9. ure.

KOMISIJA BO IZVIRNOST IZDELOVALCEV OCENILA IN NAGRADILA.

SAMOSTANSKA VRTNARIJA STIČNA

vabi

na predavanje KLUBA GAIA, kluba ljubiteljev vrtnarjenja.

Agronomka, strokovnjakinja kluba Gaia Loreta Vlahović bo predstavila temo:

Jesenske zasaditve za balkone, grobove in terase

Predavanje bo četrtek, 6. oktobra 2011, ob 16. uri v Samostanski vrtarniji v Stični (na Marofu).

Predstavili vam bomo nekaj idej za jesenske zasaditve, da bodo posode, balkon ali zasaditev groba atraktivni dolgo v jesen, ter spregovorili o ustreznem kombiniranju rastlin.

Predavanje je brezplačno.

VLJUDNO VABLJENI!

Odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjestev – jesen 2011

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča občane občine Ivančna Gorica, da bo v jesenskem času odvažalo nevarne odpadke iz gospodinjestev po naslednjem vrstnem redu:

	DATUM	NASELJE	ZBIRNO MESTO	ČAS ZBIRANJA
sobota	1. 10. 2011	Temenica	Parkirišče pri trgovini	8.–8.30 ure
sobota	1. 10. 2011	Dob	Na avtobusni postaji	9.–9.30 ure
sobota	1. 10. 2011	Šentvid pri Stični	Parkirišče pri trgovini Tuš	10.–11. ure
sobota	1. 10. 2011	Stična	Parkirišče pri samostanu	11.30–12.30 ure
sobota	1. 10. 2011	Ivančna Gorica	Parkirišče pri zdravstvenem domu	13.–14. ure
sobota	1. 10. 2011	Višnja Gora	Parkirišče pri Cestnem podjetju	14.30–15.30 ure
sobota	1. 10. 2011	Muljava	Parkirišče pred kulturnim domom	16.–17. ure
ponedeljek	3. 10. 2011	Ambrus	Parkirišče pred družbenim domom	14.–15. ure
ponedeljek	3. 10. 2011	Zagradec	Parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge	15.30–16.30 ure
ponedeljek	3. 10. 2011	Krka	Parkirišče pri Gostišču Krka	17.–18. ure

Med nevarne odpadke spadajo topila, kisline, barve, laki, olje in maščobe, detergenti, zdravila, baterije, akumulatorji, fluorescentne cevi in drugi živosrebrni odpadki, prazne tlačne posode, fotokemikalije, pesticidi in podobno.

Naša skrb je čisto okolje!

Javno komunalno podjetje Grosuplje

VETERINA
DOBRO-GROUPLJE
d.o.o. Ljubljanska c. nh., Ivančna Gorica

Vašim malim živalim nudimo:

- vsa preventivna cepljenja
- zdravljenja
- sterilizacije, kastracije
- preglede z UZ (pregled brejosti)
- operacije mehkih tkiv
- oskrbo in toaleta ran
- čiščenje zobnega kamna
- diagnostične preiskave, kot so biokemijska preiskava krvi, test na mačjo levkozo in mačji aids, test na mikrosporijo, test na parvovirozo ...
- sredstva za odpravo zunanjih in notranjih zajedavcev

Prodaja hrane priznanih znamk: Eukanuba, Hill's, Royal Canine in Iams

Eukanuba
The Best You Can Do For Your Dog

Hill's

IAMS

ROYAL CANIN

Prodaja pripomočkov za nego živali: ovratnice, povodci ter oprsnice znamke Rogz; krtače, ležišča, blazine, torbe, šamponi, igrače, priboljški ...

Telefonske številke:

- (01) 787 71 11: Ambulanta Ivančna Gorica
- 041 626 935: Gorazd Skubic, dr. vet. med.
- 031 692 046: Aljoša Kolenc, dr. vet. med.
- 031 502 367: Marija Felician, dr. vet. med.
- 031 852 436: Mateja Skubic, dr. vet. med.
- 041 327 716: Dežurna številka

Delovni čas ambulante v Ivančni Gorici:

vsak dan od 7. do 14. ure in popoldan od 17. do 18. ure ter ob sobotah od 8. do 11. ure.

Polži na Mont Blancu

Planinsko društvo Polž Višnja Gora naslednje leto praznuje 15-letnico obstoja. V počastitev te obletnice in 20-letnice samostojne Slovenije smo se v društvu odločili, da pošljemo odpravo na Mont Blanc ali Belo goro, visoko 4810 m. Bralkam in bralcem želimo predstaviti, kako je potekala naša pot na vrh Evrope, kamor smo stopili v zgodnjih jutranjih urah 22. avgusta 2011.

Težko pričakovani dan je napočil. Celotna odprava se je zbrala 19. avgusta ob 20. uri v Višnji Gori. Po pregledu opreme se je devetčlanska odprava odpeljala proti Franciji. Pot je trajala vso noč. Zjutraj smo prispeli v mesto Chamonix, ki leži na višini 1035 metrov. Po ogledu mesta smo se namestili v hotelu. Na vsakem koraku je bilo čutiti, da stoji pod najvišjim vrhom Evrope pravo turistično in planinsko mesto. Naslednji dan smo se zgodaj zjutraj odpeljali do bližnjega mesteca St. Gervais in se vkrkali na vlak z zobato železnico do nadmorske višine 2300 metrov. Po dolgi sedemurni hoji smo prišli do zavetišča Aiguille du Gouter na višini 3817 metrov. Zadnjih tisoč metrov smo se morali povzpeti po navpični steni, ki je bila obdana z jeklenicami in klini. Ponekod smo si prehode iskali sami. Na taki višini človek nima želje po hrani, vendar mora nekaj zaužiti, da ne pride do dehidracije.

Po večerji smo se odpravili v postelje. Spali smo zelo malo, saj nas je neprestano bolela glava. Čutilo se je pomanjkanje kisika. Ob njih zjutraj smo vstali, si pripravili nahrbtnike, se toplo oblekli, naredili dereze in svetilke. Navezali smo se na varovalno vrv, vzeli v roke cepine ter se počasi začeli vzpenjati proti cilju. Po dobrih dveh urah mraza in vetra, kazalo je okoli -25 stopinj, smo prispeli do bivaka. Tu smo se ogreli s čajem in se posladkali s čokolado. Po počitku na 4304 m smo nadaljevali vzpon proti vrhu. Strmina je bila vse hujša. Premikali smo se zelo počasi, saj je bil največji problem pomanjkanje kisika v zraku in seveda posledično utruje-

nost. Začelo se je svetlikati, izza gora pa se je že videlo vzhajajoče sonce. Vrh se nam je zdel zelo blizu, vendar se nam je za vsakim grebenom oddaljeval. Hodili smo po samem grebenu gore, kar je bilo zelo nevarno, leta 2008 je tu plaz pokopal pod seboj 15 planincev iz različnih držav. Tudi v le-

tos je tu umrlo nekaj planincev. Ob sedmih zjutraj smo Tadej Hočevar, Brane Iločič, Tone Prosen, Sebastijan Majdič in Aleš Erjavec nasmejani stali na najvišjem vrhu Evrope. Pogled je bil veličasten. Videli smo tudi zelo oddaljeni Matterhorn v Švici. Dva naša kolega sta se žal morala med potjo vrniti nazaj v dolino k šoferjema. Po krajšem postanku smo se seveda še fotografirali z našo občinsko zastavo. Spust je bil še bolj zahteven, saj smo morali z vrvjo varovati eden drugega. Opoldne smo prispeli nazaj do kočice na 3800 m. Tu smo se spočili. Po isti poti smo se spustili vse do železnice. V večernih urah smo prispeli nazaj v St. Gervais. Tu so nas čakali ostali člani odprave in nam čestitali. Še isti večer smo odpotovali proti Sloveniji. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo županu Dušanu Strnadu in Občini Ivančna Gorica ter drugim sponzorjem za finančno podporo naše poti na najvišji vrh Evrope.

Aleš Erjavec

Optika tudi na vasi

Pred kakšnim letom smo v Klasju poročali o prizadevanjih krajanov iz Petrušnje vasi in Malih Češnjic, da bi si hkrati z napeljavo kanalizacije zagotovili tudi optično omrežje za delovanje interneta. Vaščani so stopili skupaj in dokler ceste še niso bile asfaltirane, položili cevi za optični kabel. Takrat ni še nihče verjel, da bo po letu dni družba Telekom tudi napeljala optični kabel in izvedla priključke. Pa se je tudi to zgodilo. V teh dneh bo na optično omrežje priklju-

čeno 57 uporabnikov, poleg Petrušnje vasi in Malih Češnjic delno tudi v Šentvidu.

S skupnimi močmi je uspelo nekaj, kar se je zdelo nemogoče. Vsak je doprinesel svoj delež; Občina Ivančna Gorica je zagotovila projektno dokumentacijo in asfaltiranje tistega dela trase, kjer je bil potreben prekop asfaltnih površin, Telekom je v celoti financiral cevi in optični kabel, vaščani pa so izvedli vsa ročna

in strojna zemeljska dela, financirali material za zasip in betoniranje ter cevi za jaške.

Zadnje avgustovske dni so pripravili otvoritev novega omrežja, šlo pa je predvsem za druženje, podobno kot že v času udarniških akcij. Delo za skupno dobro je vaščane tudi povežalo, kar je morda največji dosežek te akcije.

Matej Šteh

Festival Debeli hrib 2011 v znamenju Povratnikov in Krjavlja

Člani Vinogradniško-sadjarskega-turističnega društva Debeli hrib so konec letošnjega avgusta zopet zavihali rokave in pripravili izvrstno festivalsko prireditev, 2. festival narodnozabavne glasbe Dolenjska, Debeli hrib 2011. Absolutni zmagovalci festivala so postali Povratniki s skladbo Igre na srečo, tretjo nagrado strokovne žirije pa je dobil Ansambel Krjavelj.

Potem ko je pred dvema letoma društvo le nekaj mesecev po ustanovitvi uspešno organiziralo prvo srečanje dolenjskih vinogradnikov, je ob prvi ponovitvi srečanja avgusta lani pripravilo še prvi festival narodnozabavne glasbe. Leto kasneje jim ni preostalo nič drugega, kot da s festivalom nadaljujejo in se na ta način izkažejo kot organizatorji prireditve, ki bo očitno postala tradicionalna. V petek, 26. avgusta, je bil na sporedu festivalski večer, nedeljsko popoldne pa je bilo v znamenju veselega druženja dolenjskih vinogradniških društev.

Letošnji festival je brez dvoma znamenjal uspeh domačega Ansambla Povratniki, katerega člani so večinoma iz Krke in okolice, skratka iz naše občine. Poleg naslova absolutnih zmagovalcev so dobili tudi priznanje za najboljšo izvedbo in najboljšo večglasno skladbo brez instrumentalne spremljave. K popolnemu domačemu uspehu pa so piko na i dodali še Krjavlji, ki tudi niso ostali praznih rok, saj je njihova pesem dobila priznanje za najboljšo melodijo, skupno pa so osvojili tretje mesto.

Številnemu občinstvu pod velikim šotorom in strokovni komisiji, ki so jo sestavljali Tomaž Tozon (predsednik), Tone Štritof, Janez Goršič, Peter Fink, Simon Ceglar, Franc Lovšin, se je skupaj predstavilo 15 ansamblov. Vsak ansambel je nastopil z eno lastno novo skladbo, eno skladbo iz zakladnice narodnozabavne glasbe in eno večglasno skladbo brez instrumentalne spremljave (a cappella). Po

glasovanju in zasedanju žirije so bile znane vse nagrade in priznanja letošnjega festivala:

Najboljša melodija: Matej Kovačič, **Prišlo poletje bo,** Ansambel Krjavelj
Najboljše besedilo: Darinka Kovač, **Dve strani sveta,** Ansambel Dolenjski zvoki

Najboljša izvedba: Ans. Povratniki
Najboljša a cappella: Ans. Povratniki
Zmagovalec občinstva: Ansambel Petan

Absolutni zmagovalci festivala: Ansambel Povratniki (nagrada: snemanje videospota)

2. mesto: Ansambel Gadi (nagrada: bon Harmonike Pečjak v vrednosti 1.000 evrov)

3. mesto: Ansambel Krjavelj (nagrada: lesena skulptura kiparja Vlada Cencija)

Veselo pa je bilo na Debelem hribu tudi v nedeljo, ko so člane Vinogradniško-sadarskega-turističnega društva obiskali člani dolenjskih vinogradniških društev, med njimi pa sta bila tudi kralj cvička 2011 Anton Unetič in predsednik Zveze društev vinogradnikov Dolenjske Jože Žura. Poleg odlične kapljice in hrane je bilo seveda poskrbljeno tudi za dobro glasbo in zabavo, na Debeli hrib pa je prišla tudi Manca Špik.

Za vse, ki ste zamudili festival na Debelem hribu ali pa si ga želite ponovno ogledati, bo na sporedu ponovitev v dveh delih na TV Golica, 1. in 8. oktobra 2011.

Matej Šteh

Nogometni spektakel v Dobu

Letos smo v Dobu zbrali pogum in voljo ter spet organizirali nogometno tekmo Suhi – Debeli, kar se ne zgodi vsako leto. Prva tekma s tem imenom se je odigrala skoraj pred 40 leti v naši sosesčini, v Biču. Pred dobrimi dvajsetimi leti pa smo si licenco za omenjen spektakel prisvojili dobski gasilci. Sčasoma je prireditev dobila svoje ime Dan nogometa in dobre volje. Letošnji kapetan možakov z bolj izrazito postavo je bil Zvone Čebular, ki je povedal, da je igral tudi na prvi tekmi, takrat še kot mladenič, in tudi kasneje je večkrat zastopal svoje barve.

Udeleženci prve tekme Suhi – Debeli leta 1972 v Biču
Ekipa Suhi: z leve Lojze Jerlah, Lovro Sever, Janez Žinger, Tone Sever, Jože Trnovšek, Tone Kanc, Kocjan »Tačrni«, Alojz Kastelic, France Hren
Ekipa Debeli: z leve Janez Grabnar, France Lamovšek, Zvone Čebular, Stane Longer, Franc Lavš, Avgust Sever, Lojze Kanc, Jože Gliha

V dopoldanskem času smo odigrali nogometni turnir med ekipami sosednjih gasilskih društev. Letos so se v velikem finalu pomerili nogometaši PGD Dob in PGD Zagorica pri Velikem Gabru. Gostom smo športno priznali premoč in jim kot najboljši

ekipi na turnirju izročili priznanje. Popoldne se je začel zabavnejši del dneva, ko so se med seboj pomerile ženske, in sicer neporočene proti poročenim. Slednje so žal kljub svoji vztrajnosti morale priznati premoč svojih mlajših vrstnic. Sledil pa je

dogodek dneva. Sam nogomet je bil strašno resna stvar, kajti nihče ni hotel popustiti in šele 11-metrovke so odločile premoč Suhih.

Moška tekma se je sicer začela s prihodom močnejših na igrišče, kljub napovedi komentatorja pa Suhih ni bilo od nikoder. Pa so se le pojavili s skupino gverilcev, kamelo in z zapornikom v kletki. Komentator nam je povedal, da je to dobska paravojaška formacija, ki je zajela prebeglega ubežnika iz daljne Libije, Moamerja Gadafija, ki da ga nameravajo predati v dobske zapore. Z njimi je prišla kamela, Gadafijevo darilo našemu premierju, zato sklepamo, da bi v naši državi verjetno iskal zatočišče. Komaj smo se nekako seznanili s prišleki, že je prišla limuzina z visokim obiskom samega velikega Karla iz obrambe. In seveda Kety Ljubljanska, ki naj bi poskrbela za notranji red. Karl je izjavil, da je zadovoljen, ker tekma ni imela koruptivnega predznaka, gospa z notranjega pa je bila pomirjena, ker je imela vse pod nadzorom. Očitno jo je premamil Gadafijev denar, saj je ves čas odkrito simpatizirala z njim in ga tudi rešila iz kletke. Šele ob koncu tekme je verjetno dobila Wikileakso-

vo sporočilo, da so mu že zaplenili vso premoženje, zato ga je kot »prvi mož postave« vklečila in odpeljala v dobske zapore.

Med polčasom smo priredili tudi zanimivo tekmovalje, metanje kamna z rame oziroma »bacanje kamena sa ramena«. Tekmovali so prostovoljci iz publike. Seveda je prva kamen zabrisala Katy Ljubljanska, njen met pa kljub dolžini ni štel v konkurenco. Najdaljši met je meril 7,9 m, tekmovalo pa je dober ducat metalcev. Kdor je bil seveda tisto popoldne v Dobu, se je lahko od srca nasmejaj. Prireditev si je ogledal tudi župan Dušan Strnad, ki je vse navzoče nagovoril, podelil pa tudi priznanja nogometnim ekipam.

Seveda je bilo nogometno prizorišče na levem bregu suhega potoka, ki razmejuje športni park za vaško cerkvijo. Na desnem bregu pa se je dogajala kulinarika vseh vrst. Takoj z jutranjo roso se je zavrtil na žaru »kralj živali«, urico kasneje so si ogenj prižgale ekipe, kar pet jih je bilo, ki so pripravljale okusen golaž – seve-

da najprej za ocenjevalno komisijo, nato za nogometaše in šele potem za občinstvo. Prav kmalu so zadišali čevapčiči, lakoto se je dalo potešiti tudi s hot dogom, za poslastico pa so bile na razpolago palačinke in sladole. Za zanimivo kuliso, ki je nastala s postavljenimi občinskimi stojnicami, se zahvaljujemo Občini Ivančna Gorica, Pizeriji Kegeljček pa za tehnično pomoč pri ozvočenju. Obiskovalci prireditve so se ta dan lahko zabavali, za nas gasilce pa je bil to zelo delaven dan, kajti v organizacijo in izvedbo je bilo potrebno vložiti kar veliko truda. Zadovoljni smo, če so zadovoljni obiskovalci in če nam prireditev lepo uspe. Zasluga gre vsem marljivim gasilcem in vsem drugim, ki pomagajo in sodelujejo, predvsem pa vztrajnemu organizatorju Marku in komentatorju Jožetu. Upajmo, da nam bo še kdaj uspelo sestaviti ideje in voljo ter pripraviti še kakšen nogometni dan.

Silvo Škrabec

V Valični vasi ob 20. obletnici samostojne Slovenije

V četrtek, 23. junija, se je ob 20. obletnici samostojne Slovenije na razcepu med cerkvijo sv. Jožefa in sv. Martina v Valični vasi odvil velik kulturni dogodek, ki so ga organizirali Vojaški vikariat, Društvo sv. Modesta in domačini.

Valična vas je obiskovalce pričakala lepo okrašena z zastavami, redarji pa so imeli nemalo dela, da so vsem obiskovalcem omogočili varno parkiranje. Ob 19. uri se je pričela maša za domovino, ki jo je vodil novomeški škof mons. Andrej Glavan, sledil pa je kulturni program, v katerem so sodelovali zagraški župnijski pevski zbor, pesnik Tone Kuntner, slavnostni govornik pa je bil brigadir Bojan Pograjc. Med kulturnim programom je škof blagoslovil lipo, listino s podpismi vseh udeležencev pa so v tulcu položili pod njene korenine. Prijateljsko druženje se je nadaljevalo ob kresu. Mons. Andrej Glavan je v svoji pridigi pri maši povedal, da je se je upanje ob osamosvojitvi izrazilo celo tako, da se je krivulja samomorov v Sloveniji začela spuščati. Sedaj pa je Slovenija v krempljih črnega scenarija. Če hočemo s svojimi močmi zgraditi raj na zemlji, se moramo ljudje ozdraviti z svojenosti. Rešitev je v vrnitvi k vrednotam, ki so stoletja veljale in bodo zdržale in držale še naprej. Zaradi vrednot, ki smo jih živeli, smo stali in obstali 1300 let. Če bodo aktivrednote obveljale, bodo vrednote ostale, a brez nas. Vrednote so skala, na kateri

lahko gradimo, 10 božjih zapovedi pa temelj evropske civilizacije. Srečko Kosovel je zapisal: »Ni prenove brez etične revolucije!« Škof je povedal še, da so Slovenci hoteli imeti Boga za sosedo. Zato so zgradili majhne cerkvice. Delali so jih z veseljem, željo, da so se vanje zatekali v svojih stiskah, iskanju opore. Vojaški vikar Jože Plut je svoj govor pričel s citatoma: »Narod si bo pisal sodbo sam« in »Podplat je koža čez in čez postala«. Opozoril je, da »jamrači« nimajo prihodnosti. Vsaka sprememba na boljše se začne pri posa-

mezniku. Naučiti se moramo videti dobro in narediti, kar je v naši moči. Upanje v prihodnost moramo imeti ne glede na stisko sedanjega časa. Dramski igralec Tone Kuntner je z besedami Ivana Cankarja spomnil prisotne, da živimo v Nebesih pod Triglavom, da je slovenska beseda beseda praznika, petja in vriskanja. Govoril je o krvi naših prednikov, ki je napolnila to zemljo »več klafter globoko«. Zato pravi, je ta zemlja rodila. Narod ni izkravnel, je utrjen. Obupanim odgovarja s Cankarjevimi: »Nikar te, ta burka je stara že tisoč

let.« Tone Kuntner je spomnil tudi na Cankarjeve besede, ki jih je na usodni dan izrekel Ivan Borštner: »Jaz, bratje, pa vem za domovino.« Nadaljuje: »Iz suženjstva, trpljenja je zrastle, ta naša domovina, ponosna in močna. Luč iz davne preteklosti je svetica (in še sveti) v svetlo prihodnost.« Lipa je središče družbenega življenja pri vseh Slovanih. Središče skupnosti. V spomin na 20. obletnico samostoj-

ne Slovenije so posadili slovensko lipo. Korenine te lipe hranijo listino s podpismi vseh prisotnih. Molitev za domovino pa je skupaj s svojim sinom prebral veteran vojne za Slovenijo. Valična vas ima svojo dušo. Poseben čar in privlačnost. Praznik v teh krajih je nekaj posebnega. Želim vam, da to doživite naslednje leto, ko se zopet srečamo.

Bogdana Brilj

Opravičilo

V zadnji številki Klasja je pomotoma izpadel prispevek o praznovanju dneva državnosti v Valični vasi. Zato prispevek objavljamo v tokratni številki in se za zamudo avtorici opravičujemo.

V jubilejnim letu velika pridobitev PGD Ivančna Gorica

V soboto, 27. avgusta, je na Hudem pri Ivančni Gorici potekala slovesnost ob 60-letnici PGD Ivančna Gorica in prevzemu novega sodobnega gasilskega vozila GVC 16/25.

Letos pomladi smo v Klasju že poročali, da se ivanjski gasilci veselijo svoje nove pridobitve. Podobno kot stanovski kolegi v Stični so tudi oni uspeli izpeljati več let načrtovano investicijo, nakup sodobnega gasilskega vozila z oznako GVC 16/25. Zadnje avgustovsko soboto so ob praznovanju 60-letnice društva novo vozilo tudi uradno prevzeli.

Slovesnosti so se udeležili številni gostje, med katerimi je bila napovedana tudi ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič. Kljub temu, da je svoj obisk potrdila še nekaj tednov pred prireditvijo, ga je zadnji hip odpovedala. V njenem imenu se je prireditve kot slavnostni govornik udeležil član štaba CZ Slovenije Bojan Kopač.

Sredstva za novo vozilo in njegovo opremo je društvo zbiralo s pomočjo prispevkov krajanov in donatorjev, pri nakupu pa sta s sredstvi sodelovali tudi Občina Ivančna Gorica in Gasilska zveza Ivančna Gorica. Zato je simbolični ključ vozila poveljniku domačega društva Marjanu Knezu izročil župan Dušan Strnad, vozilo pa je blagoslovil Jurij Zadnik, župnik iz Ivančne Gorice.

Slovesnosti so se poleg predstavnikov društev iz GZ Ivančna Gorica in sosednjih gasilskih zvez udeležili tudi visoki predstavniki GZ Slovenije in GZ Ivančna Gorica. Ob tako slovesnem

dogodku je društvo izročilo številne zahvale tistim, ki so še posebej zaslužni za novo pridobitev, podeljena pa so bila tudi visoka priznanja in odlikovanja državne in občinske gasilske zveze. Nekatera izmed njih so bila podeljena že na slavnostni seji na predvečer prireditve. Na osrednji prireditvi so prejeli priznanja GZS Pavel Finc, Rafael Radelj, Lojzka Sever, Ani Škufca, Zvonko Maver, Avguštin Zaletelj, Renata Gomboc, Rado Miklavčič, Robert Šušteršič, Matjaž Mejak, Jože Bonifer in Marjan Knez. Visoko gasilsko odlikovanje GZS za posebne zasluge pa je ob tej priložnosti prejel Franc Gomboc. Omeniti velja, da so ob tej priložno-

sti gasilci PGD Ivančna Gorica lepo uredili zunanost in okolico gasilskega doma na Hudem. Asfaltirano dvorišče bo prav gotovo prišlo prav za delo z mladimi in seveda za gasilske veselice.

Novo vozilo

Vozilo GVC 16/25 je izdelano po standardih GZS na podvozju Mercedes-Benz, Atego, ki je tovarniško izdelano za gasilske potrebe. Ima pogon na vsa štiri kolesa z diferencialnimi zaporami, kar omogoča dostop do težko dostopnih mest in sodoben motor z močjo 210 KW. Največja dovoljena masa vozila je štirinajst ton, medosna razdalja je 3860 mm. Vozilo ima poseben odgon za pogon visokotlačne črpalke, ki je dodatno hlajen za delo v izjemnih razmerah.

Na vozilu je vgrajena visokotlačna črpalka Rosenbauer typ NH25 z vso pripadajočo opremo. Ima 2500-litrski rezervoar za vodo, vodni top, elektrovitel, elektroagregat, pnevmatsko teleskopski svetlobni stebel in drugo gasilsko opremo in orodje za posredovanje ob požarih in nesrečah. Izdelovalec nadgradnje je bilo podjetje Gasilska vozila Pušnik, d. o. o.

Matej Šteh

Nova pridobitev kriških gasilcev

Prvo avgustovsko soboto je med gasilci iz Kriške vasi vladalo posebno pričakovanje, saj so ta dan prevzeli novo motorno gasilsko črpalko znamke Rosenbauer Fox 3.

Slovesnost se je pričela s slavnostno povorko, v kateri so sodelovali predstavniki večine gasilskih društev iz občine Ivančna Gorica in nekaj gasilcev iz sosednje Gasilske zveze Grosuplje. V svečani dogodek nas je popeljal Moški pevski zbor Ambrus. Ob prevzemu nove, že tretje mo-

torne brizgalne priznane avstrijske znamke Rosenbauer v zgodovini PGD Kriška vas (prva že leta 1928) so množici obiskovalcev spregovorili predsednik PGD Kriška vas Jože Virant, poveljnik domačega društva Janez Jeršin, predsednik KS Višnja Gora Luka Šeme in predsednik Gasilske

zveze Ivančna Gorica Lojze Ljubič. Seveda pa je bil med glavnimi govorniki tudi Dušan Strnad, krajan in gasilec iz Kriške vasi ter župan naše občine, ki je ob tej priložnosti poudaril pomen razvoja gasilstva v občini. Novo opremo sta blagoslovila stiški opat Janez Novak (tudi domačin) in višnjanski župnik Boštjan Modic.

Ob tej priložnosti je društvo vsem častnim gostom, društvom in donatorjem izročilo tudi posebna priznanja, posebno zahvalo oz. plaketo pa sta prejela glavna pokrovitelja prireditve, in sicer Občina Ivančna Gorica in Mesarstvo Maver iz Stične.

Obiskovalci prireditve so bili deležni tudi praktičnega prikaza vaje z novo črpalko. Izvedli so jo domači gasilci, ki uspešno zastopajo svoje društvo na tekmovanjih po občini in izven nje. Lahko se pohvalijo, da so pred kratkim osvojili predhodni pokal na tekmovanju v Ponovi vasi. Poleg mladih gasilcev se je s pesmima Za Slovenijo

Okrogli jubilej v Hrastovem Dolu

V soboto, 13. avgusta, so v Hrastovem Dolu praznovali 60-letnico Prostovoljnega gasilskega društva Hrastov Dol. Društvo, ki se ponaša z lepo urejenim gasilskim domom v središču vasi, je ob jubileju pripravilo svečanost, izdalo pa je tudi zbornik, v katerem je predstavilo razvoj društva od njegovih skromnih začetkov leta 1951 do danes.

Praznovanje jubileja se je začelo že v petek, 12. avgusta, s slavnostno sejo, na kateri so članom društva podelili odlikovanja I., II. in III. stopnje GZ Ivančna Gorica, nadaljevalo pa se je v soboto, najprej s slovesno povorko, v kateri so sodelovali vsi »hrastuški« gasilci. Člani že vsa leta prihajajo iz več okoliških vasi, Hrastovega Dola, Lučarjevega Kala, Malih Pec, Sada in Trnovice. V povorki so sodelovali tudi praporščaki prostovoljnih gasilskih društev iz Stične, Ivančne Gorice, Muljave, Metnaja, Šentvida pri Stični, Doba, Radohove vasi, Temenice, Sobrač, Višnje Gore, Kriške vasi, Vrha pri Višnji Gori, Zagradca, Ambrusa, Korinja in Krke, predstavniki GZ Ivančna Gorica in člani sosednjih gasilskih društev iz Sel pri Šumberku, Velikega Gabra in Zagorice pri Velikem Gabru. Sodelovalo je 19 vozil, med njimi manjša in večja gasilska vozila, ki služijo gašenju požarov in reševanju ljudi.

Osrednja slovesnost se je pričela ob 18. uri na športnem igrišču, ki stoji ob nekdanji podružnični šoli. Program so oblikovali Moški pevski zbor Prijatelji pod vodstvom zborovodja Robija Markoviča in mladi vaški harmonikarji, Matjaž Gorenc, Jan Rus in Dominik Kastelic. Na odru pa so se zvrstili številni govorniki. Najprej sta vse zbrane na ta slavnostni dan pozdravila predsednik društva Ivan Kastelic in

ustanovni član društva Alojzij Šraj, ki je dolgoletni tajnik društva ter letošnji prejemnik nagrade zlati grb Občine Ivančna Gorica. Zatem je spregovoril predsednik GZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič, ki spremlja razvoj društva že od vsega začetka. Zbrane je nagovoril tudi župan Dušan Strnad. V svojem nagovoru je povedal, da je bil po uradni poti nazadnje v Hrastovem Dolu leta 2007, ko je še kot podžupan slavnostno predal v uporabo športno igrišče, ki med drugim služi tudi za izvajanje gasilskih vaj, športnih prireditev in gasilskih veselice. Med drugim je dejal tudi: »Nisem samo otvoril igrišča, dosegel sem tudi prvi zadetek z žogo!« Na kratko pa je obiskovalce nagovoril tudi predsednik Krajevne skupnosti Dob Jože Polončič.

Okrogla obletnica društva je priložnost tudi za jubilejna priznanja, ki jih je društvo podelilo visokim gostom in predstavnikom drugih društev. Vsak je prejel tudi spominski zbornik, ki ga je pripravil Dušan Štepec. Predsednik in poveljnik GZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič in Stane Kralj pa sta imela čast domačemu društvu izročiti visoko odlikovanje Gasilske zveze Slovenije. Uradnemu slavnostnemu delu je sledila velika vrtna veselica z Ansambrom bratov Poljanšek in gostjo večera, Manco Špik. Seveda je bilo veselo vse do zgodnjih jutranjih ur.

Gašper Stopar

živim in Prihajam domov predstavila tudi 15-letna domačinka Manca Pirc. Še nekaj besed o novi pridobitvi, črpalke Rosenbauer Fox 3. Trenutno je ena izmed najhitrejših in najlažjih črpalok na tržišču, s polnim rezervo-

arjem za gorivo tehta le 167 kg. Pogonja jo BMW-jev 1200 ccm in 50 kW motor ter zmore prečrpati do 2000 litrov na minuto.

Gašper Stopar

Anin sejem poživil Višnjo Goro

Tudi letošnji Anin sejem, ki ga je v sodelovanju z drugimi krajevnimi društvi organiziralo Turistično društvo Višnja Gora, je lepo popestril poletni utrip našega mesta. Zadnji julijski petek je Mestna hiša gostila dva ustvarjalna zakonca iz Ivančne Gorice, kiparko male plastike Viktorijo Zidar Šamine in akademskega kiparja, restavradorja ter magistra umetnosti Ljubomirja Zidarja. Njuna dela, predvsem njene situle in podobe konj, ter njegove podobe drevesa in makete za slike v naravi so navdušile številno publiko, ki je tisti večer lahko uživala tudi v izbranih skladbah kitarista Žige Jevnikarja. Če bi rekli, da je prvi večer Aninega sejma minil v duhu likovne umetnosti, potem zagotovo lahko rečemo, da je bil drugi posvečen predvsem ljudski glasbi – nastopili so Preloški muzikantje, Gorički Lajkoši in novomeška skupina Dežur. Nedelja je bila sejemska, kot se za ime prireditve tudi spodobi, okolico cerkve sv. Ane so napolnile stojnice, konjeniki, starodobniki in celo čarovnik je bil

tam. Zbrani so po obeh mašah lahko prisluhnili kulturnemu programu pred cerkvijo, ki ga je moderiral sam predsednik občinske turistične zveze Pavel Groznik, svojo srečo so preizkušali na srečelovu višnjanskih planincev, za dobro hrano in pijačo pa so kot dan prej skrbeli višnjanski gasilci. Predsednik TD Višnja Gora Jurij Groznik je povedal, da je letošnji tridnevni Anin sejem v popolnosti uspel, v

Višnjo Goro je prišlo ogromno ljudi, kar organizatorjem daje moči, da se bodo lotili novih projektov. V teh dneh ravno poteka zadnji del ocenjevanja hiš, kmetij in poslovnih objektov v kraju, najlepše urejenim pa bo turistično društvo priznanja podelilo na posebni prireditvi Moja dežela, lepa in gostoljubna.

Janja Ambrožič

Deževen zbor motoristov MK Fire group

Vsako leto se v mesecu maju na letališču v Šentvidu pri Stični zgodi srečanje motoristov, ki ga organizira motoristični klub MK Fire Group iz Ivančne Gorice. Letos smo se v klubu po dolgem premisleku in slabih izkušnjah z vremenom odločili, da bomo motoristični zbor organizirali v juliju. Sicer smo se nekoliko bali prehude vročine, ki tudi ni najprimernejša za organizacijo velikih dogodkov, upali pa smo, da bodo vsaj noči ravno pravnje za zabavo do jutra. Ker vemo, da je za dober žur potrebno zagotoviti tudi pravi program, smo si že na začetku leta zagotovili nekaj zelo znanih domačih rokovskih skupin, za popestritev pa smo se dogovorili z ameriško zvezdo Adam Bomb. Kot vsako leto pa smo dali priložnost tudi skupinam iz naše okolice. Zaradi programa in vedno dobrega odra, ozvočenja in druge opreme je bil uspeh zagotovljen. Računajoč na prijetno vreme, smo se tudi odločili, da letos ne postavimo velikega šotora, ampak dva manjša, da bo vzdušje nekoliko prijetnejše. Skupaj s člani Old timer cluba Škofljica smo načrtovali panoramsko vožnjo z letališča skozi Ivančno Gorico, Višnjo Goro, Stično na Pristavo nad Stično, kjer so nas tako kot vsako leto pričakovali na Kmečkem turizmu Okorn.

Teden pred prireditvijo smo ob 35 stopinjah v senci iskali rešitev, kako ohladiti razgrete obiskovalce. Ideja, da postavimo tuše na prostem, se nam je zdela več kot odlična, še posebej ob misli, da bi tja zašla tudi kaka

mična motoristka ali pa vsaj spremljevalka. Vremenska napoved je sicer kazala, da se bo vreme spremenilo, optimisti, kakršni smo, pa smo globoko verjeli, da so se tokrat vremenarji pač zmotili. Motiti se je človeško in tako zmoto smo bili popolnoma pripravljeni oprostiti. V četrtek smo postavljali prizorišče. Oder je sijal v polnem blišču, šotori so za vsak slučaj tudi že stali, vse je pripravljeno, vreme lepo, obiskovalci najavljeni.

Petek popoldne, hrana in pijača, tonski mojstri so uglaševali ozvočenje. Pa je prišla prva ploha, bolj plohica, kljub vsemu pa so se kmalu pripeljali tudi prvi motoristi. Mokri sicer, pa dobre volje, da so nas našli. Tudi v Bosno je segel glas o našem motorističnem zboru, in so se odločili, da nas obiščejo. Petkov večer se je potem odvijal nekako v skladu s pričakovanji, motoristov je bilo kar nekaj, tudi naših zvestih obiskovalcev iz okolice. Zabava je bila odlična, hrana in pijača tudi, nobenih težav z varnostjo. Tušev sicer nismo namestili, motoristov je bilo manj, kot smo pričakovali, ampak kar je najbolj pomembno – prepričani smo, da nihče od obiskovalcev ni obžaloval, da je prišel. Vreme je tudi zdržalo skoraj do konca, potem pa se je začelo, kot radi rečemo, na polno. Nevihta, ki je sledila, je bila za naše kraje res huda. Naslednji dan dež in mrz. Vremenarji so poročali o najbolj mrzlem poletnem dnevu v zadnjih 50 letih. Tokrat ni šlo za lokalno nevihto, deževje je zajelo pol celine. Motoristov od nikoder, panoramska

vožnja seveda ni imela nobenega smisla, motoristične igre so bile samo še pobožna želja. Je pa kot po čudežu malo pred glasbenim programom nehala deževati, celo nekoliko zjasnilo se je in na srečo ostalo tako skoraj do konca prireditve.

Program je stekel kot namazan, tudi po zaslugi našega prijatelja Simona Kavška. Vse usklajeno, v skladu z urnikom, nastopajoči so izvrstno opravili svoje delo, strežba tudi.

Letošnji motoristični zbor je predvsem zaradi slabega vremena minil ob manjši udeležbi, smo pa prepričani, da obiskovalci niso bili razočarani. Razočarani pa nismo niti člani kluba, saj smo dokazali, da se da kljub katastrofalnim vremenskim razmeram da izpeljati kvalitetno prireditev.

Da smo polni optimizma in da že delamo načrte za naslednje leto, so zagotovo pripomogli tudi sponzorji našega srečanja: PESKOKOP PODSMREKA, d.o.o., Občina Ivančna Gorica, ARMEX APMATURE, d.o.o., MARKET MARINKA, s.p., ERDU, d.o.o., CASEM, d.o.o., MI TRADE, d.o.o., AVTO CENTER JEROVŠEK, d.o.o., ALBOMAY, d.o.o., FRANC RETAR, s.p., HESER PSI, d.o.o., ZLATARSTVO JANEZ TADINA, s.p., LEKAN TRANSPORT, d.o.o., LAMAS, d.o.o., ZORAN ILIŠKOVIČ, s.p., SAMO KAVŠEK, s.p., GLOBMONT, d.o.o., CVETMARKET, s.p., PRINCE PUB, INOX ŽNIDARŠIČ, s.p., FRIZERSTVO JOLY, s.p., CAR-O-LINER, d.o.o., SENČILA OVEN, s.p., STEKLO HIT, d.o.o., PIZZERIJA KEGELJČEK, BAR NA POSTAJI, FLIRT BAR, HURIKAN, d.o.o., SIBOX, d.o.o., KAVŠEK PETER, s.p., ZŠAM Ivančna Gorica.

Zvonko Zupančič

Na Pristavo po Poti spominov

V nedeljo, 17. 7., je v naši občini potekala prireditev, s katero smo obudili spomin na pomembnost našega območja v drugi svetovni vojni in narodnoosvobodilnem boju. Udeleženci so se že zjutraj podali na pohod po Poti spominov, ki so ga zaključili na Pristavi, kjer je bila proslava, druženje pa se je nadaljevalo s pogostitvijo v lovski koči na Goričici.

Skoraj 30 pohodnikov se je ob osmih zjutraj zbralo pri spomeniku žrtvam NOB v Stični, od koder so krenili na tri ure dolgo pot. Pot jih je vodila mimo rojstne hiše narodnega heroja Jožeta Kovačiča in naprej skozi Mekinje na Pristavo. Na Pristavi so si ogledali še domačijo družine Plankar, od katere je v uporu proti okupatorju sodelovalo kar osem otrok.

Proslava je potekala pri Partizanskem domu na Pristavi, kjer sta nastopila pevska zbor Sončni žarek iz Šentvida pri Stični in Studenček iz Ivančne Gorice. Prepevali so partizanske in druge uporniške pesmi. Nastopil je tudi orgličar Partizanskega pevskega zbora Cankarjeve brigade. Slavnostni govornik Franc Štibernik, predsednik Območnega združenja borcev za vrednote NOB Grosplje, je poudaril pomen območja današnje občine Ivančna Gorica s široko razpredeno mrežo kurirskih poti. Slednje so služile komunikaciji med območjem Dolenjske, Bele krajine in Osrednje Slovenije. Sekretar Cankarjeve brigade, Jaka Rozman, je predsedniku KO ZB za vrednote NOB Stična Milanu Goršiču izročil fotografijo kurirske postojanke. Svojcem Albina Plankarja pa je podaril fotografijo Ivana Cankarja, saj je Albin izgubil življenje že v prvem letu bojev. KO ZB za vrednote NOB Stična je ob tej priložnosti pripravil še posebno razstavo, na kateri so bili predstavljeni dokumenti in fotografije, povezani s spomini na formiranje 2. grupe odredov in Cankarjeve brigade, ter boji z okupatorjem. Gradivo je bilo razstavljeno na panojih pri Partizanskem domu. Pohodniki so pot nadaljevali do lovske kočice na Goričici, drugi pa so se tja zapeljali z avtomobili. Zbrane je čakala pogostitev z golažem in osvežilno pijačo. Na zadovoljstvo organizatorjev se je pohoda in prireditve udeležilo veliko ljudi, kar nedvomno kaže na veliko zanimanje občanov in drugih za dediščino narodnoosvobodilnega boja ter druženje ob petju partizanskih pesmi.

Aljaž Celarc

Takole so iznajdljivi prebivalci v dolini Krke reševali težave ob hudi vročini v letošnjem avgustu. K sreči nizek vodostaj ni preprečil, da bi se tovrsten način hlajenja pijače izjalovil. (mš)

V zadnji poletni številki Klasja smo opozarjali na veliko luknjo v asfaltu pri pošti v Ivančni Gorici. Odgovorni za ceste v našem občinskem središču so ukrepali ter lepo poprpali celotno cesto in parkirišče pri pošti in banki. (mš)

Imejmo radi Slovenijo

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje, ki združuje veterane iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje je tudi letos kot že nekajkrat do sedaj organiziralo srečanje veteranov vojne za Slovenijo Ljubljanske pokrajine. Letos je bilo to srečanje še posebej slovesno, saj je bilo združeno s proslavo ob 20. obletnici samostojnosti Slovenije.

Že zgodaj popoldne v soboto, 20. avgusta, se je na letališču v Šentvidu pri Stični zbralo precejšnje število veteranov iz različnih območnih združenj, ki spadajo v t. i. Ljubljansko pokrajino. Med njimi so bili seveda tudi člani Policijskega veteranskega združenja Sever. Kmalu po štirinajsti uri se je oblikovala kolona stopenjastih pohodnikov, ki so se podali na pohod proti Muljavi. Na čelu kolone je stopal neutrudni organizator tovrstnih pohodov Stanko Žvegla, ob njem pa je ponosno plapolala slovenska zastava, simbol naše samostojnosti. Pohodniki so v družbi svojih soborcev izpred dvajsetih let kljub vročini in v prijetnem vzdušju z lahkoto premagovali približno 13 km dolgo pot. Tudi lepota idilicne dolenske pokrajine je pripomogla k temu, da na utrujenost nihče še pomislil ni. Po krajšem postanku in okrepčilu pri lovski koči na Bojanjem Vrhu je kolona nadaljevala pot po deželi Desetega brata

do Muljave. Na Jurčičevi domačiji je pohodnike pričakal hudomušni Krjavelj, oktet Samorastniki je zapel nekaj pesmi, udeleženci pohoda pa so se po ogledu Jurčičeve domačije dobro razpoloženi vrnili na svoje izhodišče v Šentvid pri Stični, kjer se je nadaljevala svečanost.

V kulturnem programu, v katerem sta sodelovala Stiški kvartet in Ženski pevski zbor Brinke iz Grosuplje, se je zvrstilo kar nekaj slavnostnih govornikov. Uvodoma je vse prisotne pozdravil župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, ki je v svojem nagovoru poudaril pomembnost dogodkov izpred dvajsetih let. Opozoril je na dejstvo, da je malo ljudem dano doživeti rojstvo lastne države. Zato moramo biti ponosni, da smo bili del tega obdobja v slovenski zgodovini. Dejal je tudi: »Ponosni smo na fante in dekleta, ki ste v formacijah in uniformah Manevske strukture narodne zaščite, Teritorialne obram-

be ali Milice storili največ, kar lahko stori človek, ko ga pokliče domovina. Ubrani ste dom, družino in domovino.« Omenil je tudi žalostno resnico, da vrednote slovenske samostojnosti še vedno niso dovolj zasidrane v naših srcih. Zato je pomembna vloga veteranskih organizacij, da pomagajo pri krepitvi domoljubja in narodne zavesti.

V nadaljevanju je spregovoril tudi predsednik Združenja veteranov vojne za Slovenijo Janez Pajer, ki je opozoril predvsem na negativen odnos precejšnega dela politike do vrednot, za katere smo se borili pred dvajsetimi leti. Še posebej je poudaril dejstvo, na katero se vse prepogosto pozablja, da smo se takrat uprli četrti največji armadi v Evropi in zmagali. Vendar to ni bila samo zmaga teritorialcev in miličnikov, bila je zmaga vseh Slovencev, ki smo se takrat odločili za samostojno pot.

Župan občine Grosuplje dr. Peter

Verlič je v svojem slavnostnem nagovoru čestital veterankam in veteranom ter pozval vse Slovenke in Slovence z besedami: »Imejmo Slovenijo radi. Čutimo jo v srcu. Tako jo bomo ohranili srečno, svobodno in samostojno tudi v bodoče.«

Prireditev se je zaključila s pozdrav-

nim nagovorom predsednika Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje Borisa Peterke ter podelitvijo priznanj in odlikovanj veteranom. Udeleženci srečanja pa so se družili še dolgo v noč.

Franci Zorko

Višnjegorska kavalkada

Pozoren opazovalec bi v zgodnjem jutru avgustovske sobote, na dan svetega Bernarda, v Gospodovem letu 2011, opazil, da se v Višnji Gori in okolici nekaj pripravlja. Vse je skrivnostno vrvelo; eni so sedli svoje konjiče, drugi so nekaj nalagali na vozove, tretji so »glancali« svojo opremo in se ogledovali v odsevu napajalne vode, četrti pa kar tako. Končno so se zbrali na Bahovčevi domačiji v Leskovcu, kjer sedaj gospodarijo Ambroževi. Bilo jih je tolikanj, da je bilo po vasi vse rdečerjavo od fuksov in rdeče od uniformnih majic, kot bi razobesili turške fane. Človek bi mislil, da jo bodo, kot svoj čas, mahnili proti hrvaški Straži nad Turke. Toda ne eno ne drugo ni držalo; zavili so v povsem drugo smer, proti severozahodu, in njihov namen je bil povsem miroljuben, rekel bi celo jako družaben. Karavana je v dobre pol ure dosegla Trebeljevo in potem kljub razdrti cesti pod Prežganjem neustavljivo prodirala proti cilju na Jančah. Prodor na višino skoraj 800 metrov je bil junaško podprt z godbo instrumentalnega kvarteta in s tekočimi zalogami spremljajočega prateža.

Na tem mestu moramo omeniti še eno okoliščino. Društvo konjerejev Višnja Gora, ki je organiziralo celotno prireditev, je imelo ta dan v gosteh konjerejsko društvo Škvadra uoo z doberdobskega Krasa, v katerem prevladujejo tržaški Slovenci. Cenjeni gostje so se višnjegorskim konjenikom pridružili že v Leskovcu na skupnem okrepčilu, ki mu je sledila krajša svečanost, v kateri je s pozdravnim nagovorom sodeloval tudi višnjegorski mestni »župan« Luka Šeme in ubrano glasni instrumentalni kvartet domačinov. Tržaški konjeniki zaradi daljave kajpak niso prišli s konji, zato niso mogli spremljati višnjanske kavalerije pri zavzemanju Janč, zato so si medtem ogledali našo občino. Bili so na Jurčičevini, v stiškem kloštru, v višnjanskem mestu in kajpak v naši prestolnici Ivančni Gorici s postankom v gostilni pri Frenku. Rojaki s Tržaškega

Na Bahovčevi domačiji v Leskovcu je bilo že v zgodnjem dopoldnevu navdse živahno.

so si razkazane kraje z zanimanjem ogledali in bili povsod gostoljubno sprejeti, popoldne pa so se pridružili veselici na Jančah.

Na domačiji pod Jančami, ki jo ima v najemu navdse prizadeveni predsednik višnjanskih konjenikov Peter Zajc, se je medtem veseljaško uživalo; nekako tako, kot pravi pesem: »Konjičke so izpregli, nam pa z vincem so postregli, muzika lepo igra, zaplešimo kar se dá.« Tisto o »vincu« je v našem primeru simboliziralo pester in bogat prigrizek in oblizek, ki so ga pripravile brhke družice višnjanskih konjenikov. Vse lepo hitro mine, tako tudi konjeniško srečanje na Jančah. Poslovlili smo se od zamejcev in odšli vsak svojo pot z mislijo, da se ob prvi pri-

ložnosti še snidemo. Naši gostje so srečno prišli domov, domačinom pa se je nazaj grede splašila vprega in prišlo je do nezgode, vendar na srečo brez trajnejših posledic. Kaj hočemo: morda so se popotniki pred odhodom premalo priporočili svojemu zavetniku svetemu Tilnu in drugim patronom. Drugič bo tudi v tem pogledu vse prav.

Prireditev je uspešno izpeljal predsednik višnjanskih konjerejev Peter Zajc ob vsestranski pomoči drugih članov društva in njihovih družin. Povezovalno delo je, kot že velikokrat doslej, uspešno opravil domačin Pavel Groznik.

Leopold Sever

Še bolj pa na pikniku pod Jančami. Podoba je nastala tik pred slovesom. V ospredju vidimo predsednika doberdobskih »škvadrstov« Uga Simčiča, zraven pa Petra Zajca, ki uspešno poveljuje višnjanski konjenici.

Staro in mlado na Zelenem vikendu

Predzadnji konec tedna v avgustu je bil v znamenju 16. rojstnega dne radia Zeleni val. Kot nakaj let do zdaj smo se ponovno zbrali na letališču v Šentvidu pri Stični.

Na tradicionalni prireditvi na letališču Šentvid pri Stični je tridnevni dogodek obiskala več-tisočglava množica, ki je uživala v letalskem mitingu, nedeljski maši, ljubitelji psov so uživali v nedeljskem Pasjem popoldnevu, najmlajše pa je zabaval Zmajček Ferdo. V soboto so se nam na odru pridružili tudi veterani vojne za Slovenijo, skupaj s slavnostnima govornikoma, županoma Občin Ivančna Gorica in Grosuplje pa smo se spomnili tudi 20. obletnice osamosvojitve Republike Slovenije.

Manjkalo ni niti dobre glasbe, nastopilo je več kot 30 glasbenih izvajalcev iz Slovenije in tujine. Letos je bil obisk na Zelenem vikendu rekorden, zato se želimo na tem mestu še enkrat več zahvaliti vsem, ki so omogočili to prireditev.

Nejc Kolmančič

CONA
BOMAX

Frizerski salon Cona Bomax
sprejme kandidate za opravljanje obvezne prakse
2. ali 3. letnika v frizerskem salonu.

Prijave sprejemamo v frizerskem salonu Cona Bomax na Muljavi. Predhodno lahko pokličete na tel. številko: 051 672 500.

V CENTRU BOMAX NA MULJAVI ODDAMO V PRILIKU POSLOVNI PROSTOR 170 m², PRIMEREN ZA VSE DEJAVNOSTI.

Za podrobnosti pokličite na tel. številko: 041 614 590
ali pišite na BOMAX@BOMAX.SI

7. Krevsov tek je uspel

V soboto, 3. septembra 2011, smo člani Turističnega društva Polževo ob pomoči krajanov iz vasi Vrhe, Nova vas, Kriška vas, Pristava in Zavrtače ter TD Višnja Gora organizirali že tradicionalni Krevsov tek po Kriško-Polževski planoti. Tek je postal že tradicionalen in deležen vedno več pohval, na kar smo zelo ponosni. Krevsov tek šteje med dvajset tekov za pokal Dolenjskega lista. Vsi teki pa štejejo v akciji Slovenija teče, ki jo vodi in koordinira Odbor športa za vse pri Olimpijskem komiteju Slovenije. Pokal Dolenjskega lista se vodi samo za tekmovalce na 11 km, pohodnikom pa se beleži število pohodov. Posebnost trase teka je, da poteka večinoma po gozdnih, makadamskih poteh in kolovozih ter le 1,8 km po asfaltu.

Tekmovalci in tekmovalke na 11 km so bili razvrščeni v 11 moških kategorij in 5 ženskih kategorij; na 4,4 km na dve moški in tri ženske kategorije, na 800 m pa so tekmovali v dveh moških in dveh ženskih kategorijah. Torej skupno 25 kategorij. Prijavljenih je bilo 168 tekmovalcev in pohodnikov, vsi so dobili spominsko kolajno v obliki polža, spominsko briščko z napisom 7. Krevsov tek in še sponzorske nagrade. Župan Dušan Strnad je s pokom pištole naznanil start za tekače in tekačice. Pognali so se po dobro trasirani progi in uspešno ter brez poškodb pritekli na cilj. Eni prej, drugi kasneje.

Rezultati:

Absolutni zmagovalci na 11 km moški:

1. Jan Breznik, FIT Brežice, čas 39.51 (S tem časom je bil postavljen nov rekord proge.)
2. Toni Habjan, Višnja Gora, čas 43.07
3. Borut Zupet, TK Ribnica, čas 43.21

Absolutne zmagovalke na 11 km ženske:

1. Neja Kršinar, Medvode, čas 53.54
2. Janja Bučar, FIT klub NM, čas 55.04
3. Ana Groznik, Višnja Gora, čas 1.00.29

Dečki od 12 do 18 let na 4,4 km:

1. Uroš Čirovič, Kamnik, čas 20.50
2. Jaka Brčan, OŠ Stična, čas 21.09
3. Aljaž Robida, OŠ Stična, čas 23.11

Deklice od 12 do 18 let na 4,4 km

1. Kaja Zupančič, SŠ Josipa Jurčiča, čas 24.17
2. Urša Košak, Kitni Vrh, čas 26.32
3. Tajda Robida, OŠ Stična, čas 32.44

Dečki do 12 let na 800 m:

1. Matevž Ilar, OŠ Stična, čas 3.04
2. Adrian Kadri, OŠ Stična, čas 3.13

3. Patrik Radelj, OŠ Stična, čas 3.17

Deklice do 12 let na 800 m:

1. Tjaša Čirovič, Kamnik, čas 3.05
2. Katja Brlek, OŠ Stična, čas 3.19
3. Ajda Robida, OŠ Stična, čas 3.25

Najboljši tekač z novim rekordom proge je dobil iz rok inovatorja in slikarja Štefana Horvata iz Višnje Gore prav za to priložnost izdelano njegovo umetniško sliko Polževca. Prvi trije in oba najmlajša v absolutni kategoriji so dobili lične, ročno izdelane pokale v obliki tekača. Pokal pa sta prejela tudi najbolje uvrščena Višnjana, Toni Habjan in Ana Groznik.

Vse rezultate 7. Krevsovega teka si lahko ogledate na naši spletni strani www.tdpolzevo.si.

Pokale in kolajne ter darila sponzorjev so v vseh kategorijah podeljevali župan Občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, predsednik KS Višnja Gora Luka Šeme, predsednik TD Višnja Gora Jurij Groznik in predsednik TD Polževo Miloš Šušteršič. Ozvočenje, dobro razpoloženje in javljanje v živo je omogočil Radio Zeleni val, zelo lepo vreme pa nam je tudi bilo naklonjeno. Za prisotnost se na tem mestu zahvaljujemo županu, predsedniku KS, Janezu Krevsu, sinu Iva Krevsa, ter inovatorju in slikarju Štefanu Horvatu. Zahvala tudi domačim gasilcem iz Kriške vasi.

Naša ustanovna članica Ivica Zupančič, domačinka iz Kriške vasi, pa je varno vodila pohodnike in jim med potjo povedala marsikaj zanimivega o teh krajih. Pohodnike smo s kombijem odpeljali na začetek poti v Višnjo Goro, kjer so krenili po lani odprti gozdni učni Po sledih višnjanskega polža, zaključili pa so na Polževem. Pripomb glede organizacije ni bilo, vsak član, ki se je prostovoljno prijavil za pomoč, je vedel, za kaj je zadolžen na samem tekmovalstvu. Vključno

z domačini s planote nas je pri petih postojankah z vodo sodelovalo kar 60 prostovoljk in prostovoljcev. Turistično društvo Polževo se vsem iskreno zahvaljuje za sodelovanje in pomoč. Pri vsej stvari, seveda predvsem pri tekih, pa imamo vlečnega konja, ki nas spodbuja, se dogovarja, prevzema odločitve, daje navodila in jasno skrbi, da vse poteka, kot je treba. Kdo mislite, da je to? Naj ugibanje prepustim vsakemu posebej. Za izvedbo teka pa se moramo zahvaliti vsem sponzorjem, ki so pripomogli, da je dobil darilo prav vsak tekmovalci in tekmovalka. Prav je, da jih naštejemo in se jim na ta način javno zahvalimo za pomoč.

To so: Občina Ivančna Gorica; KS Višnja Gora; Radio Zeleni val; PGD Kriška vas; Vučko – vezenje; NL Banka Trst; Turistična zveza Ivančna Gorica; Zavarovalnica Triglav OE Lj.; Fiat avto Triglav Lj.; Mercator veleprodaja I.P. Lj.; Sanolabor Lj.; Mestna občina Ljubljana; BTC Lj.; Magistrat international Lj.; Elves, Višnja Gora; Enes Korič; Diners club SLO Lj.; Štefan Horvat, inovator, slikar, V. G.; gostilna Šerek V. G.; gostilna Kramar Perovo; gostilna Obrščak Muljava; Belimed, d.o.o. Grosuplje; gostilna Kmečki hram Lj.; gostišče Jelenov rog, V. G.; gostišče na Pajčni; Ecoplin, Drago Zadel, V. G.; Uskok d.d. Kostel; gostilna na Sokolski, IV. G.; JKP Grosuplje; Expro, d.o.o., Lj.; Zlatarstvo Gros, Grosuplje; trgovina in mesarija Maver, Stična; Koala šport, IV. G.; Berčan Ivan; Milan Pušljar; Sitik Stična; Cona Bomax, Muljava; Peskopop Podsmreka; Športni klub Polževo; Jože Zaletelj; Marko Viličnjak; Zvijezda Lj.; Bar Flirt; Univerzal; Ula Grosuplje.; Mobitel d.d.; Santosa Lj.; Avto Kavšek; Nama d.d. Lj.; Cugelj PVC okna; Dolinnox, Milan Žičkar; Rem Trebnje; mizarstvo Lestetik; Foto Travnik; Avto Delta Lj. Najlepše se jim zahvaljujemo in želimo sodelovati še naprej.

Lija Šušteršič

Naš tek se imenuje po domačinu, leta 1912 rojenemu Višnjanu, atletu Ivu Krevsu, ki se je pričel ukvarjati s tekom že pri 16 letih. V svoji desetletni karieri je dosegel na mednarodnih tekmovanjih za takratno državo zavidljive rezultate. Med drugim je sodeloval tudi na olimpijskih igrah leta 1936 v Berlinu in pritekel v polfinale. Naslednje leto pa je tekmoval na balkanskih igrah in osvojil zlato odličje z veliko prednostjo. Odličen je bil! Bodimo mu vsaj malo podobni! S svojim tekom ohranjamo spomin nanj.

Spoštovane ljubiteljice in ljubitelji narave!

Planinsko društvo Polž iz Višnje Gore, Občina Ivančna Gorica, Krajevna skupnost Višnja Gora in Občinska turistična zveza Ivančna Gorica

vas v soboto, 24. septembra, vabimo,

na 7. pohod Po poti dveh slapov.

Zbrali se bomo ob osmi uri pred župniščem v Višnji Gori, nato nas bo 15-kilometrski pot peljala skozi lepote potokov Višnjica in Kosca ter seveda mimo veličastnih slapov. S postanki bo pohod trajal 4 do 5 ur. Štartnina 8 evrov vključuje spominsko majico, golaž in čaj. V pričakovanju prijetnega druženja se že veselimo snidenja!

Poletje s Planinskim društvom Polž

Člani PD Polž smo preživeli pestro in aktivno poletje, nekaj utrinkov z naših poti pa smo strnili v spodnjih zapisih.

Polžki na taboru

Planinski tabor v Bavšici je že lani pritegnil veliko pozornost in pri udeležencih požel navdušenje. Prav tako je bilo tudi letos – privabil je kar 49 članov. Nastanili smo se v planinskem učnem centru in od tam hodili na izlete. Poskrbljeno je bilo za lažje in težje vzpone, denimo na Mangart – vsak pa si je lahko vsak izbral še druge izzive v skladu s svojo telesno pripravljenostjo. Zabavali pa smo na raftingu, se učili osnov prostega plezanja ter vzpenjanja in spuščanja ob vrvi. Obiskali smo Visoki Kanin, po brezpotjih osvojili Bavški Grintavec, si ogledali izvir Soče in za konec še novi planinski muzej v Mojstrani. Končni vtis je bil spet veličasten, in seveda, v Bavšici se vidimo tudi prihodnje leto.

Maša za planince

Planinci PD Polž so se na predzadnji julijski dan odpravili na zdaj že tradicionalni pohod h Križu. Višnjanski župnik Boštjan Modic je tam v čast Marije Snežne daroval sveto mašo za planince. Udeležba je bila kakor vedno velika.

Domen Mal

Nad 3000 metrov

Avgusta je bil naš cilj osvojiti tudi 3283-metrski Petzek – najvišjo goro v skupini Schober v osrednjem delu nacionalnega parka Hohe Tauern. Pot nas je vodila skozi predor Karavanke, mimo Beljaka, Spitalla in Winklerja do planine Wangenitz. Zadnji del poti z avtomobili smo prevozili po ozki in makadamski cesti do parkirišča pri tovorni vlečnici. Samo parkirišče je dokaj veliko in je bilo okoli 7. ure zjutraj, ko smo prispeli tja, že kar polno. Od parkirišča na višini 1674 m smo pot nadaljevali dokaj otovorjeni proti našemu cilju. S table ob poti smo razbrali, da nas čaka dve uri in pol hoje do kočice. Za seboj smo že pustili krave na pašnikih in kasneje ovce, ki se za nas niso zmenile, saj so obiskovalcev navajene. Pot je počasi postajala vedno strmejša. Šli smo mimo dveh jezer – prvo je manjše, drugo večje – in nad njim smo zagledali naš prvi cilj: Wangenitzsee-Huette na višini 2508 metrov. Ko smo prišli do kočice, smo bili kar malo razočarani, ko smo od oskrbnice namesto dobrodošlice izvedeli, da nima nobene rezervacije in da bodo kljub elektronskim sporočilom in telefonskim pogovorom s prenočišči težave. V začetku je kazalo, da za nas ne bo prostora v koči, kar pa bi pomenilo, da bi morali še isti dan v dolino. Ker se nobena juha ne poje tako vroča, kot se skuha, se je tudi tu našla rešitev.

Ko smo se nekoliko oddahnili in se okrepili, smo glede na vremenske razmere pot nadaljevali proti našemu končnemu cilju: na Petzek. Pot je potekala dokaj strmo navzgor, nato se je kmalu obrnila navzdol in v začetku smo zelo malo pridobili na višini. Ker smo se morali z višine 2508 m povzpeti na 3283 metrov, je pot k našemu cilju trajala približno tri ure. Sama pot je dobro markirana, lahko pa smo se orientirali tudi po kamnitih piramidah, ki so nas spremljale vso pot do vrha. Ko smo prečkali s snegom pokrito pobočje, smo kmalu zagledali križ na vrhu gore. Toda pot do našega cilja se je še kar vlekla in tudi utrujenost se nam že kar dobro poznala. Ko smo bili končno vsi na vrhu, je sledilo obvezno slikanje in nato spust nazaj na 2508 metrov. Po vrnitvi v kočico se je kmalu ulilo kot iz škafa. Večerji pa je sledil zaslužen počitek.

Ana Seliškar

Sreča v nesreči na Triglavu

Zadnji vikend v avgustu je Planinsko društvo Polž po vseh lepih dogodivščinah spet obiskalo najvišji vrh Slovenije. Niko nas je zgodaj zjutraj pripeljal pred Aljažev dom v Vratih. Tu smo se zbrali, vodniki so nam razdelili čelade in urno smo krenili za vodnikom Alešem po začrtani poti. Letos smo se odločili, da bomo do Kredarice pristopili po Tominškovi poti. Pot je bila strma, a adrenalinska. V nekaj urah smo prispeli na Kredarico. Tu smo se odpočili in popoldne krenili na vrh Triglava.

Izurjeni vodniki so nas kmalu pripeljali na cilj. Dva »polžka« sta prvič osvojila Triglav, zato sta ju vodnika Aleš in Janez »krstila«. Dobre volje smo se spustili do Kredarice, kjer smo tudi prespali. Zjutraj smo po zavarovani poti čez Prag odšli nazaj proti domu v Vratih. Ko smo prečkali prva varovala, se je zgodila nesreča. Sprožil se je za pest velik kamen in zadel našo članico Ksenijo v nogo. Rana je bila huda, zato so vodniki takoj poklicali gorsko reševalno službo in ji oskrbeli rano. Njen sestop ni bil mogoč. Naši vodniki so zaprli pot ter bili vseskozi v navezi z reševalci, ki so prispeli s helikopterjem. Ranjeno Ksenijo so odpeljali v bolnišnico na Jesenice. Poklapani in slabe volje smo odšli v dolino, kjer nas je čakal avtobus. Kmalu smo dobili klic iz bolnice, da je s Ksenijo vse v redu in ni huje poškodovana. Vsi smo si oddahnili, obenem pa videli, kako pomembno je v gorah hitro reševanje. Kseniji želimo čimprejšnje okrevanje in da se zopet čim prej skupaj podamo v gore.

Hvala vodnikom, Janezu, Boštjanu in Alešu, za uspešno vodenje in pri nesreči za hitro posredovanje brez panike.

Miran Kocman

DU Višnja Gora na poletnih pohodih S kolesom iz Ivančne Gorice čez Triglav v Ankaran na morje

Poletni dan v Snežni jami

V pasji vročini smo se upokojenci iz DU Višnja Gora domenili za ogled ene najstarejših jam na svetu, ki leži pod Raduho, med Lučami in Solčavo – Snežno jamo. Na poznojulijski četrtak smo se zgodaj zjutraj zbrali na avtobusni postaji, kjer sta nas že čakala Janez Čebular, vodnik domačega planinskega društva Polž, in šofer Denis Divjak. Vreme ni bilo obetavno, prej se je napovedoval dež kot sonce. Janez nam je na kratko opisal dan, ki smo se ga odločili preživeti skupaj, Marija pa je s svojimi štrukeljčki poskrbela za sladek začetek poti, ki nas je peljala mimo Kamnika in Podvolovljeka do Luč. Tam je bil čas za kavo. Luče so lepo urejen trg na nadmorski višini 520 m, naša pot je bila začrtana na višini 1500 m, kamor nas je po gozdni poti varno pripeljal Denis.

Nikom, zbralo kar 31. Bili smo dobre volje, ko smo se ob sedmih odpeljali proti zahodnemu delu naše domovine.

Pred Snežno jamo nas je pričakal član Jamarskega kluba Črni galeb, ki upravlja to štajersko lepoto, in nas 17, kolikor se nas je odločilo, da si ogledamo ledene in klasične kapniške stvaritve narave, dve uri vodil 650 metrov daleč po jami. Opremil nas je s karbidovkami in pot po stopnicah, v večji del neosvetljene 10 do 12 milijonov let stare jame, ki se začne z ledenimi kapniki, nadaljuje pa s stalaktiti in stalagmiti, visokimi tudi do 21 metrov, se je pričela. Spustili smo se 78 metrov pod površje, kjer je nekoč tekla reka. Tu so našli okostje jamske medvedke, še danes pa v jami živijo endemični jamski hroščki, temperatura zraka pa je od 0 do 4 stopinje Celzija. Ko smo se po strmih stopnicah vrnili na površje, je bilo prav prijetno toplo.

Naš končni cilj je bila kočica na Loki, do koder nas je vodila markirana pot. Po uri prijetne hoje po gozdu smo prišli do nje. Tisti, ki smo hoteli, smo lahko jedli ali pa uživali v lepotah pod Raduho. Ogledali smo si še kapelo, ki stoji v bližini kočice.

Temen oblak, ki je priplaval nad kočico, nas je opozoril, da je, če si želimo priti suhi do avtobusa, ki nas je čakal kakih 15 minut stran, čas za odhod. Še kava na Podvolovljeku in pot domov z željo, da nas PD Polž in Janez popeljeta še kam.

Marija Rozina

Po Smaragdni poti

Planinsko društvo Polž in vodnik Janez Čebular sta izpolnila obljubo, da upokojence DU Višnja Gora popeljeta na ogled še enega bisera Slovenije – reke Soče. Čeprav je bil napovedan dež, se nas je na postaji, kjer smo bili dogovorjeni z Janezom in voznikom

Pri Logatcu smo zapustili avtocesto in se skozi Godovič, kjer so se zaradi naravne lege med Primorsko in Gorenjsko včasih ustavljali furmani, popeljali do Idrije, najbolj znane po rudniku živega srebra in čipkarstvu, in spili prvo kavo. Pot nas je ob reki Idrijci pripeljala do Mosta na Soči in Tolmina, kjer smo vstopili v Triglavski narodni park. Do Italijanske kostnice nad Kobaridom, ki je urejena ob cerkvi svetega Antona, smo se iz Kobarida podali peš. Po ogledu tega spomenika 7014 italijanskim vojakom, padlim med prvo svetovno vojno na območju Kobarida, Bovca, Tolmina in Rombona, smo se vrnili v Kobarid.

Kobarid je tudi izhodišče za ogled enega najlepših slovenskih slapov – Kozjaka, imenujejo ga tudi Veliki Kozjak. Na poti do slapa smo se najprej podali čez Napoleonov most, zgrajen leta 1895, kjer je viden tudi manjši slap Mali Kozjak. Lepo speljana pot nas je vodila do soteske, kjer nas na koncu očaral pogled na 15-metrski slap Kozjak. Počasi smo se vračali proti parkirišču, kjer nas je že čakal Niko in nas zapeljal do našega naslednjega ogleda.

Vodnik Janez nam je pokazal še največja slap v Sloveniji in tudi v Evropi. Ko smo prečili hudournik, smo se ustavili in zazrli v 106 m visok in 18 m širok slap Boka z velikim pretokom vode. Veličastno.

Po vsej količini vode, ki smo jo videli, smo se dogovorili, da se v Bovcu, obdanim z Rombonom, Polovnikom, Javorščkom, Svinjakom in Kaninskim pogorjem, ustavimo in odžejamo. Ura je hitela, mi tudi, saj smo imeli pred seboj naslednji ogled. »Krasna si, bistra hči planin,« je zapisal v pe-

smi o reki Soči Simon Gregorčič. Mi pa smo si zadali cilj, da si tudi ogledamo, kje ta lepota izvira. Niko nas je pripeljal do kočice pri izviro Soče. Tam smo se razdelili. Nekaj jih je odšlo z Janezom do izvira, ki je eden najlepših v naših gorah. Vode se zbirajo na območju Jalovca, Šit, Travnika in Mojstrovke in vrejo na dan iz jame s podzemnim jezercem ter skozi ozko sotesko. Drugi smo z Marijo odšli do razgledne točke, kdor pa je želel, je lahko posedel pri kočici.

Pot smo nadaljevali proti prelazu Vršič na višini 1611 metrov. Zaloge iz nahrbtnikov smo pojedli in čas je bil, da nas kdo postreže s hrano. Zato je poskrbel vodnik Janez, ki se je v Poštarskem domu naprej dogovoril, da pridemo. Zapustili smo avtobus in se povzpeli do doma. V steni Prisanka smo občudovali »ajdovsko deklico«, za katero legenda pravi, da je bila kljub svoji dobroti, ker je napovedala smrt Zlatorogu, prekleta in je okamenela.

V Poštarskem domu so lepo poskrbeli za nas, vendar mi smo že hiteli na drugo stran prelaza, do Ruske kapele, ki je spomenik ruskim vojakom, vojnim ujetnikom, ki so umrli, ko so gradili cesto čez Vršič. Pesem in Jožetove šale so nas pospremile domov.

Marija Rozina

V avgustovskem ponedeljku se nas je ob 23. uri peterica fanov iz Ivančne Gorice in okolice s kolesom podala na vroč izlet. Ponoči smo se peljali skozi Grosuplje, Škofljico, Ljubljano, Kranj, Jesenice, Mojstrano, v dolino Vrat, kamor smo prispeli ob 4:30. S polno mero začetne energije in ob prijetnem pogovoru je pot hitro minila. V prvem delu kolesarjenja smo prevozili 111 km.

Sprva smo hodili še po temi, nato se je začelo počasi daniti in ko smo prišli do konca gozdne meje, se je že zdanilo in se začelo hitro segrevati. Grela nas je tudi zahtevna Tominškova pot, ki je zelo strma. Na Kredarico smo prispeli ob 8.45. Kot zanimivost je potrebno pripomniti, da so na Kredarici ravno v tem tednu beležili rekordne temperature, skoraj dvajset stopinj Celzija. Na najvišjo slovensko goro smo prispeli ob 10. uri. Po krajšem premoru smo pot s Triglava nadaljevali čez Dolič, Zadnjico v Trento. Pot je sicer dosti manj zahtevna, vendar je bistveno daljša in ves čas poteka po soncu. V Trento smo prispeli ob 15.40. Nato smo si naredili kolesarsko opremo in se odpravili proti najnižji slovenski točki, Ankaranu. Iz Trente smo se odpravili proti Bovcu, Kobaridu, Tolminu, Mostu na Soči, Novi Gorici, Sežani, Lipici, nato del poti po italijanski strani, mimo Trsta in nazadnje do samega cilja naše poti, Ankarana.

Skupaj smo prevozili 291 km s povprečno hitrostjo 27,7 km. Za turo smo potrebovali 23 ur in 52 minut, kar je skoraj dve uri več od načrtovanega, k temu pa je pripomogla predvsem vročina. Vendar nam je kljub temu uspelo v enem dnevu osvojiti najvišjo in najnižjo slovensko točko. Gašper Perko, Matej Pekolj, Anton Špendal, Mitja Kozinc in Zvone Zupančič pa še nismo izrekli zadnje besede.

Toda za nami stoji še nekaj ljudi, ki so pomagali, da nam je ta podvig uspel. Za spremljevalno vozilo in gorivo sta poskrbela Mizarstvo Lampret Matej in Elektronika Perpar Jože, šofer spremljevalnega vozila je bil Uroš Slana, v Ankaranu nas je pričakala Judita Pekolj z domačimi dobrotami in čevapčiči. Vsem se lepo zahvaljujemo.

Zvonko Zupančič

Višnjanske upokojenke in njihove sladke dobrote

Večer pred veselico domačih gasilcev, ko praznujemo krajevni praznik, je za Višnjane prav poseben, vsako leto lepši, pa tudi vse bolj obiskan. Razna krajevna društva se potrudijo in po svojih močeh pripomorejo k vse boljšemu in pestrejšemu večernemu programu.

Letos so se trudile tudi upokojenke iz Društva upokojencev Višnja Gora, ki so resnično pokazale, kaj zna ustvariti roka, ki ji je starost že zarisala polno drobnih gubic in temnih peg. Ne dajo se. Letos so lahko izkazale svojo lepoto svojega sladkega ustvarjanja. Na mizah so se bohotile razne potice, sončnice, seveda iz testa, pletenice, rogljički, sezamove palčke pa sladki jurčki, kot bi jih pravkar nabrale v bližnjem gozdu nad gasilskim domom. Dozorele so breskvice in male drobne lubenice. Od nekod so prilezli tudi polžki. Šahovski mojstri bi se lahko zbrali ob šahovnici. Tudi Rdeča kapica nas je obiskala med dobrotami. Pa še dolga vrsta drugih slaščic, ki so bile na vpogled vsem obiskovalcem. Hm, pa ne samo na ogled, po končani razstavi smo krajanji lahko vse te dobrote tudi poskusili. Ni kaj. Ena slaščica je bila boljša od druge in kaj hitro so bili pladnji prazni. Za razstavo so se trudile Ivica Zupančič iz Kopališke ulice, Frida Zupančič, Angela Dolinar, Marija Čebular, Marica Omahen, Marija Bolta in Cvetka Vozel. Društvo upokojencev Višnja Gora se jim v imenu krajanov zahvaljuje in obenem vabi k podobni udeležbi tudi v prihodnje.

Anica Zupančič

Drugo srečanje letos obsijano s soncem

V soboto, 27. avgusta, smo se zbrali na drugem srečanju starejših, bolnih in invalidnih članov KORK Ivančna Gorica. Po lanskem prvem srečanju, ko smo doživeli močan naliv, smo se malo šalili, da bomo naslednje leto odbornice poskrbele še za vreme. Priznati moramo, da nam je uspelo.

Nasmeh pove vse

V sončnem popoldnevu smo se zbrali pri strelski koči v Ivančni Gorici. Da nam ni bilo prevroče, so poskrbela drevesa »samostanske hoste« s svojo prijetno senco, no, nekaj pa je dodala prijetno ohlajena pijača. Letos se je srečanja udeležilo štiriintrideset povabljenih. Zelo smo bili veseli, da sta se našemu vabilu odzvala tudi zakonca Viktorija in Tone Koščak, ki jesen življenja preživljata v Domu starejših občanov na Fužinah. Naše goste sta s svojim prihodom razveselila tudi podžupan naše občine Tomaž Smole in predsednik OZRK Grosuplje Franc Horvat.

Prijetno druženje so začeli Pevci ljudskih pesmi Studenček. Po kratkem programu je goste pozdravila

predsednica KORK Ivančna Gorica Renata Laznik. Goste sta nagovorila tudi podžupan Smole in predsednik OZRK Franc Horvat. Druženje se je nadaljevalo ob dobri hrani in pijači in seveda ob zvokih harmonike, petju in smehu. Ko se je dan že rahlo poslavljajal, smo se poslovili tudi mi in si obljubili, da se naslednje leto zopet srečamo.

Zahvaljujemo se Strelskemu društvu Sonje Vesel, ki nam je odstopilo prostor za srečanje, Pevcem ljudskih pesmi Studenček, Ludviku Koščaku, ki je poskrbel, da so bili naši želodčki polni, in prav posebej Leopoldu Severju, ki si je vzel čas za naše srečanje. Zahvaljujemo se tudi našim

Pomoč družinam

Odbornice KORK Ivančna Gorica smo na seji sklenile, da letos pomagamo socialno ogroženim družinam pri nakupu šolskih potrebščin. V ta namen smo odprle dobropis za sedem družin v trgovini Kašča. Skupna vrednost dobropisa je bila 200 evrov. Staršem in šolarjem želimo uspešen in prijeten začetek novega šolskega leta.

mladim prostovoljcem, Leji, Primožu in Timu. Naslednje leto se zopet srečamo.

Stanka Pajk, KORK Ivančna Gorica

Za slovo pa še gasilska

Zdravo hujšanje in test fizične zmogljivosti

Vzroki za kronična obolenja, invalidnost, prezgodnje staranje in umiranje so v 40 odstotkih bolezni srca in ožilja. Le-te pa lahko učinkovito preprečimo ali vsaj ublažimo z zdravim načinom življenja. Merila za vaše zdravje so krvni tlak in pulz, krvni sladkor, holesterol in druge maščobe v krvi, telesna teža in indeks telesne mase (ITM), obseg pasu ...

Zdravstvenovzgojni center v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica je pomladi 2011 izpeljal enega izmed mnogih zdravstvenovzgojnih programov – delavnico zdravega hujšanja. Debelost ogroža srce in ožilje. Indeks telesne mase med 25 in 28 predstavlja kar 50 do 70 odstotkov večjo nevarnost za srčni infarkt. Cilj tega zdravstvenovzgojnega programa je, da v štirih mesecih posameznik izgubi

5 do 10 odstotkov svoje telesne teže, se navaja na nov, zdrav način življenja, predvsem na zdravo prehranjevanje,

dovolj primerne gibanja ter spozna sebe. Pomladansko delavnico je zaključilo 20 oseb. 75 odstotkov jih je delavnico zaključilo uspešno. Skupaj so izgubili 6,3 odstotkov (112 kg) telesne teže. Obseg pasu so zmanjšali za 35,7 odstotkov (40 cm). Najboljše od vsega pa je, da so spoznali nove ljudi ter pridobili nove prijatelje.

V skupini sem se zelo dobro počutila in sem zelo vesela, da se še vedno srečujete, poklepetate, greste na izlet na Gradišče ... Veliko optimizma in energije vam želim še naprej. Uživate življenje, kajti vaše je. Čestitam vsem, ki ste uspeli z nami. Brez vseh vas ne bi bilo tako, kot je bilo.

Tadeja Gruden

ZD Ivančna Gorica v sklopu preventivnih delavnic za preprečevanje srčno-žilnih bolezni organizira

TEST HOJE na 2 km,

ki bo potekal v soboto, 24. septembra 2011, med 9. in 12. uro na športnem igrišču OŠ Stična.

Na test hoje ste vabljeni vsi, ki ste stari od 25 do 65 let in želite spoznati stopnjo vaše telesne sposobnosti. Test lahko opravite večkrat (priporočljivo vsakih šest mesecev) in tako sledite izboljšanju svoje telesne zmogljivosti. Po opravljenih začetnih meritvah boste prehodili označeno razdaljo, opravili ponovne meritve in po pošti na dom dobili rezultat opravljenega testa z nasveti o nadaljnji telesni aktivnosti.

Pridite športno oblečeni in obuti in vsaj dve uri po obilnejšem obroku. Udeležba je brezplačna! V primeru slabega vremena test hoje odpade.

Zdravstveno letovanje otrok na Debelem rtiču

Območno združenje Rdečega križa Grosuplje je letos že petnajstič zapored organiziralo zdravstveno letovanje za otroke iz občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Letovanje je potekalo v Mladinskem zdravilišču in letovišču RKS Debeli rtič od 20. 7. do 30. 7. 2011. Udeležilo se ga je sto osemdeset otrok ob spremstvu sedemnajstih vzgojiteljev. Letos je bilo zanimanje za zdravstveno letovanje izjemno veliko. Zaradi prevelikega števila prijavljenih otrok z zdravstveno indikacijo je bilo kar nekaj otrok zavrženih. Na letovanju so bile za otroke poleg plavanja pripravljene različni zdravstveno-vzgojni programi, kreativne delavnice, predavanja in tekmovanja v različnih športih.

V ponedeljek, 25. 7., so otroke skupaj s predsednikom Območnega združenja Rdečega križa Grosuplje Francem Horvatom obiskali župani njihovih občin, Janez Pavlin iz občine Dobropolje, dr. Peter Verlič in podžupana Dušan Hočvar ter Iztok Vrhovec iz Grosupljega in župan Dušan Strnad iz Ivančne Gorice. Vodstvo Debelega rtiča jim je predstavilo delovanje Mladinskega zdravilišča in letovišča ter pomembnejše zdravstvene in izobraževalne programe, ki jih izvajajo. Župani so si ogledali okolico, nastanitvene paviljone in obalo ter se srečali z otroki in vzgojitelji. Otroci so jih obdarili z ročno izdelanimi cofki. Župani in podžupana so izrazili zadovoljstvo nad potekom letovanja in predstavitev zdravilišča, ki ima največji pokriti bazen na Obali z ogrevano morskovo vodo. Otroci so se z letovanja vrnili zdravi in zadovoljni v upanju, da se z vrstniki na Debelem rtiču še kdaj srečajo.

Franc Horvat

OBMOČNO ZDRUŽENJE RDEČEGA KRIŽA GROSUPLJE

vabi na

KRVODAJALSKO AKCIJO

- v ponedeljek, 3. 10. 2011, od 7. do 13. ure v OŠ Louisa Adamiča V GROSUPLJEM,
- v torek, 4. 10. 2011, od 7. do 13. ure v Srednji šoli Josipa Jurčiča V IVANČNI GORICI,
- v sredo, 5. 10. 2011, od 7. do 12. ure v OŠ Dobropolje, v VIDMU - DOBREPOLJU.

S seboj prinesite osebni dokument s fotografijo.

SKUPAJ REŠUJMO ŽIVLJENJA!

»V Tvojo smer!« se je pelo na šentviškem oratoriju

Medtem ko so se otroci podili po trgovinah za novimi šolskimi potrebščinami, smo animatorji dodobra »švicali« na Gradišču in pripravljali program in ostale stvari, da bi letošnji oratorij v šentviški župniji potekal kar se da brez težav. In z mojega vidika nam je tudi uspelo!

Peščica animatorjev iz prejšnjih let in lepa vojska novincev smo stopili skupaj, stisnili zobe in organizirali Mini oratorij 2011, ki je potekal od četrтка, 25. 8., do sobote, 27. 8.

Glede na to, da lani oratorija ni bilo, smo potihoma upali na vsaj polovično število udeležencev iz prejšnjih let ... Ampak smo jo preseglili! Kar je bil za nas eden večjih uspehov. 71 otrok se nam je pridružilo na skupni tridnevni avanturi ob dogodivščinah preroka Jone. Na novi lokaciji, na Gradišču, kjer nas je Maks s svojo družino dobrodušno sprejel in nam pomagal.

Letošnje dogajanje so popestrili tudi vojaki Slovenske vojske, ki so nas obiskali z oklepnikom ter nam predstavili marsikaj iz njihovih vsakdanjkov. Med drugim tudi kondicijski trening, tu so si vojaki dali dodobra duška. Za ohladitev v zadnjih vročih dneh pa so poskrbeli gasilci iz Doba. Noč pred zaključkom oratorija so otroci tudi prespali. Veliko otrok, prijavljenih za spanje na Gradišču, je bilo tudi predšolskih. Nočna straža je imela seznam

številke staršev, saj bodo gotovo hoteli sredi noči domov. Očitno nam jih je čez dan uspelo tako zelo utruditi, da ni bilo potrebno niti enkrat poklicati! Za kar čestitamo vsem malčkom, ki

Med oratorijem smo pridno zbirali plastične pokrovčke; kar 22 kg se jih je nabralo. Veseli smo, da lahko z njimi pomagamo mlademu, 16-letnemu Miroslavu iz okolice Ljubljane, ki potrebuje protezo za nogo. Ponosni smo, da smo se s to akcijo uvrstili med dobrotnike, hkrati pa tudi med ekofrajerje, ki skrbijo za čisto in zdravo naravo. Rešili smo jo pred 22 kg plastičnih smeti, hkrati pa pomagali vrstniku. Vabimo vas, da se nam pridružite in tudi sami pridno zbirate plastične pokrovčke s plastenk. Oddate jih lahko v svoji šoli ali v našem župnišču, da jih namenimo komu, ki nujno potrebuje pomoč. Hura za ekofrajerje dobrotnike! Naj nas bo vedno več.

Udeleženci oratorija, ki smo stopili v pravo smer

so kljub svoji starosti pokazali svojo neustrašnost.

Verjamem, da je bil letos oratorij prekratek in da smo zaradi tega morali izpustiti marsikatero dogodivščino. Mislim pa, da nam je kljub temu uspelo otroke napolniti z novimi izkušnjami in njihovo življenje obogatiti z novimi avanturami.

Ob tej priložnosti se tako zahvalim vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali in stali ob strani pri ustvarjanju te velike dogodivščine.

Od nekaterih sem dobila celo komentar, da je bil »naj naj naj oratorij!« In tako se vprašam, kaj bo šele drugo leto, če nam bo uspelo oratorij nadaljšati. ;)

Do takrat pa nasvidenje!

Urška Škrabec,

vodja Mini oratorija 2011

Otroški nasmeh

Naš projekt 40 otrok na morje je končan. V četrtek, 4. avgusta 2011, je pripeljal v Ivančno Gorico poseben avtobus z vsemi našimi otroki, spremljale pa so jih štiri vodičke, ki so ves čas skrbele zanje. Sprejeli so jih nasmehani starši in otroci. Vsi smo bili veseli, vsi zdravi z novimi izkušnjami, prijatelji in novimi doživetji, ki jih otroci ne bodo pozabili.

Kako so se imeli?

Nekaj članov ustanovnega odbora je 1. 8. 2011 po predhodnem dogovoru z vodstvom na Debelem rtiču obiskalo naših 40 otrok. Bili smo prijetno presenečeni nad njihovo sproščenostjo, videli smo nasmeh na obrazu, sonček v očeh, nekateri niso vedeli, ali lahko pokažejo, da so zadovoljni. Pripravili so nam program, razkazali svoja izdelana ročna dela, kje spijo, kakšne imajo omarice in kako so pospravljene. Vse štiri skupine so za nas naredile dnevnik in nam ga izročile. Zelo vljudni in spoštljivi so bili, med pogovorom je puhtela iskrenost, tolerantnost, starejši bi se lahko zgledovali po njih. Vsi so se tudi naučili plavati. Sicer pa preberimo nekaj njihovih vtisov:

Klemen A.: »Carsko je bilo! Spoznal sem veliko novih prijateljev, veliko smo se zabavali, plavali ... Rtič je najboljši!«

Tim: »Rtič je nekaj najboljšega, kar se ti lahko zgodi! Super smo se imeli in upam, da naslednje leto ponovimo!«

Maja: »Lepo je bilo, ko smo šli z ladjico v Koper. Zelo všeč mi je bilo tudi, ko smo imeli zvečer ples in ko smo kaj izdelovali. Pa tudi hrana je bila dobra.«

Višnja: »Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se peljali z ladjico in ko sem bila v morju in bazenu ter se naučila plavati brez rokavčkov.«

Urška: »Na ladjici mi je bilo zelo lepo, najbolj mi je pa bilo všeč v Kopru, ko mi je gospod Dušan kupil dve kepici sladoleda!«

Matej: »Lepo smo se zabavali in bilo je super! Igrali smo nogomet!«

Podobno so razmišljali tudi Jaša, Marcel, Klemen ... Vsi so bili zadovoljni, mi pa smo dosegli cilj akcije.

Seveda smo držali obljubo in se peljali z ladjico v Koper, jim razkazali nekaj znamenitosti, luko, pristanišče, nikakor pa nismo pozabili na sladoled! Bil je nepopisno lep dan.

Iskreno se moramo zahvaliti vodstvu mladinskega letovišča na Debelem rtiču, posebno Veroniki Grmek, vodji prodajne službe, s katero smo vse koordinirali, zelo so se potrudili. Prav tako velja zahvala našim štirim vodičkam, Katji Bahor, Nuši Ferkulj, Tjaši Šestan in Tini Čampa, ki so otroke ogromno naučile in bedele nad vsemi ves čas, da so bili zadovoljni in so se lahko zabavali. Za veliko pomoč pri izboru otrok in urejanju soglasij s starši se zahvaljujemo ge. Ljudmili Vovk iz OŠ Stična – želimo ji veliko lepih dni pri odhodu v pokoj – ter gospodu ravnatelju Janezu Peterlinu iz OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični. Pred odhodom na morje pa je za popotnico, odličen sendvič, poskrbela družina Mišič. Hvala vsem!

Lepo se je spomniti vseh, ki ste kakorkoli pomagali in pripomogli k nasmehu na obrazu in sončku v očeh naših otrok. Brez vseh vas tega ne bi bilo!

Dušan in Nataša Lukman,
ustanovni odbor Otroški nasmeh

150 potomcev Janežičev in Grčmanov na Gradišču

Pisal se je 28. avgust, ko so se na Gradišče nad Stično začeli zgrinjati avtomobili. Prav nič nenavadnega za poletno nedeljo, a to popoldne je bilo za prišleke na znamenito vzpetino brez dvoma posebno. Tu smo se namreč srečali bratranci in sestrične rodbin Janežič in Grčman. Vezni člen sta bila Ana (prej Janežič) in Karel Grčman iz Izirka, točneje Leskovec 19, Višnja Gora, ter vsi potomci rodov njunih bratov in sester. Zbralo se je nad 150 sorodnikov, ki smo že na vhodu dobili oznako, kateri rodbinski veji pripadamo. Obsežno rodbinsko drevo, razstava starodavnih predmetov, številne fotografije, zapete in zrecitirane pesmi, rodovnik v obsežnem zvezku ... Vse omenjeno in še mnogi talenti, predstavljeni na odru pod šotorom, so pričali, da gre za precej več kot le običajno nedeljsko snidenje ob »goveji juhi in praženem krompirju«. Ja-

sno, brez prigrizka – in to slastnega z žara – seveda nismo ostali in kazalca sta pridno ubirala svojo pot. Izbrali smo tudi najstarejšega člana družbe, ki je štel 81 pomladi, in njegovega najmlajšega kolega, ki je imel slabo leto in pol. Tako se je Janežič-Grčmano-

va družina začela razhajati, ko se je nad Gradišče že jel spuščati mrak. Za slovo smo za vse rajne in ljubljene še pomolili v cerkvi svetega Nikolaja in se prisrčno poslovili z jasno mislijo: še kdaj.

Vlasta Merzel in Lojze Grčman

Veselo snidenje na Gradišču. Foto: Bojan Trampuš

Včlani se ali podaljšaj članstvo v Študentskem klubu Groš

Pričenja se novo šolsko leto 2010/2011 in kot vsako leto tudi tokrat včlanjujemo nove člane in podaljšujemo članstvo našim članom. Člani Študentskega kluba Groš postanete ali pa svoje članstvo podaljšate tako, da v e-študentski servis v Grosuplju prinesete svoje originalno dijaško ali študentsko potrdilo o vpisu. Potrdila o vpisu zbiramo vsak delovni dan v mesecu septembru, oktobru in novembru v e-študentskem servisu, na Kolodvorski cesti 3, v Grosuplju. Pričakujemo vas **vsak ponedeljek od 8. do 16. ure, v torek od 8. do 16. ure, v sredo od 8. do 17. ure, četrtek od 8. do 16. ure in petek od 8. do 13. ure.**

Ob včlanitvi in podaljšanju članstva v Študentskem klubu Groš vam tudi tokrat podarjamo praktično darilce. Članstvo v klubu Groš je brezplačno in je popolnoma neobvezujoče.

Kaj se je dogajalo v preteklem študijskem letu?

Člani upravnega odbora kluba Groš organiziramo najrazličnejše projekte, ki so za člane našega kluba zelo ugodni ali pa celo brezplačni. Katere projekte smo organizirali v študijskem letu 2010/2011? Študijsko leto smo začeli z odmevnim dogodkom, saj je v Pupi pubu s svojim bandom za nas nastopila priljubljena pevka iz naših krajev, Nina Pušlar. Zimo smo

vsil ljubitelji smučanja izkoristili za smučanje v Nassfeldu v Avstriji, zimске mesece pa zaključili z Groševim pustovanjem. Nepozabno zabavo so popestrile tudi nagrade za najboljšo skupinsko masko, najboljšo moško masko in najboljšo žensko masko. Na pustni torek in ob dnevu žena smo se člani upravnega odbora kluba Groš sprehodili po Grosuplju in vsem mimoidočim delili slastne krofe, gospe in gospodične pa smo razveseljevali tudi z vrtnicami in nageljčki. Ob materinskem dnevu smo vsem študentskim družinam, ki so se prijavile na naš razpis in je vsaj eden izmed staršev imel stalno prebivališče v občini Grosuplje, Ivančna Gorica ali Dobropolje, podarili praktične nagrade in darilne bone v vrednosti 100 evrov, ki so jih lahko porabili v eni izmed otroških trgovin.

V pomlad smo vstopili s ponovno zabavo v klubu Groš. Po pustovanju nam je le uspelo pregnati zimski mraz in v prostorih kluba je sledila nova zabava Spring break opening. V naslednjih mesecih smo se vsi navdušenci kegljanja večkrat družili ob metanju kegljev, vsi, ki se radi igramo družabne igre in si zvečer ogledamo kakšen dober film na platnu, pa nikakor nismo zamudili Groševih družabnih sred. Seveda si je bilo v Grošu možno postreči tudi z veliko mero smeha, za katero sta poskrbeli uveljavljeni stand

up komičarki, Vanči Žorž in Ana Marija Mitić, tisti, ki raje obiskujejo gledališke predstave, pa so si lahko v Kulturnem domu Grosuplje brezplačno ogledali predstavi Poslednji termina(l)tor in Čas za spremembo. Tudi letos smo ponovili lanskoletni zelo uspešen projekt Z Grošem na spring break v Kanegro in tako prvomajske praznike ponovno preživeli na hrvaški obali. Kmalu po prvomajskih praznikih smo aktivno sodelovali na vsem dobro znanem študentskem dogodku Škisova tržnica in vse obiskovalce tržnice razveseljevali z Groševimi sadnimi kupami.

Nastopilo je poletje in odpravili smo se nikamor drugam kot na celodnevni izlet v Portorož. Po napornem izpitnem obdobju je bila sprostitve na morju več kot dobrodošla. Za vse člane kluba Groš je bil avtobusni prevoz tja in nazaj organiziran kar brezplačno.

Za nami je pestro in uspešno leto. Pričenja se novo in »upravci« kluba Groš že pripravljamo naslednji Grošev zelo odmeven dogodek, o katerem boste kmalu izvedeli. Še naprej nas ne pozabite spremljati na naši spletni strani www.klub-gros.com, veseli pa bomo tudi vašega prijateljstva na facebooku.

Jana Roštan,
UO Študentski klub Groš

Kulinarična vrednost gob

Glavna kulinarična vrednost gob je v njihovem okusu, gobe imajo vse mogoče dišave in okuse, po česnu, moki, lešnikih ... Nekatere gobe uporabimo le kot začimbe, druge kot samostojno jed.

Gob na splošno ne smemo uživati prepogosto ali v prevelikih količinah, saj so težko prebavljiva hrana in jih želodec ne more predelati po več ur ali celo ves dan. Težje prebavljive gobe so predvsem lisičke, bisernica, vse grive, ježki (parkeljčki), štorovke.

Pogojno uporabne gobe (PU) je potrebno pred pripravo prekuhati in vodo odliti, da iz njih odstranimo strupene in škodljive snovi, pri nekaterih vrstah pa neprijeten vonj. Najbolj znane pogojno uporabne gobe so bisernica, lupinarji, štorovke, žametasti goban, olivna golobica, polstena mlečnica in še precej drugih vrst.

Nekatere gobe moramo pred uporabo olupiti: ježke, prašnice, klobuk bisernice ... Gobe lahko uživamo tudi surove. Najboljši je karželj (knežja mušnica), ki je zaščiten, vse vrste kukmakov, navadna ledenka, zelenkasta golobica in nekatere vrste gobanov.

Nasveti

LISIČKE: Lisičke pred shranjevanjem v zamrzovalniku očistene vedno blanširamo, tako ne bodo grenkega okusa.

SIROVKE: Porabimo jih vedno sveže ali jih konzerviramo v slanici ali kislu. Za zmrzovanje niso primerne.

Gob nikoli ne pogrevamo, saj s pregrevanjem lahko povzročimo izločanje strupenih snovi iz gob.

Slavko Pajntar

Moje dobro ime v Indiji

Nagaland je dežela, ki leži v skrajnem severovzhodnem delu Indije in meji na Burmo. V ta del neverjetne Indije se podajo le izjemno redki turisti oziroma obiskovalci, ki niso indijskega rodu. Sama sem skupaj s še osmimi mladimi popotniki del letošnjega poletja preživela ravno na tem območju. Moje življenje se je obogatilo z neverjetnimi izkušnjami, ki jih ne bom nikoli pozabila, a najverjetneje tudi nikoli več doživela.

Moj cilj je bila vas Tobu, ki je od Kohime oddaljena približno 240 kilometrov oziroma dva dni razburilive vožnje s safari vozilom skozi čisto pravi deževni pragozd. Ker veliko ljudi potuje in obiskuje oddaljene kotičke sveta, se mi ne zdi pomembno opisati poti, ki smo jo v tem mesecu naredili. Rada pa bi spregovorila o pristnem stiku s popolnoma drugačno kulturo, ki je včasih postregla s šokantnimi dejstvi in situacijami in velikokrat ganila do solz. V Tobu sva se podali le dve izmed devetih popotnikov, drugi so se razkropili po drugih vaseh v Nagalandu. Živeli sva v katoliški župniji, ki obsega celoten t. i. kampus, v katerega spadajo župnišče, cerkev, šola, hostel za fante, hiša sester in hostel za dekleta (Sister's house) ter hiši za učitelje in učiteljice. Na začetku je bilo najtežje stopiti v stik z otroki, saj so prvič v življenju videli človeka iz druge kulture in z drugo barvo kože. Kljub temu so izkazovali neverjetno spoštovanje s priokusom sramu in boječnosti. Ko smo po določenem času že vzpostavili pristen prijateljski odnos in so mi predstavili svoje poglede na življenje v Evropi, sem jih vprašala, zakaj mislijo, da je življenje v zahodnih deželah v primerjavi z njihovim tako rekoč boljše. Njihov odgovor je bil: »Ker ste v Evropi svobodni.« Pa smo res? Zaznamovani smo z dejstvom, da je

potrebno čim prej končati šolanje. Za to zapravljamo veliko denarja, časa in trdega dela, na koncu pa nas čaka še križev pot pri iskanju zaposlitve. Poleg tega nismo nikoli prepričani, da nam bo jutri še vedno na voljo takšno ugodno življenje.

Prve dni bivanja v Tobuju sem razmišljala o tem, kako je tam življenje lahko. Ko pa so mi začeli razkrivati ozadje življenja tam na koncu sveta, sem bila velikokrat zelo šokirana. Na obisku pri družini je oče ob mojem vprašanju, koliko otrok ima, odgovoril z: »Ne vem.« Na obrazu se mi je narisal šokiran izraz, oče pa je razložil, da pri njih poskrbi vsak zase in za svoja usta. Njega torej ne zanima, koliko otrok ima, sta pa skupaj z ženo družno le ugotovila, da jih imata pet. Vendar lakota tam ni problem. Nihče

ne umre, ker ne bi imel dati česa v usta. Veliko otrok umira zaradi malarije, čeprav je v vasi medicinska sestra, ki ima ustrezna sredstva za zdravljenje. Vendar so otroci največkrat nemočni, saj jim starši ne pomagajo. Vsi niti nimajo pogojev, da bi kupili uniforme in zvezke za v šolo, kar pomeni, da so že ob rojstvu obsojeni na životarjenje, slabe življenjske pogoje, neustrezno higieno in zdravstveno oskrbo.

Kljub morda nekaterim groznim dejstvom in situacijam, ki sem jih doživela, sem bila prav tako prijetno presenečena, ko smo spoznavali nove ljudi, ki so nas namesto našega: »Kako ti je ime?« vedno vprašali: »Ali lahko, lepo prosim, izvem vaše dobro ime?« Sledilo je seveda dopovedovanje, da je takšno spoštovanje pretirano, še po-

sebnost od več kot deset let starejših ljudi. Želeli smo jim dokazati, da smo ljudje enakopravni ne glede na nacionalno pripadnost. Tudi nam je bilo neprijetno, ko so med spoznavanjem ohlapno ponudili svojo roko in pri tem gledali v tla, nikoli v oči. Vendar smo se seveda v enem mesecu začeli zavedati, da to je njihova kultura, njihov način. Nimamo pravice posegati vanj, saj bi s tem kvečjemu povzročili škodo.

Pravijo, da te Indija spremeni. Sama se s tem ne morem strinjati, vsaj ne še sedaj. Po prihodu domov rabiš nekaj časa, da dojameš, iz kakšnega sveta si se vrnil v raj. Vendar ta navdušenost kmalu mine, saj se ne zavedaš več, da tisti svet tam daleč še obstaja. Da gre cela družina zvečer spat na umazan pločnik sredi Kalkute, pa ne ena, tisoč je takšnih, čeprav te ni več tam, da bi to videl.

Najtežje vprašanje, ki ti ga lahko

doma zastavijo, je: »Kako je bilo v Indiji?« Takrat imam v glavi tisoč zanimivih in neverjetnih zgodb, ki jih je nemogoče deliti. Bilo je zelo lepo in tudi zelo grdo, jokali smo od sreče in od žalosti, bili smo obupani in presrečni. Navezali smo veliko stikov in izkusili ogromno stvari, ki nam jih nihče ne more vzeti. Takšnih stvari se ne da ubesediti in razložiti. Lahko rečem le, da kljub našemu velikanskemu odrekanju nihče od nas ne obžaluje, da smo en mesec preživeli v nepredstavljivih življenjskih pogojih, stran od doma in stikov z domačim svetom, in ne nekje na morju ali drugih poletnih destinacijah. Takšno izkušnjo priporočam prav vsem. Očitno je to edini način, da se začnemo zavedati, kaj je življenje in kakšne stvari so v življenju pomembne.

Lea Urbas

Župnijska Karitas Ivančna Gorica
prijazno vabi na predavanje
pisateljice, publicistke in zbirateljice
narodnega kulturnega izročila
prof. Dušice Kunaver,

ki bo v soboto, 15. oktobra 2011, ob 17. uri.

Predavanje z naslovom Čar kruha bo v učilnici cerkve sv. Jožefa v Ivančni Gorici.

Razmišljali bomo o kruhu nekoč in danes. Ob tem si bomo ogledali manjšo razstavo krušnih izdelkov. Z nekaj besedami bomo opozorili na že 20-letno delovanje domače Karitas. Ob koncu srečanja bomo nekaj naključno izbranih obdarovali, vsi skupaj pa se bomo zadržali ob kozarcu čaja in domačem pecivu.

Novice s Srednje šole Josipa Jurčiča

Živahno poletje na naši srednji šoli

Poletje se še kar ne poslavlja, čeprav smo že krepko zakorakali v september in z njim v novo šolsko leto. Počitnicam in brezskrbnim tednom navkljub pa na naši srednji šoli tudi poletni ni bilo čisto mirno.

Že v julijski številki Klasja smo poročali o uspešnem zaključku šolskega leta, o odličnih rezultatih mature in poklicne mature ter o treh zlatih maturantih, na katere smo še posebej ponosni. Tokrat vam predstavljamo še četrto zlato maturantko – Katarino Tomšič.

Z velikim navdušenjem smo konec šolskega leta spremljali priprave Mitje Zidarja in Marka Ljubotine, ki sta

julija odšla na mednarodno fizikalno olimpijado na Tajsko. Preberite si, s kakšnimi vtisi in rezultati sta se vrnila iz Bangkoka.

Na dolgo potovanje pa so odšli tudi naši četrtošolci. 120 dijakov in 8 spremljevalcev se je konec avgusta odpravilo na strokovno maturantsko ekskurzijo v Grčijo in na Zakintos. Tudi za vas smo zapisali utrinke s te nepozabne dogodivščine.

Tudi v novem šolskem letu se vam bomo iz hrama učenosti redno javljali z novicami, zanimivostmi, povabili in še marsičim. Že zdaj napovedujemo pestro dogajanje na športnem in kulturnem področju, zato nas spremljajte tudi na naših spletnih straneh www.ssji.si.

Dragica Šteh, prof.

OHI KALA – KALA POLI!

Zagotovo se tudi vi sedajle sprašujete, kaj za vraga ste pravzaprav prebrali v naslovu. Verjemite mi, prav takšna je bila tudi naša reakcija, ko smo, vsi še vedno deloma zehajoči zaradi neobičajno zgodnje jutranje ure in zatopljeni v globoke pogovore o vseh mogočih (ne)pomembnih zadevah, ki so se nam zgodile v preteklih dveh mesecih, iz zvočnikov nenadoma zaslišali vodičkin glas: »Kalimera! Ti kanis?« Nič nam ni bilo jasno in prav smešno je bilo, ko je iznenada cel avtobus utihnil in je za nekaj trenutkov zavladala popolna tišina. Naši presenečeni obrazi in neumni nasmehi, izražajoč osuplost in popolno zmedenost, so povedali vse – okej, le kaj nas še čaka v prihodnje?

Grški pozdrav je bil kot nalašč za odličen uvod v 7-dnevno maturantsko ekskurzijo skorajšnjih četrtošolcev Srednje šole Josipa Jurčiča po celinski Grčiji in otoku Zakynthos. Že takoj na začetku nam je namreč postalo jasno, da se podajamo v povsem novo okolje – v deželo s svojim značilnim unikatnim jezikom in kulturo, ki je zaradi mešanice balkanskega in mediteranskega pridiha povsem drugačna od naše, slovenske.

Vožnja po Italiji je do Ancone minila v sproščnem spoznavanju z vodiči in animatorji TA Palma in tako je bilo ob informaciji, da se bližamo anconskemu pristanišču in približno 20 ur trajajoči plovbi do grškega Patrasa z luksuznim 11-nadstropnim trajektom, med maturanti začutili še posebno veliko in iskreno navdušenje. Štiriposteljne kabine, urejene sanitarije, samopostrežna restavracija z grško in italijansko kuhinjo, modne trgovine, bari, kavarnice, bazen in diskoteka so bili le del ladijske ponudbe, ki je zagotavljala vse: udobje, užitek, prestiž in vsesplošno zadovoljstvo, ki je razblinilo še zadnje pomisleke potnikov glede same plovbe in morebitnih morskikh nevšečnosti. Prihod v Grčijo – sončen pogled na Patras, drugo največje grško pristanišče.

Značilne bele hiške z ravno streho in majhnimi okni, postavljene v breg gričevja, ki se je dvigalo tik ob obali, so naznanjale, da smo končno res prispele na naš tako težko pričakovani cilj. Idilični Delfi so bili naše prvo prenočišče in postajališče na grških tleh.

Pot nas je naprej mimo Teb in Maratonskega polja vodila proti grški prestolnici. Slavna Akropola, Erehtejon, Zevsov tempelj, olimpijski stadion, kjer so leta 1896 potekale prve OL moderne dobe; Plaka – najbolj znan predel z najbolj množično oblegano nakupovalno ulico; turisti, tujci, luksuzni hoteli, rumeni taksiji znamke Škoda; značilni na pol razpadajoči mopedi in avtomobili, neupoštevanje prometnih predpisov; ilegalni priseljenci, brezdolci, potepuški psi; umazanija, protestni grafiti in napisi – ne le na mestnih zidovih in trgovinskih izložbah, celo na fasadi mestne knjižnice in ostalih državnih poslopij – vse to so Atene. Blišč in beda v enem. Čeprav so jih leta 2004 za potrebe vnovičnih OL povsem preuredili, tako infrastrukturno kot okoljsko, pa se mesto danes še vedno spopada z vidno zaostalostjo za ostalimi evropskimi prestolnicami. Kljub temu da nas v šoli še vedno učijo o grškem polotoku Peloponezu, pa temu že vrsto let ni več tako. Korintski prekop, umetno vklesan v živo skalo več kot 50 m globoko, že od konca 19. stoletja ločuje Peloponez od celinske Grčije. Korint, antično mesto, po katerem je prekop tudi poimenovan, za nas ni bil tako zanimiv kot Mikene – nekoč izjemno barvito mesto majhnih, čokatih, trebušastih in z močno poudarjenimi arkadami oblikovanih obrazov, Mikencev.

Še preden pa smo se prepustili čisti zabavi in uživanju, smo si ogledali še antično gledališče v Epidaurusu. Neverjetno modro zgrajena konstrukcija je omogočala izredno akustiko – obiskovalci predstav so lahko, ne glede na to, kje so sedeli, razločno slišali ne

le samih dialogov, korakov igralcev ali njihovih ploskov, temveč tudi šelestnje papirja ali celo žvenket kovanca ob padcu na tla! Nismo verjeli, dokler tega nismo doživeli v živo – še tako neznamen zvon se s točno določene točke na sredini odra dejansko ohrani vse do zadnjih vrst polkrožno oblikovanih tribun; in verjemite mi, vrst v epidaurskem gledališču ni tako malo! Sedaj pa je na vrsto končno res prišlo tisto, kar smo z nestrpnostjo pričakovali ne le teh nekaj dni potovanja, temveč o čemer smo razmišljali že, ko smo prvič prestopili prag srednje šole – Zakynthos! Peščene plaže, toplo morje, zabava na plaži z animatorji, športne igre, uživanje ob grških specialitetah s teras nešteti restavracij, ki so se kar trle druga ob drugi vzdolž obale, urejen hotel in kup malih trgovin s spominki in nacionalnimi posebnostmi. To je bilo naše letovišče Laganas. Ribiška barka nas je popeljala okrog celotnega otoka – ni lepšega kot pogled na visoke, sneženo bele klife, pokrite z zelenjem, ki se zlivajo v kontrast s temnomodrim morjem; kopanje v zalivu s turkizno-zeleno vodo, kamor smo skakali z naravno oblikovane skakalnice v obalni steni; ribiško kosilo na zibajoči se barki in za pokušino še pogled na ogroženo vrsto morskikh želv Caretta caretta, ki so se nam prikazale iz vode, ko smo se po dobrih petih urah z odprtega morja vračali na obalo. Aja, in naj na koncu ne pozabim omeniti, da smo vsak večer zažurali v lokalnih diskotekah do zgodnjih jutranjih ur – kako tudi ne, saj maturantski izlet brez zabave pač ni pravi »maturanc«!

Teh sedem dni je zagotovo minilo mnogo prehitro, kakor smo se nadejali, vendar menim, da se je ta maturantska ekskurzija vtisnila globoko v spomin vsem in vsakemu od nas. Upam si trditi, da nobenemu izmed maturantov ni bilo dolgčas, kajti v tako pestrem in raznovrstnem programu je vsak zagotovo lahko našel vsaj nekaj zase. Pa naj bo to zgolj večerna zabava, kopanje, ležernost, grška kulinarika, udobni hoteli, zgodovinski ogledi, sklepanje novih poznanstev ali samo sprememba okolja. Dejstvo je, da smo v samo sedmih dneh ekskurzije lahko spoznali, kako Grčija živi, kako Grčija diha in kaj Grčija je – in zato lahko v imenu vseh udeleženk in udeležencev maturantskega izleta SŠJJ 2011 ponosno rečem: »To ni bilo samo dobro – bilo je odlično!« Torej: »Ohi kala – kala poli!«

Neža Trpin, 4. i

Intervju z zlato maturantko Katarino Tomšič

Po spomladanskem roku splošne mature smo se na Srednji šoli Josipa Jurčiča veselili uspeha Mitje Zidarja, Nine Strah in Marion Antonie van Midden, ki so z odlično opravljeno maturo prejeli laskavi naziv zlati maturantje. Po vpogledu v izpitno dokumentacijo in ponovnem štejtju točk se je kot zlata maturantka dobitnikom najvišjega šolskega priznanja Jurčičeve zlate nagrade pridružila še Katarina Tomšič.

Katarina je bila vsa štiri leta odlična dijakinja, pri svojem delu je bila vestna, izjemno zanesljiva ter vedno pripravljena pomagati in sodelovati. Še posebej uspešna je bila na tekmovanjih iz zgodovine. Kaj ji pomeni naziv zlati maturantka in kakšne so njene vizije za prihodnost, jo je spraševala dijakinja Urška Zupančič.

Postati zlati maturant je vsekar veliko priznanje, za katerega je zagotovo potrebno ogromno truda. Kakšna je torej pot oziroma s kakšnim načinom dela se da doseči tak uspeh?

Tako, da delaš stvari sproti, kolikor se le da. Pa da ne razmišljaš preveč o tem, da te na koncu leta čaka matura.

Ob kopici dela in učenja je seveda pomembna tudi sprostitiv. S katerimi dejavnostmi najraje zapolniš svoj prosti čas?

Z igranjem odbojke, rolanjem, ogledom kakšnega dobrega filma, branjem zanimive knjige ter seveda z druženjem in žuranjem s prijatelji, saj smo tudi zlati maturantje le običajni najstniki.

Kakšen nasvet pa bi dala nam, letošnjim maturantom, za kar najboljši uspeh na maturi?

Predvsem ne komplicirajte že zdaj z maturo in se je ne bojte, saj ni nič bolj zapletena kot pa testi, ki jih dobivate sedaj. Prav tako pa nobene stvari ne boste tam videli prvič, no ja, vsaj večine. :)

Kako se bo nadaljevala tvoja študijska pot oziroma kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Najprej Pravna fakulteta v Ljubljani, kasneje pa mogoče še kaj drugega.

Hvala za odgovore in veliko uspeha tudi v prihodnje.

Izobraževanje odraslih na Srednji šoli Josipa Jurčiča

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica stopamo v korak s časom in aktualnimi potrebami občank in občanov tudi s ponudbo izobraževanja za odrasle. Tako smo za šolsko leto 2011/12 pridobili verifikacijo oziroma vpis v razvid za naslednje programe – ekonomski tehnik, ekonomski tehnik-PTI, gimnazija in maturitetni tečaj. Še prav posebej pa opozarjamo na kvalitetne in vsestransko uporabne izobraževalne programe – Angleščina za odrasle, Nemščina za odrasle in Računalniška pismenost za odrasle. Zadnji programi so tečaji, ki jih izvajamo v sodelovanju z Območno obrtno zbornico za simbolično ceno 30 evrov, preostanek pa članom krije občina stalnega bivališča. Razpis teh tečajev najdete v glasilu obrtnikov ZRNO. Pomembne informacije o vpisnih rokih, pogojih za vpis in ceniku izobraževanja boste našli na šolski spletni strani www.ssji.si, mi pa se bomo potrudili in za vsakega izmed vas poiskali individualiziran načrt izobraževanja.

Do zelenega cilja – strokovne izobrazbe, končane gimnazije, programa ekonomski tehnik, maturitetnega tečaja ali znanja tujih jezikov in računalniške pismenosti – vam torej odpiramo pot tako rekoč pred domačim pragom. Najbrž je odveč poudarjati, da so bližina šole, strokovno usposobljeni učitelji in možnost prilagajanja vašim potrebam ključnega pomena. Za vas bomo v mesecu septembru organizirali tudi informativni dan, na katerem se boste lahko podrobneje pozanimali o možnostih in priložnostih izobraževanja pri nas. Vsekakor pa nas lahko kadarkoli pokličete na tel. številko (01) 787 87 20 ali pa nam pošljete elektronsko pošto na naslov ravnatelj@ssji.si, še najbolje pa je, da nas kar obiščete.

Pričakujemo vas s prijaznostjo, prepričali vas bomo s kvaliteto.

Milan Jevnikar, ravnatelj

Mednarodna fizikalna olimpijada – Bangkok 2011

Od 10. do 18. julija je v Bangkoku na Tajskem potekala 42. mednarodna fizikalna olimpijada. Slovenijo sta skupaj z dvema dijakoma iz Gimnazije Bežigrad in dijakom iz Šolskega centra Velenje zastopala tudi dijaka Srednje šole Josipa Jurčiča – Mitja Zidar in Marko Ljubotina.

Potrebno je povedati, da se na regijskih tekmovanjih v znanju fizike vsako leto pomeri okoli 900 srednješolcev. 125 najboljših se uvrsti na državno tekmovanje, prvih deset v državnem merilu pa se nato pomeri na izbirnem tekmovanju za fizikalno olimpijado. Pet tistih, ki imajo najboljši seštevek točk iz državnega in izbirnega tekmovanja, se praviloma udeleži mednarodne olimpijade.

Dva meseca po tekmovanju sta se Mitja in Marko, bodoča študenta fizike, oglasila na šoli. O vtisih, rezultatih in seveda tudi zanimivostih, ki sta jih doživela na Tajskem, se je z njima pogovarjala njuna mentorica, profesorica fizike Maruša Potokar.

Katera je vajina prva misel, ko se spomnita na Tajsko in na fizikalno olimpijado?

Mitja: Vroče. Bilo je zelo vroče – zunaj namreč, prostori pa vsi zelo klimatizirani. Mesto Bangkok je zares ogromno, trinitvojske avtoceste, stavbe, ki so med seboj povezane, mostovi ...

Marko: Pa veliko ljudi, dobra hrana. Čeprav se po nekaj dneh malo naveličša teh njihovih sladko-kislih kombinacij.

Kako pa je potekalo tekmovanje?

Mitja: Tekmovanje je bilo sestavljeno iz dveh delov. Najprej se rešuje tri teoretične naloge, za katere smo imeli pet ur časa. Naloge smo reševali v slovenščini.

Potem smo imeli prost dan in ogled mesta z vodičem, ki je bil dodeljen naši ekipi.

Marko: No, potem pa smo se preizkusili še v praktičnem delu tekmovanja, za katerega smo na mizo dobili škatlo z različnimi pripomočki in navodili za izvedbo eksperimentov. Tudi tu smo imeli na voljo pet ur. Potem so mentorji naloge, ki smo jih reševali, prevedli, jih ocenili in razglasili rezultate.

Slovenija je domov prinesla eno bronasto medaljo, dobil jo je dijak bežigradske gimnazije Pavel Kos, ostali štirje pa ste prejeli priznanja. Kako sta vidva zadovoljna z rezultati?

Mitja: Lahko bi bilo bolje ... Treba je vedeti, da se naša Slovenija ne more primerjati s sto in več milijonskimi državami. Za nas in tudi zame so bili rezultati postranskega pomena, bolj mi je bilo pomembno spoznavanje nove dežele in njenih ljudi.

Marko: Če pa bi se še malo bolj pripravljala ... Neposredno smo se na olimpijado pripravljali samo en teden, morda bi morali imeti intenzivne priprave vse leto.

Kako pa je bilo sicer z glavnimi nagradami in prvimi mesti na letošnji fizikalni olimpijadi?

Mitja: Večina zlatih medalj je ostala v Aziji. Prvi Evropejec je bil na 18. mestu.

Marko: Zelo veliko pa je bilo Kitajcev, tudi v drugih ekipah.

Pa če zdaj pogledamo še malo v prihodnost, kje se vidita čez 7 let?

Mitja: Nekje v matematični fiziki.

Marko: V iskanju odgovorov ne vse možne »zakaje« bi bil rad nekje, kjer bi me za to iskanje dobro plačali.

Na koncu pa še vprašanje, kako se zdaj, ko sta maturirala (mimogrede – Mitja je bil letošnji zlati maturant), spominjata časov na Srednji šoli Josipa Jurčiča?

Mitja: Bilo je fino. Šola blizu doma, malica dobra ... Stopnica na poti do cilja. Pa nepozabna druženja s sošolci, s katerimi smo se res dobro razumeli. To so po moje spomini, ki bodo ostali za zmeraj.

Marko: Nikoli mi ni bilo žal, da sem se vpisal in šolal na Srednji šoli Josipa Jurčiča. Veliko smo skupaj doživeli.

PD Šentvid pri Stični vabi na

13. tek po Lavričevi poti,

ki bo 25. septembra 2011 s pričetkom ob 10.30 uri, na Gradišču nad Šentvidom in Stično.

DOLŽINA PROGE: 10 km

START IN CILJ: na Gradišču nad Šentvidom in Stično (519 m)

Tek je speljan po kolovozih in gozdnih poteh. Tekalci bodo razdeljeni v 11 moških in 5 ženskih kategorij. Startnina je 8 evrov za odrasle, 5 evrov za otroke in 4 evre za pohodnike. Prvi trije v vsaki kategoriji prejmejo pokale. Tek bo potekal v okviru akcije Slovenije teče – olimpijski teki 2011 in Teki Dolenjske 2011 za pokal Dolenjskega lista.

Vsak udeleženec prejme spominsko darilo in topel obrok.

OTROŠKI TEKI: Na krajših krožnih progah na vrhu Gradišča in 3 km dolga krožna proga za manj pripravljene rekreativce. Prvi trije v vsaki kategoriji prejmejo medalje.

330 m (1 manjši krog)	DEČKI 2003 in mlajši	DEKLICE 2003 in mlajše
660 m (2 manjša kroga)	DEČKI 2002–2000	DEKLICE 2001–2000
1 km (3 manjši krogi)	DEČKI 1999–1995	DEKLICE 1999–1995
3 km (3 veliki krogi)	DEČKI 1994 in starejši	DEKLICE 1994 in starejše

Informacije: 041 454 097 (Maks Jerin)

JOSIP LAVRIČ

»USNJARIJA ZAHTEVA TRADICIJO POLEG ZNANJA, IZKUŠNJE POLEG VEŠČINE, POTRPLJENJE POLEG VESELJA.«

7. del

Ob 160-letnici ustanovitve Lavričeve usnjarne in tristoletni usnjarski tradiciji v Šentvidu

Na Lavričevo pobudo so lovci leta 1956 zgradili lovsko kočico v Bojanskem. Lavrič je priskrbel dovoljenje za postavitev. Kočo so postavili iz kosov stare razstavljene kašče, pripeljane iz vasi Gabrovčec. Več svojih prijateljev, obrtnikov iz Ljubljane, sicer nelovcev, je Lavrič navdušil, da so se združili v družbo prijateljev lovskih koč in denarno podprli gradnjo. Lavrič se je zavzemal tudi za lovski turizem in je za prve lovske turiste, predvsem iz Avstrije in Nemčije, skrbel in jih vodil prav on.

Jeseni 1956 je bil Lavrič pobudnik tudi za gradnjo kočice na 610 metrov visokem Felič vrhu (tudi Velič vrh ali Blečji vrh). Koča, ki so jo prav tako zgradili iz razstavljene kašče, je bila namenjena tudi turistom in izletnikom. Najprej se je imenovala Lovska kočica na Goveiku, nato pa so jo pre-

imenovali v Lectov grad. Danes je v zasebni lasti.

»Ob zadnjem skupnem lovu na srečanju šentvidskih lovcev v lovski koči na Goveiku so možje, polni šegavosti in vedrine, sklenili, da bodo imenovali novi dom Lectov grad. To ime je znano po Kozakovi povesti 'Lectov grad'.« Pravzaprav so šentvidski lovci prevzeli ime po rešnično živečem Hostnem Matevžku iz Šentpavla, »ki si je postavil kočico iz lesa in protja ter jo obložil z ilovico. Ko se je ta zemeljski oklep posušil, je dobil prav tako barvo, kakor bi bila njegova kočura narejena iz sladkega medenega kruhka, ki so ga včasih izdelovali vsi podeželski lektarji. Zato je dobila kočica Hostnega Matevžka zasmehljiv priimek 'Lectov grad', zdaj pa so si hudomušni šentvidski lovci, da bi ohranili spomin na stare čase, preimenovali svojo najnovejšo kočico za Lectov grad na Goveiku.« (Iubi-

Lavrčeva kočica na Gradišču, (na spletni strani PZS)

lejni zbornik Lovske družine Šentvid pri Stični 1946–1996, 1996, Šentvid pri Stični, Lovska družina. 59.)

Josip Lavrič je bil leta 1957 odlikovan z znakom za lovske zasluge. Iz hvaležnosti za požrtvovalno delo pri gradnji in organizaciji lovske družine so mu ob obletnici njegove smrti, 25. avgusta 1968, odkrili tudi spominsko obeležje na vhodni steni kočice na Bojanskem.

Josip Lavrič je dal zgraditi lovsko kočico tudi na južni strani hriba Gradišče (519 m) nad Šentvidom. Kasneje je bilo zemljišče s kočico delno v lasti šentvidske lovske družine, delno pa šentvidskega Turistično-olepševalnega društva. Zatem je vso posest prevzelo Avto-moto društvo Šentvid, ki

je bilo ustanovljeno 1946 v Ivančni Gorici kot Avto-moto grupa. Eden od ustanoviteljev AMD in Združenja šoferjev in avtomehanicov Ivančna Gorica je bil znani Šentvidčan Jože Krištof, ki pa je bil aktiven tudi v šentvidskem turističnem društvu. Prvo progo za motokros so člani AMD speljali prav na Gradišče, kjer so dir-

Viri:

Planinska zveza Slovenije: Lavričeva kočica na Gradišču. [online]. [Citirano 26. nov. 2010]. Dostopno na spletnem naslovu: http://www.pzs.si/index.php?koca_id=154&stran=seznam_koc

Jože Prosen (ur.), avgust 1996: Jubilejni zbornik Lovske družine Šentvid pri Stični: 1946–1996. Šentvid pri Stični: Lovska družina.

Izvor slikovnega gradiva:

Arhiv Lovske družine Šentvid pri Stični, zanj Janko Benac.

Spletna stran Planinske zveze Slovenije: Lavričeva kočica na Gradišču. [online]

Arhiv Tehniškega muzeja Slovenije, Ljubljana, donacija dr. Ane Ravnik.

Last: foto arhiv Brede Zupančič, Velike Češnjice, Šentvid pri Stični.

Informatorji: Janko Benac, Ivančna Gorica, Milka Hrovat, Miroslav Krašovec, oba Šentvid pri Stični.

Lavrčica pred Lectovim gradom, (last arhiv LD Šentvid pri Stični)

ke organizirali od sredine 60. let do 1976, po letu 1977 pa so jih preselili v Dolino pod Kalom – Cukarco. Leta 1987 je Planinsko društvo Šentvid pri Stični na občnem zboru sklenilo, da od Avto-moto društva prevzame propadajočo kočico na Gradišču in jo obnovi kot turistično in planinsko točko. Odprli so jo 1. maja 1990 in jo poimenovali Lavričeva kočica.

Člani PD so leta 1997 uredili in po Lavriču poimenovali tudi dobrih sedemnajst kilometrov dolgo planinsko pešpot. Pohod po Lavričevi poti je organiziran vsako tretjo nedeljo v oktobru. Na vsej dolžini markirana, z napisnimi tablami in smerokazi označena planinska pot oziroma steza vodi ob nekdanji Lavričevi tovarni, danes podjetju Iskra TELA, mimo Velikih Češnjic proti Malemu Kalu in skozi hribovski zaselek Cerovec do Lectovega gradu. Nadaljuje se mimo vasi Debeče in čez Pristavo vse do Gradišča. Vsako zadnjo nedeljo v septembru od leta 1999 dalje poteka tudi tek po Lavričevi poti.

Breda Zupančič

DOMOZNANSKA GALERIJA

Anton Črnivec (1856 – 1936)

PROFESOR MATEMATIKE, RAVNATELJ IN PISEC UČBENIKOV

Od učenca do šolnika

Anton Črnivec se je rodil 18. septembra 1856 v vasi Dule pri Gradišu 5 (tudi Dole pri Gradiši ali Gradišči), danes Pristavlja vas, v župniji Šentvid pri Stični. Oče Anton Črnilec (roj. 1825) je bil pol Hübler – polgruntnar ali polzemljak. Mati je bila Katarina (Ana) Zadel (Sadu oz. Zadu), rojena 1824 v Šentvidu. V rojstni in krstni knjigi je priimek pri očetu popravljen v Črnivec. Po domače se je hiši reklo »pr' Štefanček«. Anton je bil prvorojenec, sledili so mu France (1859), Jožef (1861), Franca (1863) in Alojzij (1865).

Učiteljske v Ljubljani, arhiv Slovenskega šolskega muzeja

Mali Anton je 7. 11. 1862 komaj šestleten prestopil prag šentviškega hrama učenosti. V prvem razredu je njegov priimek zapisan kot Črnilec, v »Zaznamku pridnosti in napredka učencov in učenk v farni šoli« leta 1864 pa Črnivec. Kasneje se je podpisoval s Črnivec.

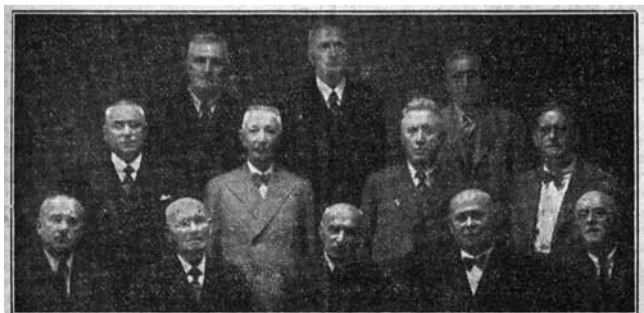
V osnovni šoli je bil »izversten« učenec, zato je nadaljeval šolanje na ljubljanski gimnaziji, ki jo je leta 1877 uspešno zaključil. V šolskem letu 1879/80 je prejel Knafljevo štipendijo in z njeno pomočjo nadaljeval študij na Dunaju. Študiral je matematiko, fiziko in filozofijo. Po končanem študiju je bil od 31. 8. 1883 do 1886 učitelj in vodja pripravnice za srednje šole na Proseku v Italiji, glavni učitelj v Kopru do leta 1894, profesor na državni gimnaziji v Pulju in od 1895 dalje profesor v Ljubljani. Leta 1903 je bil imenovan za ravnatelja Cesarsko kraljevega moškega in ženskega učiteljskega v Ljubljani in to funkcijo opravljal vse do upokojitve leta 1916. Leta 1905 bil imenovan tudi za cesarsko kraljevega šolskega nadzornika. Od 1914 do 1916 je bil član izpraševalne komisije za občne ljudske in meščanske šole s slovenskim učnim jezikom v Ljubljani in 1916 prejel naslov vladnega svetnika.

Anton Črnivec je bil poročen z Julijo (1878–1977). Imela sta dva otroke. Hči Katarina (Ina, 1900–1991) je bila profesorica matematike, sin Sergej (1905–1978) pa metalurg, zaposlen v tovarni Medič-Zankl v Medvodah, v rafineriji rudnika svinčeno-cinkove rude v Trepči na Kosovem in v štorski železarni, kot tehnični direktor pa v jeseniški in skopski železarni. Potomcev nista imela. V nekdanji Črnivčevi hiši v Pristavlji vasi danes živijo Rusovi.

Drobne vesti iz časnikov

V celjskem časniku Domovina je bilo 2. 12. 1908 objavljeno, da je »povodom cesarjevega jubileja« za svoje delo prejel »vitežki križec Franc Jožefovega reda Anton Črnivec, ravnatelj ženskega učiteljskega v Ljubljani«.

Učiteljski tovariš je 3. 11. 1916 priobčil naslednjo vest: »V stalni pokoj je stopil ravnatelj c. kr. učiteljskega v Ljubljani, vladni svetnik Anton Črnivec. Naučno ministrstvo je pooblastilo kranjski

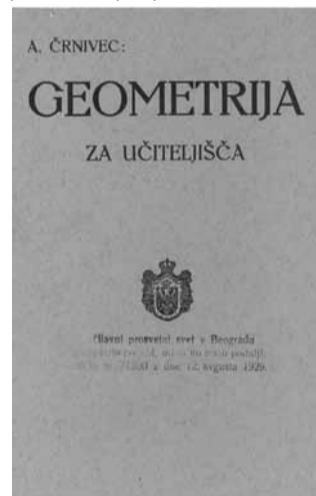
Štidesetletnico učiteljskega poklica so letos praznovali gospodje, ki jih predstavlja naša slika. Širše poročilo o njihovem delovanju je že objavilo ponedeljsko »Jutro« 8. t. m. Gospodje, ki so pred 40 leti maturirali na ljubljanskem učiteljskem so: Fran Mercina, Hinko Šumer, Ivan Vitine, Alojz Potočnik, Franjo Mikar, Alojzij Rečelj, Franjo Grn, Milos Grmovšek, Franjo Pristovšek in Ignacij Knaflj. Jubileja sta se udeležila tudi tedanja njihova učitelja višji šolski nadzornik v pokoju g. Fran Gabršek in poznejši ravnatelj učiteljskega g. Anton Črnivec, ki pa je kmalu po tem jubileju umrl v starosti 80 let.

Jutro. Ljubljana, 11. 11. 1936, letn. 17, št. 262. (dlib.si)

deželni šolski svet, da se mu tem povodom v njegovem imenu izreče zahvala in priznanje za dolgoletno izvrstno službovanje.« 11. 11. 1936 sta bili v časniku Jutro objavljeni notica in fotografija o študentih, ki so pred 40 leti maturirali na ljubljanskem učiteljskem. Jubileja sta se udeležila tudi »tedanja njihova učitelja, višji šolski nadzornik v pokoju g. Fran Gabršek in poznejši ravnatelj učiteljskega g. Anton Črnivec, ki pa je kmalu po tem jubileju umrl v starosti 80 let.« Kdo od mož na sliki je Črnivec, je zaenkrat uganka, kot nekdanji ravnatelj utegne biti v prvi vrsti na sredini.

Pisec učbenikov in prireditelj Močnikovih računov

Od leta 1902 dalje je bil Anton Črnivec odličen sestavljavec učbenikov za računstvo v osnovnih in meščanskih šolah ter učiteljskih. Sestavil je petdelno Računico za občne ljudske šole, ki je izšla na Dunaju leta 1902. Sledili so številni ponatisi, uporabljali so jih skoraj do zadnje vojne. K prvemu zvezku Računice je istega leta sestavil Navodilo. Leta 1927 je napisal Navodilo pri pouku v računovodstvu na osnovnih šolah. Po F. Hauptmannu je priredil Računico za meščanske šole v dveh delih. Prvi del za I. in II. razred in Dopolnilo učne tvarine za II. razred sta izšla leta 1928, drugi del za III. razred malo kasneje; oba v več ponatisih. Črnivec je napisal tudi Geometrijo za učiteljske, ki je izšla v Ljubljani leta 1924.

Geometrija za učiteljske (naslovnica), arhiv Slovenskega šolskega muzeja

Računica za občne ljudske šole, zv. 2 (naslovnica), arhiv Slovenskega šolskega muzeja

Avstrijske oblasti so dovoljevale slovenski jezik najprej le za navodila za uporabo računov. Šele v šolskem letu 1882/83 je bila slovenščina dovoljena kot učni jezik na nižji gimnaziji v Kranju, Novem mestu in Ljubljani. Takoj so začeli sloveniti učbenike in priročnike za matematiko, ki jih je v nemščini sestavil odličen matematik in pedagog, Cerkljan Franc Močnik (1814–1892). Njegova Aritmetika za učiteljske je 1885 izšla v prevodu Josipa Celestina, drugo izdajo je 1911 priredil Luka Lavtar, tretjo pa Anton Črnivec 1925, vendar je ostala v rokopisu. Črnivec je za srbske šole priredil Računico za gradjanske šole za I. razred. Izšla je 1933 v Beogradu (v cirilici).

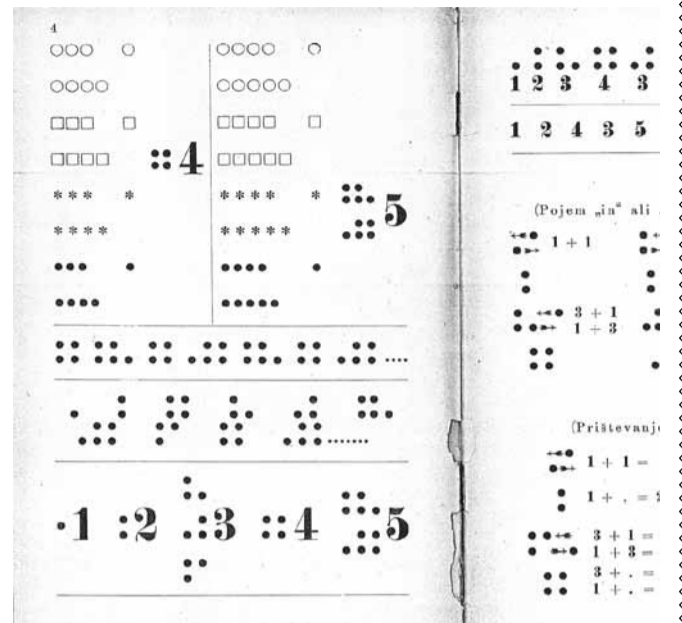
Ljubljansko učiteljske v Črnivčevem času

Na učiteljskih in vadnici je v Črnivčevem času poučevalo veliko pomembnih slovenskih pedagogov. Antona Črnivca je leta 1919 kot ravnatelj nasledil Anton Dokler, klasični filolog in prevajalec iz latinščine.

Moško učiteljske je bilo ustanovljeno leta 1868 in je bilo do 1877 triletno, od takrat do leta 1929 pa štiriletno. Žensko učiteljske je bilo ustanovljeno 1875. Moško je bilo v licejskem posloplju, žensko pa v različnih hišah v stari Ljubljani. Leta 1884 so na vogalu Resljeve in Komenskega ceste zgradili novo poslopje za dijake obeh zavodov. Po drugi svetovni vojni sta v stavbi nekaj časa gostovala šola za vzgojiteljice in šolski muzej, leta 1964 so pričeli učiteljske postopoma ukinjati. V stavbi je nato delovala gimnazija s pedagoško smerjo, danes pa je v njej Gimnazija Ledina.

Črnivec, prejemnik Knafljeve štipendije

Knafljeva ustanova (nemško: Lucas Knaffel'sche Privatstiftung) je bila zasebna štipendijska ustanova, ustanovljena 6. novembra 1676 na Dunaju in imenovana po Luki Knaflju. Luka Knafelj se je rodil v Ribnici na Dolenjskem okoli leta 1621. Podrobni rojstni podatki niso znani. Zanimivo je, da se je šolal pri cister-

»Računalništvo« nekoč ... iz: Računica za občne ljudske šole, Zv. I (1912), arhiv Slovenskega šolskega muzeja
cijanih v Stični, verjetno v letih 1629 do 1634. Nedvomno je bil deležen dobre vzgoje in odlične temeljne izobrazbe, saj je šolanje uspešno nadaljeval na jezuitski latinski gimnaziji v Ljubljani, študiral v Gradcu na Štajerskem in teologijo končal na Dunaju. Do svoje smrti leta 1671 je bil župnik zelo donosne cesarske župnije v Gross Russbachu severno od Dunaja. Skraj celotno premoženje je zapustil štipendijski ustanovi, namenjeni nadarjenim, socialno šibkejšim, pretežno podeželskim in na Kranjskem rojenim slovenskim dijakom. Do leta 1919, ko je bila ustanovljena slovenska univerza, je Knafljevo podporo prejelo več kot 1200 slovenskih študentov, ki so na dunajski univerzi študirali pravo, medicino ali filozofijo. Znan štipendist iz naših krajev je bil urednik Krajske čbelice Miha Kastelic iz Gorenje vasi pri Ivančni Gorici. V šolskem letu 1879/80 je bila Knafljeva štipendija podeljena tudi v šentviški fari rojenemu šolniku in avtorju številnih učbenikov, matematiko in fiziko Antonu Črnivcu.

Breda Zupančič

Če vam odštevanje dela težave ...

»Odšteva se: Koliko kocke sta dve kocki manj ena kocka? Dve kocki manj ena kocka je ena kocka. Koliko kocke so štiri kocke manj dve kocki? Štiri kocke manj dve kocki sta dve kocki. Koliko kocke je šest kocke manj dve kocki? Šest kocke manj dve kocki so štiri kocke. Koliko kocke je osem kocke manj dve kocki? Osem kocke manj dve kocki je šest kocke. (Razlika.)«
Odlomek iz Črnivčevega Navodila k I. zvezku Računice za občne ljudske šole

Viri:

- Anton Črnivec. Dostopno na http://sl.wikipedia.org/wiki/Anton_Črnivec
Sergej Črnivec. Dostopno na http://sl.wikipedia.org/wiki/Sergej_Črnivec
Domovina: Celje, 1908, I. 18, št. 139. Dostopno na <http://www.dlib.si>
Nadškofjski arhiv Ljubljana: Šentvid pri Stični R XIII. (Geburt- und Tauch-Buch) 1847–1862
Nadškofjski arhiv Ljubljana: Šentvid pri Stični, Status animarum (knjiga župljanov) 1792–1885 in 1810–1880
Ljubljanske Žale, nagrobnik rodbine Črnivec
Primorski slovenski biografski leksikon, 1974. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 1974–1994
Slovenski šolski muzej: Sprehod po poti kulturne dediščine šolstva v Ljubljani. Dostopno na http://www.ssolski-muzej.si/sprehod/ljubljana/g_ledina/zgodovina.htm
Šlebinger Janko, 2009: Črnivec Anton. Slovenski biografski leksikon 1925–1991. Elektronska izdaja. Ljubljana: SAZU: ZRC SAZU. Dostopno na <http://nl.ijs.si/fedora/sbl/>
Učiteljski tovariš. Ljubljana, 1895, letn. 35, št. 10; 1905, letn. 45, št. 29; 1914, I. 54, št. 2; 1916, I. 56, št. 4; 1916, let. 56, št. 22. Dostopno na <http://www.dlib.si>
Srečko Vilhar, 1976: Slovensko učiteljske v Kopru: 1875–1909. Koper: LIPA
Peter Vodopivec: Knafljeva ustanova na Dunaju: o Luki Knaflju in njegovi ustanovi. Univerza v Ljubljani. Dostopno na http://www.unilj.si/_univerzi_v_ljubljani/univerzitetni_objekti/knafljeva_ustanova.aspx
Zgodovinski arhiv Ljubljana, fascikli Gro-70, Osnovna šola Ferda Vesela, Šentvid pri Stični

Popravek

V 6. številki Klasja, ki je izšla avgusta 2011, je v Domoznanski galeriji v članku o Antonu Gardnu izpadel podatek, da je lastnik originalnega besedila z naslovom Naznanilo in zahvala gospod Jay Sedmak, direktor in glavni urednik Prosvete, ki še danes izhaja v Pensilvaniji v ZDA. Gospod Sedmak je prijazno posredoval več informacij in fotografij za članek. Za nevšečnost se mu vljudno opravičujemo.

Uspešno leto za FS Stična

Folklorna skupina Stična je zaključila več kot uspešno sezono, saj smo tik pred počitnicami izvedeli za prečudovito novico – uvrstili smo se na državno srečanje folklornih skupin, ki bo 1. oktobra 2011 v Unionski dvorani v Mariboru. To je za skupino velika spodbuda, saj tovrstni uspeh potrjuje dobro in kvalitetno delo, za kar pa se prav gotovo trudimo vsi, tako umetniška vodja kot tudi plesalci. Za omenjeni uspeh plesalcem Folklorne skupine Stična iz srca čestitam, naj jim ta uspeh pomeni le še dodatno spodbudo in motivacijo za pridno delo tudi v prihodnje. Skupaj zmoremo in znamo.

27. avgusta pa smo se plesalci FS Stična podali na pot proti Prelogu na Hrvaškem, mestecu, ki je približno 15 km oddaljeno od Čakovca. Tam se je že tradicionalno odvijalo 18. mednarodno folklorno srečanje, ki se ga je udeležilo 10 folklornih skupin iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Madžarske in Slovenije. Naslednji dan se je v istem kraju odvijal še tamburaški večer, ki ga je oblikovalo osem tamburaških skupin. Prelog je kulturno zelo bogato mesto, saj v njem že od leta 1918 deluje kulturno društvo, ki se je do danes razširilo na štiri delujoče sekcije: folklorno, tamburaško,

pevsko in dramsko. Sodelujoče skupine so se najprej udeležile slavnostne povorke skozi mesto Prelog, kjer so nas domačini z navdušenjem pozdravljali. Sledila je večerna prireditev, na kateri se je vsaka skupina predstavila z 10-minutnim programom. FS Stična je v novih folklornih kostumih predstavila prekmurske plesne, nad katerimi so bili kljub počasnemu ritmu zlasti domačini vidno navdušeni. Večer se je zaključil ob petju, plesu in druženju šele malo pred sončnim vzhodom. Tovrstna mednarodna srečanja so odlična priložnost za promocijo Slovenije, slovenske

kulture, plesov in pesmi. Zgodijo se nova prijateljstva, ki obrodijo nova in nova sodelovanja med skupinami. Tudi mi smo stkali prijateljske niti in se že dogovorili za gostovanje prihodnje leto. Folklorja smo ljudje; veseli, nasmejeni in vedno dobre volje. Naj še povabim vse, ki bi želeli postati del vesele družbe FS Stična, pridružite se nam na vajah vsak torek ob 20. uri v stiškem kulturnem domu. Naj se slovensko ljudsko izročilo tudi po tvoji zaslugi prenaša iz roda v rod!

Irena Zadel
umetniška vodja FS Stična

Zaplešimo skupaj – produkcija Plesne šole Guapa

Plesna šola Guapa je v nedeljo, 12. 6. 2011, v letnem gledališču Jurčičeve domačije na Muljavi šolsko leto 2010/2011 zaključila s hip-hop street dance plesno predstavo Zaplešimo skupaj. Na odru je nastopilo 200 plesalcev Plesne šole Guapa, kasneje pa so se plesni animaciji pridružili še obiskovalci in plesali smo skupaj. Plesno produkcijo je obiskalo preko 500 ljudi. Zabavo je popestril Trio Kovačič. Dogodek sta omogočila KD Josipa Jurčiča Muljava in PK Guapa.

Predstavljamo se

Plesna šola Guapa šteje preko 200 plesalcev. Plesne vaje potekajo v osnovnih šolah v Stični (matična šola), Višnji Gori, Šentvidu pri Stični, Velikem Gabru, Dobropolju in Strugah, v vrtcih Marjetica v Ivančni Gorici in vrtcu Polžek v Višnji Gori ter kulturnih domovih v Ambrusu, Ivančni Gorici, Krki in na Muljavi.

V plesni šoli poučuje Maja Zrilič, licencirana plesna učiteljica po programu Plesne zveze Slovenija, nekdanja tekmovalna plesalka v show plesih, ki je dosegla tretje mesto na evropskem odprtem prvenstvu v show formaciji, vodja plesne šole Guapa, koreografinja guapa plesnih predstav, hotelskih (Hoteli Bled) in casinojskih (Casino Perla) plesnih predstav, organizatorica dogodkov, kot so: pustna povorka

na Sokolski v Ivančni Gorici, Guapa produkcija, plesni kamp Guapa. V plesni šoli poučujejo tudi Katarina Repič, nekdanja tekmovalna plesalka v show plesih, trikratna svetovna prvakinja v show formaciji, koreografinja, trenerka Guapa tekmovalnih plesalcev in dipl. organizatorica turizma, Lea Verbič, aktivna Guapa plesalka, študentka tretjega letnika pedagoške fakultete, plesna vaditeljica in animatorica za najmlajše s triletnimi izkušnjami, in Kaja Štepic, aktivna Guapa plesalka, študentka prvega letnika arhitekture, plesna vaditeljica in animatorica za otroke z dvoletnimi izkušnjami.

V plesni šoli plešemo različne plesne zvrsti: hip-hop, street, show, jazz, brake, electric, popping, locking, house, old school, new school in otroški plesni program. Plesalci plesne šole Guapa so se v šolskem letu udeležili štirih plesnih predstav Guapa, mnogih nastopov na kulturnih, dobrodelnih, šolskih in športnih prireditvah. Obiskali so 4-dnevne plesne delavnice Zimske plesne šole v Mariboru, Plesni festival v Piranu, 3-dnevni plesni kamp Guapa na Dvoru ... Tekmovalci pa so drugo leto zapored zastopali PK Guapa in občino Ivančna Gorica na državnem prvenstvu v modernih tekmovalnih plesih, kjer so zasedli: 9. mesto pionirska formacija Pajki (Ana Kastelic, Kaja Pekeč, Iza Sekirnik, Lara Drčar, Sara Hribar, Eva Karič, Anja Fajdiga in Nastja Verbič), 20. mesto mladinska formacija Man down (Maja in Nika Gjerek, Maja Klemenčič, Maša Gašparič, Klara Klemenčič, Sara Sever, Barbi Tekavec, Eva Lampret, Daša Štepic, Tjaša Bradač, Neža Clemente, Nina Boben in Ines Medved), 18. mesto na DP in 6. mesto na KV turnirju pa članska mala skupina Bad girls (Polona in Melita Hrovat ter Urša in Eva Boben).

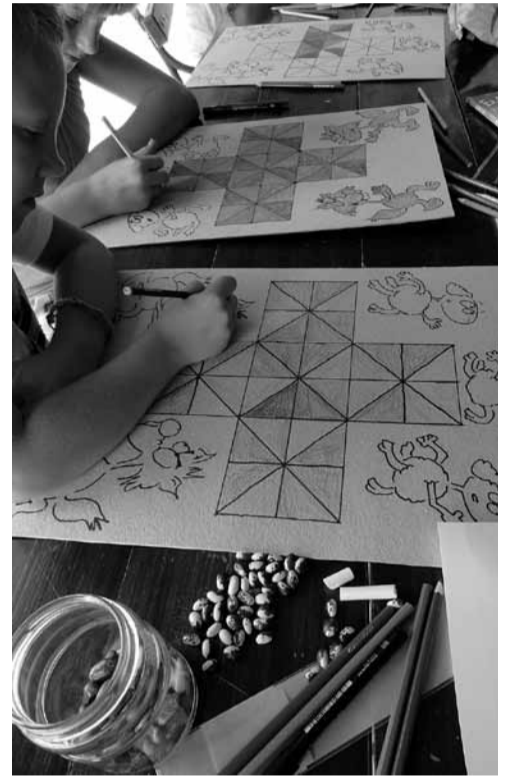
**PLESNA ŠOLA GUAPA
VABI K VPISU V ŠOLSKO
LETO 2011/2012!**

Maja Zrilič

Etnološko-likovne delavnice na Jurčičevi domačiji

V zadnjih poletnih dneh, med 23. in 24. avgustom, sta se na Jurčičevi domačiji na Muljavi odvijali dve likovni delavnici z etnološko vsebino ter pritegnili nekaj pridnih otrok.

Pozornost prve delavnice je bila namenjena ustvarjanju ljudske igre volka (ali ovco) vganjat, ki je po svoji naravi vzeta iz pastirskega življenja. Poleg špane je nekdanjela zelo priljubljena med kmečko mladino. Ponekod v slovenskem prostoru se igra imenuje tudi volkalca ali volčkanje, spet drugod foskalca. Kakor pa so si različna poimenovanja te igre, tako so si tudi njena pravila. Izdelovanje igre nam ne vzame veliko časa, kot pripomoček nam lahko služi že navaden kos papirja, kartona ali lesene plošče, na katero s prosto roko ali ravnilom vrisemo pet kvadratov, ki tvorijo križ. Igralne figure, ki skupaj sestavljajo število dvaindvajset (dvajset ovc in dva volka), so lahko koruza, fižol ali kamenčki. Namen

igre je spraviti čim večje število ovc v ogrado, ki jo stražita dva volka. Če se ovca volku izpostavi, jo ta lahko tudi požre. Če poznamo več različnih pravil ali želimo, da bi bila igra krajša ali daljša, se lahko pred pričetkom igre dogovorimo tudi za to.

Otroci so v delavnici izdelali lično igro z igralno ploskvijo na sredini tršega kartona. To so potem pobarvali, mentor delavnice Gabrijel Vrhovec, ki je skrbel za likovno podobo oba dneva, pa jim je igralno polje popestril tudi z volkom in ovcami. Poleg igre volka (ali ovco) vganjat pa smo spoznali še eno zanimivo in manj poznano ljudsko igro, trije volki in lisica, ki so jo otroci zlahka osvojili. Na delavnici drugega dne pa smo ustvarjali strip. Ogleдали smo si Krjavljevo kočico, tako spoznali bivalno kulturo bajtarjev ter se seznanili, kako se je ta sloj prebivalstva preživljal v preteklosti. Gabrijel nam je zatem v kratkem opisal, kako nastaja strip. Otroci, ki so že dodobra seznanjeni z Jurčičevim Krjavljem, so se potem lahko odločili, ali bodo naredili strip z njim v glavni vlogi. Krjavelj se nam je v vlogi glavnega stripovskega junaka nekoliko izneveril in brezmejnja domišljija je marsikaterega otroka popeljala na njemu priljubljenejšo področje ustvarjanja. Vsekakor pa smo preživeli dva lepa dopoldneva, ki smo ju zapolnili tudi s pripovedovanjem pravljic in petjem ljudskih pesmi.

Petra Špehar

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV OBČINE IVANČNA GORICA

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE IVANČNA GORICA

Vas prijazno vabi

na pričetek

8. študijskega leta

**Univerze za tretje življenjsko obdobje
Ivančna Gorica, ki bo**

**V TOREK, 11. OKTOBRA 2011, OB 10. URI
v sejni dvorani občine Ivančna Gorica.**

Seznani se boste s programom za leto 2011/2012 ter se vpisovali v študijske krožke in delavnice.

Vabljeni vsi starejši, željni izobraževanja za osebno rast, ustvarjanja, gibanja, potovanja in prijetnih druženj.

Za dejavna leta tretjega življenjskega obdobja!

Dodatna pojasnila na tel. 031 259 816.

Knjižnica Ivančna Gorica

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21, sikivanca@gro.sik.si

PONEDELJEK, TOREK, SREDA, PETEK od 9. do 19. ure
ČETREK od 9. do 14. ure
SOBOTA od 8. do 13. ure

KRAJEVNE KNJIŽNICE

Četrtekovi popoldnevi so namenjeni njihovi odprtosti, in sicer:

Višnja Gora: od 13. do 15. ure (788 45 88)
Stična: od 13. do 15. ure (051 236 436)
Šentvid: od 16. do 18. ure (051 236 436)
Krka: od 16. do 18. ure (780 20 91)

ZAČETEK DELAVNIC ZA SAMOPOMOČ – zbiramo prijave

Že takoj v septembru se v knjižnici prične nov cikel predavanj oz. delavnic na temo odnosov. Prijavite se na tel. št. 787 81 21 ali pošljite sporočilo s prijavo na št. 051 236 436. Zakonska psihoterapevka Jana Lavtižar bo zopet z nami ob sredah:

28. septembra, ob 19. uri: Nov začetek – ženska 50+
26. oktobra, ob 19. uri: Prazno ali polno gnezdo – odhajanje odraslih otrok od doma,
30. novembra, ob 19. uri: Pozor, najstnik v hiši!
Prijave zbiramo do zasedbe mest.

STAREJŠE UČIMO UPORABE RAČUNALNIKOVA – zbiramo prijave

V sklopu državnega projekta Simbioza, e-pismena Slovenija bomo tudi v naši knjižnici izvajali brezplačno izobraževanje osnovnega računalniškega znanja starejših. V knjižnici si že lahko izberete in rezervirate termin oz. uro, ko bi želeli priti. Ure izvajamo individualno in prilagojeno vašemu tempu. Možnost je od 17. do 21. oktobra od 9. do 11. in od 16. do 18. ure.

URE PRAVLJIC, VEČERI LJUDSKIH PRIPOVEDI

in drugi dogodki se pričnejo v oktobru. V knjižnici lahko dobite Koledar prireditev in se hkrati tudi že prijavite na zeleno.

LETO 2011 JE LETO GOZDOV: RAZSTAVA LIKOVNIKOV IN S KNJIŽNIM NAHRBTNIKOM PO GOZDU

Leto 2011 so Združeni narodi razglasili za leto gozdov, da bi se osredotočili na ljudi po vsem svetu, ki živijo v gozdovih in so odvisni od njih. Organizacija ZN je vsem nam predlagala: »Slavite leto 2011, tako da razmišljate o lokalnem gozdu in o tem, kaj pomeni za vas in prihodnje generacije.«

V mesecu avgustu nas je k razmišljanju o gozdu spodbujala razstava Likovnega društva Ferda Vesela v knjižnici.

Likovniki so se predstavili z deli, ki so nastala na spodbudo Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je koordinator projekta Gozdovi za ljudi, in JSKD OI Ivančna Gorica. Spomnimo se razstavljalcev, ki se jim ob tej priložnosti toplo zahvaljujemo za sodelovanje. To so: Marija Nevenka Kotar, Milan Bračič, Nada Kočar, Slavica Bavdek, Saja Rikič, Lidija Levec, Peter Jamšek, Manja Čamerin, Jelka Kastelic, Milka Gruden, Marinka Biček, Anton Drab, Adela Margita Petan, Milica Javornik in Milka Bradač.

Mladi gozdni pohodniki so kar v gozdu reševali knjižni kviz.

Knjižnica je že peto leto zapored organizirala tudi pohod z gozdarjem, ki smo ga poimenovali S knjižnim nahrbtnikom po gozdu. V dveh počitniških dneh sta se dve skupini otrok, staršev in starih staršev potepali po gozdu in s pomočjo gozdarja, knjižničarke in knjig v nahrbtniku rešili nagradni knjižni kviz. O gozdu smo izvedeli veliko novega, igre v naravi so znanje utrdile, vsi skupaj pa lahko o gozdovih razmišljamo še naprej – vse življenje.

Delček likovne razstave z naslovom Gozdovi za ljudi

PRIJAVITE PREDŠOLSKE OTROKE NA DELAVNICE Z IGRO DO BRANJA: delavnice z Viljenko Jalovec

Viljenka Jalovec je avtorica delovnih zvezkov in didaktičnih pripomočkov za začetno opismenjevanje in branje. Ima bogate izkušnje, kako z igro do branja. Delavnice so primerne za predšolske otroke in otroke s težavami pri učenju branja.

Otroke prijavite na sklop predavanj čim prej na tel. št. 787 81 21 ali osebno pri izposojevalnem pultu. Delavnice bodo potekale vsako drugo sredo ob 17.30., od oktobra do aprila.

V knjižnici že vsak tretji občan

Občina Ivančna Gorica je v mesecu avgustu opravila investicijska dela na združenem domu v Ivančni Gorici, v delu, v katerem domuje knjižnica. Na novo je bila prekrita streha, zamenjana so bila okna. Ker je občinski del stavbe pod isto streho, kot so prostori KZ Stična, je enako investicijo v svojem delu izvedla tudi zadruga. Po končanem delu se je župan Dušan Strnad skupaj s podžupanom Tomažem Smoletom udeležil delovnega srečanja z ravnateljico Mestne knjižnice Grosuplje Rožo Kek in vodjo enote Ivančna Gorica Ksenijo Medved.

Župan in podžupan sta si ob tej priložnosti ogledala prostore, v katerih domuje ivanška knjižnica, ki jo obišče dnevno tudi do 300 uporabnikov. Vse od ustanovitve enote v Ivančni Gorici dalje se knjižnica ubada s prostorsko stisko. Občina Ivančna Gorica je kot ustanoviteljica že večkrat zagotovila dodatne prostore, nazadnje pred letom dni, ko se je knjižnica širila v

nekdanje prostore uprave zdravstvenega doma, ki je delovala v isti stavbi. Del knjižnega fonda se hrani tudi v kletnih prostorih, knjižnica pa ima od lani tudi prostor, namenjen različnim manjšim prireditvam in dogodkom, ki jih organizira. Letos so bila zamenjana kritina in okna, prihodnje pa se morda obnovi tudi fasada.

Po podatkih knjižnice je vanjo vključenih 4900 občanov in občank,

približno 3300 jo redno obiskuje. Tretjina uporabnikov je predšolskih in osnovnošolskih otrok, tretjina srednješolcev in študentov, tretjina pa zaposlenih in upokojenec. Med pogovorom je vzklilo tudi nekaj idej, med drugim so razmišljali tudi o knjižnični izposoji za tiste starejše osebe, ki knjižnice ne morejo obiskati.

Matej Šteh

Območna izpostava Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica
tel.: 01 786 90 70, faks: 01 786 90 75
e-pošta: oi.ivanca.gorica@jskd.si
www.jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

NAPOVED SKLADOVIH PRIREDITEV

Območno srečanje literatov seniorjev v Šentvidu pri Stični
torek, 20. 9. 2011, ob 17.00, Šentvid pri Stični, kulturni dom
Srečanje bo potekalo v kulturnem domu v Šentvidu pri Stični. Na srečanje so vabljeni seniorski pisci, ki delujejo na področju treh občin. Literati seniorji bodo imeli priložnost predstaviti svojo letošnjo literarno produkcijo, strokovno pa jih bo spremljal pisatelj in dramaturg Goran Gluvič, ki se bo z vsemi udeleženci pogovoril ter komentiral njihove prispevke.

Seminar za 43. Tabor slovenskih pevskih zborov
sobota, 24. 9. 2011, ob 9.30, Šentvid pri Stični, avla OŠ Ferda Vesela
V soboto, 24. septembra 2011, bo potekal letošnji seminar za zborovodje iz vse Slovenije. Seminar za udeležence bo vodil Igor Švara. Za vse zborovodje, ki se nameravajo s svojimi zbori udeležiti 43. Tabora v letu 2012, je seminar obvezen. Na seminarju bodo sodelujoči prejeli notno gradivo in prijavnice, ki bodo na razpolago od 9.15 ure dalje. Delavnica, na kateri se bodo dogovorili o izvedbi skladb, letos na tematiko rož, se bo pričela ob 9.30.

390 sodelujočih na likovnem natečaju na temo gozda in razstava v okviru DEKD

torek, 27. 9. 2011, ob 17.00, Stična, Muzej krščanstva na Slovenskem, Humekova galerija

Na razstavi, ki bo odprta od torka, 27. septembra 2011, bodo na ogled likovna dela, ki so prispela v začetku leta na likovni natečaj ivanške skladove izpostave. Sodelovali so posamezniki in skupine iz različnih koncev Slovenije. Izbrana likovna dela so v letu 2011 predstavljena na tiskanem gradivu za prireditve v naši organizaciji. Vsi izbrani likovniki bodo na odprtju prejeli simbolične nagrade Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je koordinator projekta Gozdovi za ljudi. Več kot osemdeset likovnih ustvarjalcev prihaja iz občine Ivančna Gorica. Razstavo pripravljamo skupaj z Muzejem krščanstva na Slovenskem v Stični v okviru dnevov evropske kulturne dediščine.

Predstavitev poljskega prevoda Kozlovske sodbe v Višnji Gori

konec septembra 2011, Višnja Gora, Mestna hiša

Šesti prevod Kozlovske sodbe v Višnji Gori, ki smo ga izdali v okviru prireditev ob predsedovanju Poljske Evropski uniji in ob 20-letnici slovenske neodvisnosti, sta pripravila poljska jezikoslovka in prevajalka dr. Agnieszka Bedkowska-Kopczyk in njen mož, dr. Michał Kopczyk. Poljsko-slovenska akademska slikarka Joanna Zajac Slapničar, ki že pet let živi in ustvarja v Višnji Gori, pa je izdelala odlične ilustracije – kolaže, ki jih je skupaj z besedilom oblikovala v lično urejeno slikanico za mlade in odrasle. Njene ilustracije bomo razstavili v Mestni hiši.

Barbara Rigler
JSKD OI Ivančna Gorica
več na: www.kultura-ustvarjanje.si

Center za izobraževanje in kulturo Trebnje
Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje
T: (07) 34 82 100, 34 82 103; E: info@ciktrenje.si,
www.ciktrenje.si

Vabimo vas k vpisu v brezplačne programe za odrasle

Užuj BIPS
usposabljanje za beremo življenjsko uspešnost in pišemo skupaj

Užuj MI
usposabljanje za most do življenjsko izobrazbo uspešnost

Užuj IP
usposabljanje za izzivi življenjsko podeželnost uspešnost

Računalniška pismenost za odrasle

Branje za znanje in branje za zabavo

Informacije in prijave: (07) 34 82 104

Operacija delno financira Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za šolstvo in šport. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete: Razvoj človeških virov in vseživljenjskega učenja; prednostne usmeritve: Izboljšanje usposobljenosti posameznika za delo in življenje v družbi, temelječi na znanju.

Vabljeni!

Festival Rulstock v Stični tik pred vrati

V dolini Stiškega potoka, na kmetiji pri Marjanu, najavlja mo poletni festival, ki ne bo potekal poleti, ampak 7. in 8. oktobra. To je festival, na katerem se o šotorjenju le šalijo, festival, na katerem je najpomembnejša glasba, in festival, ki goji samosvojo zasnovo in kvaliteto. Pa vendar je še mnogo več, saj dolenjsko alternativno sceno vedno znova potisne v pogon.

Že skoraj desetletje mineva od leta 2002, ko je majhna skupina navdušencev osnovala festival, ki so ga po besedni igri poimenovali Rulstock. Pri organizaciji sta jih gnali mladostniška zagnanost in svežina, kar se je odražalo v festivalskem programu in izvedbi. Na starem stadionu v Ivančni Gorici so bili tako med vidnejšimi nastopajočimi The Drinkers in Zgrešeni primeri, organizatorji pa so pripravili celo modno revijo. Kljub slabemu oglaševanju je bila prireditev velik uspeh, saj je prišlo več kot 700 ljudi. Drugi Rulstock je potekal na isti lokaciji, a je bilo obiskovalcev dvakrat

več. Nastopali so različni glasbeniki, od tega večina že uveljavljenih. Popoldne je potekalo tekmovanje ne- uveljavljenih glasbenih skupin in modna revija.

Po dveh zelo uspešnih izvedbah festivala niso več organizirali vse do leta 2008. Ponoven začetek je s selitvijo na novo lokacijo, v dolino Stiškega potoka festivalu dal novo vsebino. Kmetija pri Marjanu, ki je že več let znana kot zbirališče glasbenih skupin, je postala tudi središče festivalskega dogajanja. Na novi lokaciji se je dogajanje pričelo že ob osmih zjutraj s prvimi koncerti, zabava pa je trajala

do poznih večernih oz. že jutranjih ur. Organizatorji so priložnost ponudili predvsem lokalnim glasbenim skupinam in skupinam, ki se na Dolenjskem počutijo kot doma. Festival v takšni obliki je spodbudil druženje in sodelovanje med mnogimi glasbeniki. Pozitivno vzdušje na novi lokaciji pa je mnogo skupin spodbudilo h kreativnosti in izviranosti.

Od 2008, odkar festival poteka na prostem, so se ga udeleževale večinoma ne- uveljavljene glasbene skupine, mnoge so prvič nastopile prav na odru Rulstocka, nastopilo pa je tudi nekaj uveljavljenih skupin in povratnikov na sceno.

Festival Rulstock je v dosedanjih šestih izvedbah prerastel osnovne okvire glasbenega festivala, saj je v pogon pognal stiško-ivanško alternativno sceno, katere pripadniki so z neprecenljivim prostim delom pomagali pri organizaciji in pripravi programa. Poleg tega so se v festivalsko dogajanje vključili še drugi umetniki in fotografi. Rokerji in drugi so tako dobili domačo lokacijo za druženje, koncertiranje in snemanje glasbe.

Letos bo festival prvič trajal dva dni, lokacija pa ostaja ista. Dostop z avtomobilom je možen, vendar je zaradi ozke doline parkiranje oteženo. Organizatorji predlagajo, da obiskovalci avtomobile pustijo v Stični in se v dolino podajo peš, na prijeten petnajstminutni sprehod. V Stično je mogoče priti tudi z avtobusom. V Stični se od samostana usmerite proti severu in ob Stiškem potoku navzgor nadaljujete skozi vas Gaberje pri Stični. Vas se kmalu konča, cesta se zlagoma vzpenja in preide v makadam. Od tu vas do prizorišča čaka še polovica poti, za orientacijo vam lahko služi kmetija pri Ceglarjevih na desni strani, naslednja na desni pa je kmetija pri Marjanu.

Glavnina dogajanja bo v mlinu pri Marjanu, kjer bodo koncerti. Spremljevalno dogajanje bo potekalo na skednju, kjer bo v prostoru za druženje potekal spremljevalni program. Prireditve bo v vsakem vremenu s pričetkom v popoldanskih urah. Rulstock dokazuje, da si lahko s prizadevnostjo kljub skromni vsoti denarja zagotovimo kar največ zabave, ob tem pa razvijamo kritično mišljenje, ustvarjalnost, se družimo in odpočijemo od vsakodnevnih skrbi. Se vidimo pri Marjanu, vstop je brezplačen!

Program festivala:

Po abecednem vrstnem redu predstavljamo domače glasbene skupine, ki bodo nastopale prvi dan festivala, v petek, 7. oktobra. Drugi dan bo namenjen skupinam, ki ne prihajajo iz občine Ivančna Gorica, pač pa se pri Marjanu počutijo domače, tam večkrat gostujejo in tudi ustvarjajo.

Astrid Lindgren

Trije glasbeniki iz Stične in okolice igrajo izključno avtorske pesmi, ki so po žanru najbližje preprostem grungu. Povezanega sporočila v njihovi glasbi ni moč najti, a se glasbeniki s tem ne obremenjujejo in še vedno vztrajajo pri svojih ekscentričnih nastopih in projektih. Razkazovanje se najbolj pozna na njihovem za zdaj edinem albumu Free Willy iz leta 2007, na tem so vse pesmi posnete v živo s skromno snemalno tehniko.

Poslušalec tako pri glasnem poslušanju doživi šok. Potrebno je veliko dobre volje, da sledimo kreativnim domisljam trojice. Pogoj, da nam je glasba astridov všeč, so bogate poslušalske izkušnje.

Astridi bi dejali, da je bistvo v tem, da glasbo igraš zase in ustvariš sebi lasten zvok. Do konca letošnjega leta vsi glasbeni zasvojenici pričakujemo izid drugega albuma in svojevrstno nadgradnjo kvalitete. (www.astridlindgren.com)

Blood Related

Dve leti nazaj so se iz ljubega dolgega zbrali v kleti v Suhi krajini v Zagradcu. Vsi štirje člani čutijo ljubezen do metal in hard rock glasbe, ustanovili so bend, katerega ime v prevodu pomeni sorodstvo.

Igrajo priredbe znanih skupin, kot so Paradise Lost, Slayer in Sepultura, in imajo tudi šest avtorskih skladb. Igrali so že na Boom rock festivalu pri Ljutomeru, Rock Kamnolomu v Vidmu - Dobropolju, Rulstock festivalu in predzboru Festivala Stična, na Bloody Friday festivalu v Zagradcu.

B. T. K.

Par mulcev iz Stične je leta 2005 začelo preigravati pesmi drugih glasbenih skupin. Po treh mesecih so imeli prvi koncert in tamkajšnji bar zapolnili do zadnjega kotička. Kmalu so posneli prvi album z naslovom Štala. V petih letih so stali že na mnogih odrih, od malih klubov pa do velikih festivalov. Tako so poleg Slovenije obiskali tudi hrvaške, avstrijske in tudi belgijske odre. Prijavili so se na kar nekaj natečajev, zmagali so na Festivalu Lent, kar jim je odprlo številne nove priložnosti. Koncerti so vedno nabiti s pozitivno energijo, fantje na odru uživajo, ko pojejo o mladostniških lumparijah, ljubeznih in problemih. (<http://www.myspace.com/btk-4band>)

Freeway Machine

To je perspektivna mlada slovenska rockovska skupina, ki je nastala leta 2007 in nas iz leta v leto bolj navdušuje. Skupina štirih se je na začetku posvečala instrumentalni glasbi, kasneje pa so dodali še vokal in nastala je prijetna mešanica različnih glasbenih vplivov. V svojem ustvarjanju se približujejo rocku 70. let, temeljem hard rocka, kar podkrepijo z dobri mi kitariskimi vložki in vokalom. Kljub preigravanju pesmi zelo različnih izvajalcev so za njihova avtorska dela značilne unikatnost, dodelanost in svežina, ki je na slovenski rockovski sceni že nekaj časa primanjkuje.

So zmagovalci Rock Maratona, igrali so na znanem slovenskem festivalu ŠVIC, letos pa jim je pripadel tudi naslov Rock vizionarjev 2011. Zagotovo si lahko v prihodnosti obetamo še veliko odličnih koncertov in predvsem

kvalitetne glasbe, ki je v današnjih časih marsikdaj primanjkuje.

(<http://freewaymaschine.webs.com/>)

The Marvin Shot

Bend je nastal leta 2009 in se že od začetka ukvarja z rock glasbo. Štiri člani, ki prihajajo iz Grosuplja in okolice Ivančne Gorice, družijo ljubezen do glasbe in ustvarjanja.

Skupino sestavljajo kitarist in vokalist Matej Potokar, glavni solo kitarist Damjan Oven, basist Anže Resnik in bobnar David Krevs. Gre za povsem nov band, ki bo prav zaradi tega deležen izjemne pozornosti.

Zgrešeni primeri

To je perspektivna odštekana skupina iz Ivančne Gorice in je vsekakor zanimiva popestritev v množici dolgočasnih in na trenutke celo, tudi za povsem nezahtevne poslušalce, ponižujočih proizvodov slovenske glasbene industrije. Njihov značilen »punk'n roll« je v svojem razvoju presegel najstniški punkrock in mu dodal primesi rock'n'rolla, skaja in celo countryja. Vse to se v njihovih komadih povezuje z melodiko in udarnostjo, ki na njihovih koncertih navdušujeta.

Leta 2008 so pri založbi Multirecords izdali svoj prvenec z naslovom M.E.M. S tega albuma so za pesmi Adam, Eva in raj ter Mi posneli tudi videospota. Septembra 2010 je izšla njihova druga zgoščenka RAZLIKE. Prvi singel z istoimenskim naslovom se je predvajal na radijskih postajah po Sloveniji. S komadom Kaku si kej? pa so pristali na zgoščenki Imamo dobro glasbo 2010 v sodelovanju z radijsko postajo Val 202. (<http://www.zgreseniprimeri.com/>)

V soboto bodo od 17. ure naprej na festivalu nastopali Pastichon, Rock inžinirji, The cloghers, Panic Stricken, Slovenija truplo, Uroš in Odvisniki.

V spremljevalnem programu bosta svoja novejša dela predstavila fotograf Aljaž Celarc in umetnik Dejan Kralj. Aljaž se ukvarja z analogno fotografsko tehniko, zanimajo pa ga predvsem fotografski klišei. Na ogled bo serija Moja Rusija – ruski avtomobili, v kateri išče nekatere skupne poteze avtomobilov in oblikuje lastno zbirko impresij. Dejan bo predstavil novejša platna, njegovo ustvarjanje pa sega v polja različnih medijev, največji del njegovega opusa pa obsegajo grafike in risbe. Trenutno se ukvarja z animacijami in kiparstvom. Skupaj sta razstavljala že v Galeriji Sokolski dom v Novem mestu. (blog.aljazcelarc.net, dejan.kralj.blogspot.com)

Za več informacij spremljajte <http://www.myspace.com/rulstock> ali Facebook profil Rulstock

Kratke opise nastopajočih so prispevali člani skupin, za Freeway Machine je opis pripravila Zina Jakovljevič, za Astrid Lindgren pa Aljaž Celarc. Avtor fotografije Blood Related je Tugomera, avtor fotografije Freeway Machine je Gašper Tomašević, avtor fotografij Zgrešenih primerov in B.T.K. je Tina Rus, avtor fotografije Astrid Lindgren pa Dejan Cir-kvenčič.

Aljaž Celarc

OTROŠKI ABONMA

Ivančna Gorica 2011/2012
petek, ob 17.30

7. OKTOBRA 2011, teden otroka
9. DECEMBRA 2011, veseli december
2. FEBRUARJA 2012, kulturni praznik
2. MARCA 2012, pomlad je tu

v Kulturnem domu Ivančna Gorica
Cena vstopnice za posamezno predstavo: 4 €
Cena celotnega abonmaja: 14 €

Vsak otrok ob nakupu abonmaja prejme otroško majico s kratkimi rokavi z otroškim motivom!

Vsak tretji, četrti, peti ... otrok v družini prejme abonma brezplačno!

Abonmaje lahko kupite od četrta, 1. septembra, do petka, 7. oktobra 2011:

- v knjižnici Ivančna Gorica, v času uradnih ur,
- v pisarni JSKD OI Ivančna Gorica, med 7.30 do 15.30,
- na dan prve predstave, od 16. ure v kulturnem domu

Plačilo je možno le v gotovini in v celoti do začetka abonmaja.

Generalni pokrovitelj daril za otroke: Zavarovalnica Triglav

Dodatne informacije: 01 786 90 70,
051 675 238, oi.ivančna.gorica@jskd.si
www.kultura-ustvarjanje.si

petek, 7. 10. 2011, ob 17.30

Lutkovna skupina Uš: MARTIN KRPAN

Martin Krpan je ena prvih slovenskih umetnih pripovedk, ki jo je napisal Fran Levstik. Vsebinska povest temelji na liku izjemno močnega tihotapca, ki tihotapi angleško sol, na koncu pa celo reši Dunaj in cesarstvo pred Brdavsom. V naši predstavi pa ustvarjalci pravijo, da »mogoče pa na cesarskem dvoru ni vse tako, kot bi moralo biti ... Zdrava kmečka slovenska pamet in kanček mišic ... pa osupnejo celo Dunajčani!« Bomo videli! Predstava je dobila nagrado za animacijo na bienalu leta 2007. Lutke pa so bile razstavljene v okviru predstavitve slovenskih lutkovnih ustvarjalcev v Bruslju.

Zgodba: Fran Levstik
Priredba teksta, dramatisacija in režija: Renata Kalemba
Izdelava lutk in scene: Žiga Lebar
Izdelava kostumov: Maja Peterlin
Glasba: Andrej Žibert
Izvajalca: Renata Kalemba in Matevž Gregorič

Nogometna šola Ivančna Gorica

Začetek nove sezone je pravi čas za vključitev novih članov

V NŠ Ivančna Gorica smo preživeli pester konec poletja. Za lep zaključek počitnic in spodbuden uvod v novo sezono je bilo gostovanje na nogometni tekmi Slovenija – Belgija kot nalašč. Tam so naši najmlajši nogometaši, ki jih je povabila Nogometna zveza Slovenije, doživeli enega od vrhuncev v svojih po večini kratkih karierah. Pospremili so namreč nogometaše obeh enajsteric in sodnike na zelenico stadiona v Stožicah ter sodelovali pri drugem uvodnem ceremonialu ter pri pobiranju žog med tekmo. Gotovo nekaj, česar se bodo še dolgo spominjali.

Takoj naslednji dan so bile misli že usmerjene v novo sezono, treninge in tekme. V upravnem odboru NŠ smo tudi zavihali rokave in se lotili številnih izzivov. Mladim nogometašem želimo namreč zagotoviti kar najboljše materialne pogoje za vadbo in, kar je mogoče še pomembneje, tudi kar se da dobro strokovno nogometno in pedagoško vodenje. V zadnjem času smo zgledno prenovili notranje prostore, jih ustrezno opremili in obogatili z resnično lepimi fotografijami, tako da so zdaj funkcionalno kot estetsko res na nivoju.

Kar velik del naporov pa usmerjamo v vpis novih članov. V Nogometno šolo vabimo tako fante kot dekleta od petega leta naprej. Ko se otrok vključi v vadbeni proces, mu sčasoma brezplačno preskrbimo večino vadbene opreme. Če je možno in so želje smiselne, se potrudimo ustreči

željam staršev. Ob vpisu bi radi poudarili, da imamo dobre pogoje za delo, take, da nam jih zavidajo celo marsikje v Ljubljani. Vpis otrok je možen vse dni med tednom, razen srede, od 16.30 dalje v prostorih nogometnega stadiona.

Vse selekcije so sicer že krepko zakorakale v sezono tudi s prvimi tekmami, kar velja tudi za najmlajšo selekcijo U-7 (otroci od 5. do 7. leta starosti), ki smo jo letos na novo osnovali in se številčno lepo popolnjuje. Zelo spodbudno je tudi stanje z našimi dekletki selekcije U-14, ki lepo napreduje v vseh pogledih. Na tem mestu naj ponovno omenim, da je naša posebna skrb namenjena tudi temu, da imajo trenerji ustrezne trenerske licence.

Veliko informacij in tudi rezultatov naših tekem si lahko ogledate na naši spletni strani www.ns-ivancnagorica.si.

si ter na spletni strani Medobčinske nogometne zveze Ljubljana.

Selekcije NK Ivančna Gorica vidno napredujejo

Prav je, da kakšno besedo namenimo tudi starejšim selekcijam (kadetom, mladincem in članom), ki nastopajo za NK Ivančna Gorica. Zadnje čase dobro delajo in tudi uspehi ne izostajajo. Člani so v 3. slovenski ligi v treh nastopih trikrat zmagali in trenutno vodijo. Tudi kadeti in mladinci so zelo dobri. Naše občane vabimo, da si pridete ogledat kakšno tekmo kadetov, mladincev in članov. Posebej nas veseli, da v zadnjem času v članski ekipi prepoznamo tudi kakšnega domačega fanta; te pridemo najraje pogledat. Prav pa seveda je, da spoštujemo in navijamo tudi za tiste, ki pridejo od drugod.

Simon Bregar

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

⇒ ČE PA STE ETAŽNI LASTNIK V VEČSTANOVANJSKI HIŠI NAS LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše
- za vpis etažne lastnine

Najdete nas na Taborski cesti 3 v Grosuplju in po telefonu

01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Priprave na 16. Ljubljanski maraton

Leto je naokoli in zopet bo na vrsti Ljubljanski maraton. Mnogi izmed nas smo si že zadali določene cilje, bodisi zaradi stave bodisi zaradi želje same. Letos so naši cilji teki na 10 km, 21 km ali 42 km. Ljubljanski maraton je izziv za marsikaterega rekreativca ali tekmovalca. Lani smo se v športnem klubu TekToniK iz Ivančne Gorice s trenerjema Tonijem Vencijem in Karmen Grojzdek uspešno pripravljali na ta posebni dogodek, priprave pa bomo organizirali tudi letos. Treninji so primerni za vsakogar, saj so razdeljeni v skupine, potekali pa bodo trikrat na teden.

Maraton se bo odvijal konec oktobra, zato še vedno ni prepozno, da se nam pridružite. V sklopu priprav so zagotovljeni treningi, druženje in zabava. Zberemo se ob torkih in četrtek ob 18. uri v klubskih prostorih na Ljubljanski cesti 8 v Ivančni Gorici. Večino treningov opravimo na stadionu in v gozdu poleg šolskega centra, v primeru slabega vremena pa na tekaških stezah v klubskih prostorih. Tudi ostale dejavnosti so že v teku, plezanje, vadba na kolesih spinner. Še večji obisk pričakujemo v prihajajočih hladnih mesecih, saj se vse bolj zavedamo, kako pomembna je telesna aktivnost. Dobrodošli vsi!

Karmen Grojzdek

Mizarstvo Trunkelj Krka praktično že prvaki, v drugi ligi boj štirih za prvo mesto

Jesenski boji v občinski malonogometni ligi so se komaj razplamteli pa se nam že ponuja odgovor na glavno vprašanje. Prvo mesto v prvi ligi je za ekipo Mizarstvo Trunkelj Krka praktično zagotovljeno. Teoretično jih lahko prehitijo ekipa ŠD Ambrus, a le v primeru, da zadnjih pet tekem zmagajo, »Kračani« pa v zadnjih štirih dvobojih ne osvojijo nobene točke (do sedaj so vse tekme zmagali) ali pa če dobijo samo eno in v medsebojnem dvoboju izgubijo za več kot dva gola. Bolj bo napet boj za preostali dve mesti, ki prinašata priznanji. Zanju se bodo potegovale ekipe Mizarstvo Gnidovec Sp. Brezovo, Bar pri Livarni in ŠD Ambrus. V ta boj se lahko vključi še ekipa Mizarstvo Perko ŠDM Krka, a le v primeru, če v naslednjem krogu premaga ekipo ŠD Ambrus. O zadnjem mestu bo verjetno odločila medsebojna tekma med ekipama ŠD Temenica-Agroservis Vode in Bencinski servis Zagradec (tekma se igra naslednji krog), ki pa sta v jesenski del zakorakali zelo uspešno.

V drugi ligi se pet krogov pred koncem v boj za prvo mesto in s tem za vstopnico za prvo ligo praktično lahko potegujejo še štiri ekipe. V najboljšem položaju sta Flirt bar in Picerija Toplar, zasledujeta pa ju ekipi Buldog (slab jesenski start) in Bar na postaji, ki je odlično začela jesenski del.

Med strelci v prvi ligi še vedno prepričljivo vodi Kristjan Čož (Mizarstvo Gnidovec Sp. Brezovo) s 16 goli, drugo in tretje mesto zasedata igralca Mizarstva Trunkelj Krka Robi Gačnik z devetimi in Danijel Glavič z osmimi goli.

V drugi ligi vodita Peter Nose (Picerija Toplar) in Borut Svetin (Futsal team Krka) s po 15 goli, tretje mesto pa si delita Izidor Bregar (Gradbeništvo Glavan Muljava) in Andrej Selan ml. (Bar na postaji) s po 11 goli. Liga se bo previdoma zaključila 9. oktobra na Krki.

Lestvica v prvi ligi:

Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TO
1 Mizarstvo Trunkelj Krka	10	10	0	0	40	6	+34	30
2 Mizar. Gnidovec Spodnje Brezovo	11	6	0	5	46	31	+15	18
3 Bar pri Livarni	10	5	2	3	26	24	+2	17
4 ŠD Ambrus	9	5	1	3	28	17	+11	16
5 Mizarstvo Perko ŠDM Krka	10	4	1	5	22	26	-4	13
6 FSK Mafjuzi	10	3	1	6	30	33	-3	10
7 ŠD Temenica Agroservis Vode (-1)	10	2	1	7	20	46	-26	6
8 Bencinski Servis Zagradec (-1)	10	2	0	8	16	45	-29	5

T - tekme, Z - zmage, R - remiji, P - porazi, DG - doseženi goli, PG - prejeti goli, GR - gol razlika, TOČ - točke

Lestvica v drugi ligi:

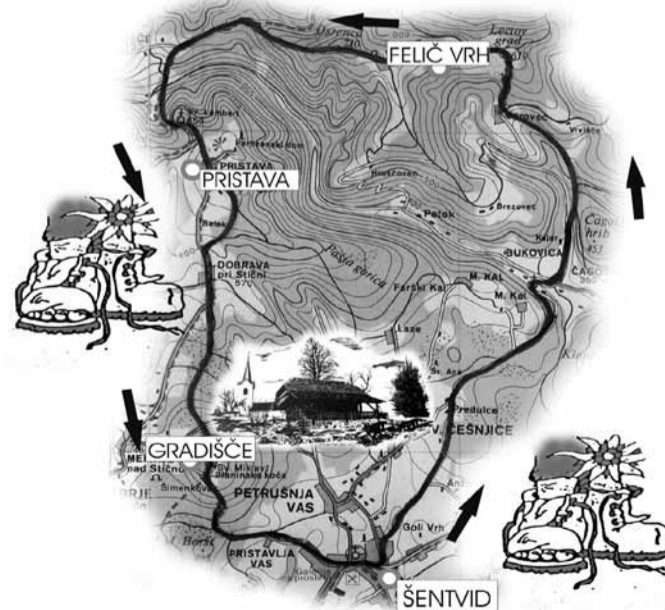
Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TO
1 Flirt Bar	13	10	0	3	35	16	+19	30
2 Picerija Toplar	13	9	2	2	42	17	+25	29
3 Buldog	13	8	1	4	31	27	+4	25
4 Bar na Postaji	13	8	0	5	32	30	+2	24
5 Gradbeništvo Glavan Muljava (-1)	13	6	1	6	26	26	0	18
6 Futsal team Krka	13	5	2	6	34	35	-1	17
7 Raja	13	5	0	8	30	36	-6	15
8 Gostišče Krka	13	4	2	7	37	38	-1	14
9 ŠD Temenica (-1)	13	3	1	9	25	44	-19	9
10 Kekčevo Moštvo	13	2	1	10	21	44	-23	7

Več o tekmovanju lahko zasledite na www.kapodol.com, zavihek letne lige – Ivančna Gorica 1 in 2.

Simon Bregar

PLANINSKO DRUŠTVO ŠENTVID ORGANIZIRA 15. POHOD PO

LAVRIČEVI POTI

V ŠENTVIDU PRI STIČNI DNE: 16. 10. 2011 PRIJAVE OD 7 DO 10 URE

GOSTILNA JANKI; PRIJAVNINA 10€, (ki vključuje topli obrok in pijačo)

CILJ NA GRADIŠČU (PEČEN KOSTANJ, MOŠT, PEČENICA, ZELJE IN ŽGANCI.)

ZA GLASBO IN DOBRO VOLJO POSKRBLJENO!

Ogledali si boste lahko tudi razstavo buč - bučerijada.

VABLJENI!!!

Ko se piše zgodovina

Zadnja nedelja v avgustu je bila v Šentvidu zopet rezervirana za tradicionalno državno prvenstvo v motokrosu. Tokrat je v Šentvid prišla karavana voznikov, željnih dirkanja po poletnem premoru. Rekordne temperature pa so se še zvišale ob vrhuncu dneva, dirki razreda MX Open, katere razplet bo še dolgo odmeval v motošportnih sredinah.

S tokratno dirko so člani AMD Šentvid pri Stični obeležili kar nekaj jubilejev, saj je 2. septembra minilo natančno 55 let od prvih motornih dirk po šentvidskih cestah, šlo pa je tudi za 20. državno prvenstvo Slovenije v Šentvidu, kar priča, da je Šentvid stalnica med prizorišči dirk za slovensko državno prvenstvo.

Tokrat so organizatorji zaradi visokih poletnih temperatur posebno pozornost namenili namakanju proge in preprečevanju prašenja. Dobro pripravljena proga je omogočila nemoten potek tekmovanja, ki ga je spremljala lepa množica obiskovalcev, pri udeležbi voznikov pa se je spet izkazalo, da radi pridejo v Šentvid, ker tu vlada posebno vzdušje.

Med vozniki najšibkejšega razreda

MX 50 so uspešno nastopali člani MK Fire group iz Ivančne Gorice, zmaga je tokrat šla v roke Jureta Perparja. V kategoriji nekoliko starejših voznikov in močnejših motorjev MX 65 je boj za zmago bil član domačega društva Jan Pancar, ki se je naposled le moral zadovoljiti z drugim mestom. Jan se je sicer sredi avgusta udeležil tudi svetovnega mladinskega prvenstva, kjer je kot član reprezentance uspešno zastopal slovenske barve.

V kategoriji MX 85 domače društvo letos nima predstavnika, je pa domačin Jan Hribar (MK Fire group) dirko končal na solidnem 9. mestu. Vrhunca dneva sta bili dirki v razredih MX 125 in MX Open, čeprav so manjkali trije favoriti za visoka mesta, Klemen Gerčar in brata Peter in Jernej Irt. V

kategoriji MX 125 sta domače barve zastopala Rok Virant in Klemen Porenta. Tokrat je bil uspešnejši Porenta, ki je končal na 9. mestu, domače društvo pa ga je ob koncu dirke nagradilo za njegovo 15-letno aktivno in neprekinjeno nastopanje za AMD Šentvid pri Stični. Še en domačin v tem razredu, Luka Kutnar (ŠD Kegelček), je priložnost za dobro uvrstitev izgubil po padcu na ciljnem skoku v drugi vožnji.

In seveda, tu je še dirka v razredu MX Open, ki bo verjetno še nekaj časa odmevala v slovenski motokrosistični javnosti. Aktualni državni prvak in vodeči v prvenstvu Sašo Kragelj je v Šentvid prišel prepričan v uspeh in potrditev dobre poti do novega naslova državnega prvaka. To se je zdelo še toliko bolj očitno, ker je bil odsoten njegov najresnejši konkurent, Jernej Irt. A konkurenta je Kragelj tokrat dobil v Toniju Mulcu, ki je v obeh vožnjah skušal ogroziti primat Kraglja. To je bilo zlasti očitno v drugi vožnji, ko sta se oba voznika kar nekajkrat izmenjala v vodstvu. V enem izmed prehitovanj je v četrtem zavoju proge takorekoč pred očmi gledalcev prišlo do stika in padca obeh. Kragelj je manever svojega mlajšega tekmeca razumel kot namerni napad in sledila je Kragljeva nešportna poteza, ki je osupnila publiko. Zaradi fizičnega oviranja Tonija Mulca je bil Kragelj

diskvalificiran, kar je brez dvoma pustilo nekaj sence nad sicer odličnim športnim dogodkom. Še najbolj pa je bila s tem očrnjena dolgoletna kariera najuspešnejšega slovenskega voznika, ki je ravno pred dvajsetimi leti kot najstnik zabeležil prvo zmago v Dolini pod Kalom. Na tisti prvi dirki državnega prvenstva v samostojni Sloveniji je bil Kragjev najbližji konkurent domačin Borut Koščak. In prav Koščak je bil letos najuspešnejši domači voznik v kategoriji MX Open, dirko je končal na 5. mestu. Robert Kavšek je bil deveti, Rok Zupančič 14. in Jure Pečjak 15.

Seveda tudi tokratnega športnega praznika v Dolini pod Kalom ne bi bilo brez številnih ljubiteljev in podpornikov motokrosa v Šentvidu, zato se organizatorji vsem pokroviteljem zahvaljujejo za podporo, posebej še Občini Ivančna Gorica.

Letos še dvakrat

Ljubitelji motokrosa pa bodo na svoj račun prišli letos še dvakrat. Najprej

bo v nedeljo, 2. oktobra v Dolini pod Kalom dirka slovenskega pokalnega prvenstva, nato pa v soboto, 15. oktobra, prvič tudi dirka v Cross countryu. V zanimivi vzdržljivostni dirki čez zapreke in zahtevne terene bodo nastopili vozniki v različnih kategorijah, tudi s štirikolesniki. Po daljšem premoru se bo na domačih dirkah zopet predstavil tudi Damjan Smrekar. Vabljeni!

Matej Šteh

Foto: Peter Vasle

Z dirko v Slovenskih Konjicah se je dva tedna po dirki v Šentvidu nadaljevalo še letošnje pokalno prvenstvo Slovenije. V kategoriji MX 65 junior je prepričljivo zmagal Jan Pancar, za še eno zmago pa je poskrbel Branko Kavšek v kategoriji MX Veterani R2. Drugo mesto so zasedli naslednji predstavniki AMD Šentvid pri Stični: Rok Virant (MX 125 R1), Aljaž Lampret (MX 125 R2), Borut Koščak (MX Open R1) in Igor Pancar (MX Veterani R1). Na stopničke s tretjim mestom je stopil tudi Milan Žvan v kategoriji MX Veterani R2. Dve sedmi mesti sta zabeležila še Igor Zupančič (MX R3) in Stane Pečjak (MX Veterani R1).

Državna prvakinja je Sara Mišmaš

Letošnja državna prvaka v konjeniški disciplini endurance sta Sara Mišmaš s Krke in angleški kastrat Dreamer. O zmagovalki je odločila sekunda, ravninski del proge pred ciljno ravnino, ki jo je dobila Mišmaševa.

Ranč Zupančič in člani Konjeniškega kluba Beli vranec iz Spodnje Slivnice so gostili letošnje državno prvenstvo v distančnem jahanju. Na dve težavnosti progi se je podalo osem najboljših slovenskih jahačev, v prvi najmočnejši CEN* ali 75-kilometrski kategoriji štirje tekmovalci in pravilnostni 30-kilometrski progi prav tako štirje tekmovalci. Vodilna po prvih dveh krogih Helena Okorn in polnokrvni arabec HS Ebla sta morala v ciljno ravnino, zadnjih 50 metrov, priznati premoč Sare Mišmaš in njenega Dreamerja za

pičlo sekundo. Skoraj 20 minut za njima je v cilj prišel tretjevrščeni Marjan Primc na Koheljanan Hibizkusu, četrti je bil Ljubljčan Franci Lisjak z Mondom.

V pravilnostni kategoriji sta slavila Daša Gros in Pasijon P iz Golega, ostala mesta pa so si razdelili: Barbara Žejavac, Jure Struna (oba Ranč Prebil) in Kim Hočevar. Ekipno je zmagala ekipa ŠD Vrhe 1 (Daša Gros, Kim Hočevar), druga sta bila Helena Okorn in Marjan Primc (KK Beli vranec), tretja pa ŠD Vrhe 2 (Jure Struna, Barbara Žejavac). Nagrado za najbolj pripravljene konja (Best condition) sta tokrat odnesla HS Ebla in Helena Okorn.

Helena Okorn, Endurance team Grosplje

Kaj je endurance?

Kaj je endurance ali tekmovanje v vzdržljivostnem, daljinskem jahanju? Tekme v vzdržljivostnem jahanju stremijo k temu, da pri jahaču razvijajo izkušnje, potrebne za ježo v naravi, soočanje s težavami na terenu ter poznavanje konja, predvsem pa pravilno izbiro hodov in obremenitev. Delijo se na hitrostna in pravilnostna tekmovanja na progah dolžine 30 do 160 km z vmesnimi veterinarskimi pregledi in obveznimi počitki. Pri večdnevih tekmah je lahko proga tudi daljša.

CEMENTNI
ROJEC
IZDELKI

CEMENTNI IZDELKI ANTON ROJEC s.p.
www.rojec.net
041 | 031 / 655-622

PRODAJA
CERTIFICIRANIH
TRANSPORTNIH
BETONOV
Z DOSTAVO
IN ČRPANJEM

Cenjeni graditelji in trgovine z gradbenim materialom!
Nudimo Vam tudi:

- **BETONSKE BLOKE;** širine 12-20-25-30 cm
- **BETONSKE VOGALNE BLOKE;** 20-25-30 cm
- **OPEČNE VOGALNE BLOKE;** 20-30 cm
- **OPAŽNIKE - ŠKARPNIKE;** širine 20-30 cm

ELEMENTI ZA DIMNIK 14, 16, 18 in 20 Ø

ZA VEČ INFORMACIJ
POKLIČITE NA:
01/787 71 05

Anton Rojec s.p., Ljubljanska cesta 1a, 1295 Ivančna Gorica

RK SVIS Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica

Cilj ostaja enak kot lani: prva liga

Rokometaši Sviša Pekarna Grosuplje iz Ivančne Gorice so septembra že globoko zabredli v priprave na novo sezono. Po besedah trenerja članske ekipe Gorazda Potočnika je sedaj čas le še za zadnje piljenje napak pred novo sezono v I. B-državni rokometni ligi. Kot smo letos že poročali, se je ekipi pridružil Elvir Kalbič, ki sicer igra tudi za mladinsko ekipo. Od mladinske ekipe sta se letos poslovila odlična igralca Jernej Marinčič in Dejan Ilovar, ki bosta sedaj zastopala le še barve članov.

V okviru priprav na novo sezono so vijolični odigrali že kar nekaj pripravljalnih tekem; proti Izoli, Borovljam in Trebnjemu. Prav tako so sodelovali na Šilicemem memorialu, turnirju v spomin Jožetu Šilcu. Tam so zasedli četrto mesto. V okviru priprav pa jih čakata še dve pripravljalni tekmi proti Kočevju in Sevnici. Po besedah trenerja Guga gre za kvalitetni ekipo, ki bosta pravi izziv za njegovo ekipo.

S člani pa že od začetka trenirajo tudi mladinci. »Za mladince je trening s člani odločilnega pomena. Mladinci se namreč že nekaj let prej navadijo tempa članske ekipe in zato prehod mednje ni tako težak. Njihova glavna težava trenutno je, da še ne trenirajo v popolni zasedbi zaradi drugih obveznosti,« je pokomentiral treninge mladincev trener Gugo. Med mladinci je izpostavil vratarja Gašperja Slapničarja, od katerega v naslednjih letih veliko pričakuje.

Gorazd Potočnik pa nam je v pogovoru tudi zatrdil, da ne odstopa od lanskoletnega cilja, ki je preboj v prvo ligo. Pri tem pa pričakuje močno podporo z domačih tribun. Nova sezona se tako za člane kot mladince

Ivanški mladinci bodo tudi v prihajajoči sezoni nastopali v prvi ligi

prične zadnjo soboto v septembru. Mlajše selekcije zavzeto trenirajo že od 8. avgusta, čas počitnic so do pričetka šole s pridom izkoristile tako, da so trenirale štiri- do petkrat tedensko. Državno prvenstvo za kadete in starejše dečke A in B se prične že 17. septembra, medtem ko mlajši dečki A in B pričnejo 8. oktobra. Na prvenstvo se ekipe pripravljajo tudi s prijateljskimi tekmami, in tako se je 30. avgusta v dvorani OŠ Stična odvijal turnir za kadete, na katerem so poleg domače ekipe nastopile še RK Trimo Trebnje, RD Škofljica in RK Krim. Naši so v prvi tekmi zanesljivo premagali Škofljico z rezultatom 28 : 17, v razburljivem finalu pa izgubili s Krimom za en samcat zadetek 33 : 34, vendar nismo bili razočarani, saj so prikazali zelo dobro in borbeno igro. Starejši dečki A in B so na prijateljskih tekmah premagali Škofljico 35 : 31 ter izgubili z Igom 30 : 37, kar pa so nadoknadili starejši dečki B, ki so istega nasprotnika premagali z rezultatom 29 : 22. Mlajši dečki A pa so z Ižanci izgubili z rezultatom 16

: 22. Vse mlade selekcije bodo pred prvenstvom odigrale še kar nekaj prijateljskih tekem, med drugim bo v soboto, 10. septembra, v dvorani OŠ Stična turnir za mlajše dečke A, ki si ga lahko ogledate. V RK SVIŠ poteka vpis novih mladih igralcev od 9. leta dalje, in sicer v času treningov, vsak ponedeljek, sredo in petek od 14.30 ure dalje v dvorani OŠ Stična. Vabljeni vsi mladi fantje, ki jih veseli rokometna žoga, da se nam pridružijo, koristno preživijo svoj prosti čas in se preizkusijo na tekmah državnega prvenstva. Razpored treningov je objavljen na spletni strani RK SVIŠ. Konec meseca bo torej šlo zares. Vsi ljubitelji rokometna ste vljudno vabljeni na vse domače tekme v dvorano OŠ Stična v Ivančni Gorici. Če pa želite slediti aktualnim novicam, pa vas vabimo na Sviševo spletno stran www.svis-klub.si/ ali pa dodajte Sviš press med svoje prijatelje na facebooku.

Boštjan Košir, Barbara Meglen
Foto: Primož Šuntajs

Katja Zof in Maruša Mišmaš izpolnili cilje na svetovnem prvenstvu v Franciji

Mladi slovenski atletinji in članici Atletske šole teka Špela, Katja Zof in Maruša Mišmaš, sta si priborili nastop na svetovnem prvenstvu za mlajše mladince in mladinke, ki je potekalo v Lillu, v Franciji. Barve Slovenije sta zastopali od 6. 7 do 10. 7. 2011, Katja v metu kopja in Maruša v teku na 400 m z ovirami.

Katja in Maruša sta v Francijo, kjer smo z nestrpnostjo pričakovali nastope naših varovank, odpotovali s trenerjema Dušanom Zofom in Špelo Dizdarevič. Na svetovnem prvenstvu

v Lillu so nastopili najboljši mladinci in mladinke z vsega sveta. Prva se je v boj podala Maruša Mišmaš, ki je uspešno prešla kvalifikacije in se uvrstila v polfinale in tam zasedla odlično 21. mesto. Katja je tekmovala pričela naslednji dan in v svojem prvem nastopu na tako velikem tekmovanju le za nekaj centimetrov zgrešila nastop v finalu in tako v metu kopja zasedla 18. mesto. Oba trenerja, tako Dušan kot Špela, sta bila z varovankama zelo zadovoljna, saj obe prihajata iz majhnih občin, v katerih pa za svoj trening

nimata tako idealnih pogojev, kot jih imajo drugi atleti, ki so nastopili na prvenstvu.

Ko so se 11. 7. Maruša in Katja ter trenerja vrnila v Slovenijo, so ju člani Atletske šole teka Špela pričakali na brniškem letališču. Skupaj smo odšli na pice, kjer smo nazdravili velikemu uspehu.

Čestitke Katji, Maruši ter trenerjema Dušanu in Špeli!

Bajo Dizdarevič,
ŠD Špela Ivančna Gorica

Plesni klub SPOT tudi letos med najboljšimi

Državno prvenstvo v modernih tekmovalnih plesih je tokrat potekalo od petka, 27. maja, do nedelje, 29. maja, na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Udeležili so se ga tudi plesalci Plesnega kluba SPOT, ki prihajajo iz Grosuplje, Šmarja - Sapa, Višnje Gore, Ivančne Gorice in Škofljice. Plesalci in plesalke Plesnega kluba SPOT so pod vodstvom plesne učiteljice in koreografinje Žive Radulovič dosegli odlične rezultate. Med pionirji je v hip hopu solo Ivančan Maj Kavšek postal državni prvak, med pionirkami je Ela Rozina zasedla 2. mesto, Nika Škerjanec 16. mesto, Nika Sedej pa 17. mesto. Mladinka Tina Krenker se je v kategoriji hip hop solo uvrstila na 20. mesto. Med pionirji sta v hip hop parih Maj Kavšek in Ela Rozina zasedla 2. mesto, pri mladincih v hip hop parih Tina Krenker in Elizabeta Zalar 5. mesto, na 13. mesto pa sta se uvrstili mladinki Špela Mehič in Inka Rupnik. Hip hop mala skupina ILLUSION je zasedla 12. mesto. S temi odličnimi rezultati so se Maj Kavšek, Ela Rozina, Tina Krenker, Elizabeta Zalar, Špela Mehič in Matic Adamič uvrstili na evropsko prvenstvo, ki je potekalo od 30. 6 do 3. 7. 2011 na Danskem, in na svetovno prvenstvo, ki bo potekalo meseca oktobra v Gradcu.

Na Danskem so naši plesalci dosegli odlične rezultate: Ela Rozina je dosegla 6. mesto v hip hop solo pionirke, Maj Kavšek 20. mesto v hip hop solo pionirji, v paru sta Maj in Ela dosegla 15. mesto, mladinski par Matic Adamič in Špela Mehič sta bila 22., Tina Krenker in Elizabeta Zalar pa 53.

Odlične rezultate so dosegli plesalci in plesalke plesnega kluba SPOT tudi na državnem prvenstvu v street dance showu, ki je potekalo od petka, 17. junija, do nedelje, 19. junija, v Šenčurju pri Kranju. Pionirka Ela Rozina je postala državna prvakinja, pionir Maj Kavšek pa je zasedel 2. mesto. Med pionirji v street dance show parih sta bila Maj Kavšek in Ela Rozina odlična druga. S tem rezultatom sta se uvrstila na evropsko prvenstvo v street dance showu, ki bo v Zagrebu decembra, in svetovno prvenstvo, ki bo potekalo v Ljubljani konec septembra ter v začetku oktobra.

Plesalci in plesalke plesnega kluba SPOT so ponovno dokazali, da so med najboljšimi v Sloveniji, saj so postali kvalitetna ekipa, ki bo našo državo zastopala na evropskem in svetovnem prvenstvu!

Vsem želimo še mnogo uspehov in iskreno čestitamo za odlične rezultate!

Živa Radulovič

ATLETIKA – KRALJICA ŠPORTOV za otroke od 6. do 15. leta starosti TELOVADBA ZA NAJMLAJŠE od 3. leta naprej

vpis v atletsko šolo teka in telovadbo poteka
v mesecu septembru in oktobru

Vsi, ki vas atletika zanima in bi se želeli preizkusiti v kraljici športov, ste vabljeni v atletsko šolo teka Špela, kjer damo mladim priložnost, da se izkažejo. Več informacij pa prejmete na številki 041 604 185 ali na e-naslovu: akspela@siol.net.

Kaj nudimo v atletski šoli?

Program vadbe bo prilagojen starosti otroka, in sicer bo skozi igro prehajal do resne atletske vadbe. Pri vseh pa bo osnovni poudarek na celovitem razvoju psiho-motoričnih sposobnosti. Otrok bo med drugim pri naši vadbi pridobil osnovna znanja tehnik vseh atletskih disciplin. Vadba bo organizirana pod strokovnim vodstvom naših vadiateljev, in sicer dvakrat tedensko po 60 minut za otroke od 6 do 9 let. Skozi igro bomo razvijali otrokove osnovne motorične sposobnosti. Od 10 let dalje pa velja individualni program, kar pomeni, da se začne višja stopnja učenja atletike in spoznavanje vseh atletskih disciplin. Njihovi treningi pomenijo že začetek pionirske atletike. Otroci začnejo trenirati na atletskem stadionu. Tudi število treningov bo individualno po dogovoru s trenerjem.

Organiziramo tudi športne tabore in priprave.

Razmigajmo življenje naših najmlajših!

Vsebine programa za otroke temeljijo na razvoju osnovnih gibalnih sposobnosti in spretnosti ter se opirajo na prvine športne gimnastike, prilagojene posameznim starostnim stopnjam, predznanju in količini vadbe. S športno aktivnostjo v predšolskem in osnovnošolskem obdobju zadovoljujemo otrokovo naravno razvojno potrebo po gibanju ter načrtno in organizirano vplivamo na otrokov motorični razvoj. Namen vadbe pa ni le telesni razvoj otroka, temveč tudi duševni. Med vadbo se otroci učijo vztrajnosti, vključujejo se v skupinske igre in se med seboj družijo, kar pa zagotovo otrokom omogoča še bolj sproščeno življenje. Telovadbo za najmlajše bodo vodili izkušeni vadiatelji. Vadba je namenjena otrokom od 3. do 5. leta starosti.

Vpis in urnik vadbe:

Vpis v atletsko šolo in telovadbo poteka vsak ponedeljek in sredo pred telovadnico SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

Atletsko šolo teka, telovadba za najmlajše: ponedeljek, sredo od 18. do 19. ure.

Pridi in se nam pridruži!

Špela Dizdarevič,
ŠD Špela Ivančna Gorica

Balinarska sekcija SD Sonje Vesel uspešno delovanje nadgradila z novo pridobitvijo

Ivanški balinarji, ki delujejo že krepko preko 30 let, so zadnje čase nase opozorili tako s tekmovalnimi rezultati kot z novo pridobitvijo – streho nad baliniščem.

Baliranje v Ivančni Gorici poteka na športnem objektu pri strelski koči. Najprej je bila tam ena steza, po nekaj letih delovanja pa so prizadevni domači balinarji naredili še eno. Letos jim je uspel velik podvig, saj so dvo-stezno balinišče pokrili s streho tako, da jim sedaj v slabem vremenu ni treba domačih tekem prirejati drugje. Za ta gradbeni podvig, katerega glavni pobudnik je bil Simon Pučko, lahko domačim balinarjem samo čestitamo. S prostovoljnimi delom so opravili zares veliko delo. Balinarji se zahvaljujejo še Jožetu Galetu za obžagovanje lesa za ostrešje, Tesarstvu Mehlin iz Šmarja, Občini Ivančna Gorica, ki je pokrila stroške kritine, in vsem posameznikom, ki so darovali les.

A gradbeni podvig je bil v precejšnji meri tudi posledica pozitivne energije, ki se je ustvarila po tekmovalnih presežkih, ki smo jim bili priča predvsem v zadnjih dveh letih. Pred dvema letoma so ivanški balinarji prišli iz medobčinske lige v 3. območno balinarsko ligo Ljubljana in kot novinci takoj zmagali. Tako so lani že nastopali kot novinci v 2. OBZL in tudi tam že prvo leto zmagali. S tem so se uvrstili v 1. OBZL, a tam ne nastopajo, ker so zahteve lige takšne, da morajo vsi udeleženci imeti vsaj štiri steze (v Ivančni Gorici sta dve). Tako tudi letos z eno ekipo nastopajo v 2. OBZL. Ivanška sekcija pa

je poleg nastopanja v območni balinarski ligi (nad območnimi ligami so nato samo še 2. in 1. državna liga ter kot najboljša po kvaliteti – superliga) aktivna tudi v medobčinski balinarski rekreativni ligi (dve ekipi), nastopa na številnih turnirjih po Sloveniji in ima v svojih vrstah tudi sodnika državnega ranga. Trenutno imajo 17 registriranih članov in še okrog 20 balinarjev, ki hodijo na igrišče zgolj v rekreativnem smislu. Registrirani balinarji vadijo kar veliko tako med tednom kot ob vikendih. Enkrat tedensko svoj objekt odstopijo tudi invalidom športnikom, kar je zelo pohvalno. Za tiste, ki balinanja ne poznamo tako dobro, naj navedem, da pri tej športni panogi obstaja sedem disciplin: hitrostno zbijanje, štafetno zbijanje, pozicijsko zbijanje, igra v krog

in tri klasične igre (igra 1:1, igra parov in igra trojk). V svetovnem merilu je Slovenija zelo uspešna država s številnimi uspehi, so pa v tej športni panogi v vrhu zaenkrat večinoma sredozemske države.

Letošnja sezona je že v polnem teku. V Ivančni Gorici so letos sredi avgusta že šestič zapored organizirali turnir v spomin na domačina Martina Beleta, prvič pod novo streho. Prav tokratni turnir je bila priložnost za odprtje novopokritega balinišča, ki se ga je udeležil tudi župan Dušan Strnad. Med 12 ekipami je zmagala prav domača ekipa v sestavi Janez Kralj, Tomaž Tomažič in Simon Pučko. Za izpeljavo takega turnirja, kar je precej zahteven organizacijski zalogaj, so zaslužni vsi člani sekcije. Za vsakega je pri taki prireditvi veliko dela. Balinarji bi ob tem radi izpostavili Ludvika Koščaka, gospodarja in hišnika objekta ter nepogrešljivega ekonomista in kuharja, ki zelo zgladno skrbi za objekt in dobro počutje balinarjev ter tudi drugih obiskovalcev.

Sicer pa ste k tej zanimivi športni panogi, ki zahteva predvsem natančnost in zbranost, vabljeni tudi drugi občani. Lahko si samo ogledate mojstrovine domačih balinarjev, lahko pa se jim priključite tudi kot igralci in igralke. Predvsem slednjih se v balinarski sekciji SD Sonje Vesel zagotovo ne bodo branili.

Simon Bregar

Aktivnosti ŠD Trimko

V športnem društvu Trimko je letos vadilo 25 otrok od 4. do 6. leta starosti. Vadba, pri kateri so otroci preko igre spoznavali elementarne osnove

športa, je potekala dvakrat tedensko po eno uro. Izvajali smo različne elemente gimnastike, atletike ter igre z žogo. Glavni cilji so poleg izboljšanja

različnih motoričnih sposobnosti tudi obilo zabave, smeha, igre ter medsebojnega druženja in sodelovanja. V zimskem času smo že četrto izvedli smučarski tečaj na Pokljuki, letos pa smo prvič uspešno izvedli tudi letni kamp. Opravili smo tečaj rolanja, vadbo pa izvajamo usposobljeni učitelji športne vzgoje in nekdanji vrhunski športniki.

Zopet začnemo z vadbo v mesecu septembru. Za vse dodatne informacije smo na voljo na telefonskih številkah 041 392 790 (Roman) ali 041 571 597 (Marko), lahko pa nam pišete tudi po elektronski pošti (sd.trimko@gmail.com) ali nas obiščete na spletni strani www.trimko.si.

mag. Marko Tomič,
ŠD Trimko

Samomotivacija – SANKUKAI KARATE

Ljudje, ki ne znajo motivirati samega sebe, so povprečni, ne glede na to, kakšne talente posedujejo.

Andrew Carnegie

Če želite uspeti v življenju, je bistveno, da znate sami sebe motivirati. Imeti morate sposobnost, da obdržite svojo motivacijo dovolj močno, ne glede na to, v kako porazni situaciji se nahajate, ter pričnete delati na sebi. To je edini način, da se spravite iz nje. Tisti, ki že na začetku ne vidijo izhoda, se bodo iz težav le stežka sami pobrali. Kot pomoč pri uresničitvi vaših ciljev in motiviranju predlagamo **SANKUKAI KARATE**.

Borilni sistemi, ki se ne zanašajo samo na fizično moč, poskušajo ustvariti optimalno povezanost telesa in duha. Cilj borilnih veščin je, da ne izrabimo samo dvajset odstotkov svojih telesnih potencialov, ampak se poskušamo približati stotim odstotkom. To ne pomeni, da se bomo naučili leteti po zraku in izmikati krogla kot v trilogiji Matrica, ampak da z minimalnim vložkom dosežemo potreben učinek. Glavni princip tega notranjega vidika borilne veščine je, da ne storimo nič nepotrebne. Za to pa je potrebna popolna usklajenost telesa in uma. V procesu usklajevanja smo prisiljeni spoznavati telesne in umske mehanizme, ki uravnavajo naše vedenje, ter nepotrebne odvzime spreminjati in jih odpravljati. Glavno načelo take vadbe je, da poskušamo odpraviti vse fizične napetosti in mišične zategnenosti ter hkrati sočasno uporabljati vse delčke telesa. Ker je mnogo mišičnih napetosti v telesu čustvenega izvora, nam taka vadba pomaga ustvariti tudi čustveno ravnovesje.

Borilne veščine so v taki ali drugačni obliki spremljale človeka od začetka njegovega razvoja. Ukvarjajo se z enim najosnovnejših bioloških vedenj. Razvijale so se v različnih kulturnih okoljih v vojaške in filozofske namene ali pa tudi zgolj zaradi zabave. Ljudje so skozi borbo in borilne veščine zadovoljevali svoje osnovne biološke potrebe in iskali svoje notranje bistvo. Od življenjske modrosti daoističnih menihov do gladiatorskih bojev v Rimu. V borilnih veščinah je mogoče poleg rekreativne razsežnosti odkriti tudi iskanje in razvijanje globlje in celovitejšje povezanosti med telesom in zavestjo.

Tekmovalno, predvsem pa rekreativno in bolj poglobljeno sinergično ukvarjanje s svojim telesom in umom pozitivno vpliva na naše zdravje in počutje. Prav tako tudi na rekreativni ravni razvijamo svoje psihične in fizične potenciale, premagujemo strah in izboljšujemo pozornost. Tako utrjujemo svoj imunski sistem in se tudi lažje spopadamo z vsakdanjimi stresnimi okoliščinami.

Nasilje se zgodi nepričakovano, še posebej, če smo nekje sami. Ne zanimanje okolice, ljudi, mlajši ali starejši; od njih ne morete pričakovati pomoči. Zato smo se odločili, da poleg rednega treninga SANKUKAI KARATEJA organiziramo tudi dvomesečni tečaj samoobrambe. Tečaj je namenjen mladim (od 16 let dalje) in tudi malo manj mladim (do 60. leta), skratka vsem tistim, ki jih ni strah novih izzivov in želijo poizkusiti nekaj novega. Pridobili boste kondicijo, istočasno se boste naučili reševati iz zapletenih situacij, bodisi padca na poldeneli cesti ali nezaželenega prijema, izgubili kak odvečen kilogram, se seznanili s pravilnim dihanjem in popravili držo.

Prikaz samoobrambe od prijema za roke:

K vpisu vabimo vse, ki vas zanima ta prečudovita veščina, za katero ni starostnih omejitev. Potreben je le začetni pogum, želja in veselje do gibanja, kajti treningi SANKUKAI KARATEJA so prilagojeni posamezni starostni kategoriji, primerni so za moške in seveda tudi ženske.

Treningi potekajo v skupinah:

- cicibani (5–7 let): 1-krat tedensko
- otroci (7–14 let): 2- do 3-krat tedensko
- mladina (14–18 let): 2- do 4-krat tedensko
- člani (od 18 let dalje): 2- do 3-krat tedensko
- veterani (nad 40 let): 1- do 2-krat tedensko
- dvomesečni tečaj samoobrambe 1-krat tedensko

Karate klub Ivančna Gorica ima 34-letne izkušnje pri treniranju karateja. Vsi treningi se odvijajo pod vodstvom izkušenih trenerjev z licenco SKZS, pod vodstvom tehničnega mentorja Vlada Paradižnika – 5. dan.

Vpis poteka v telovadnici:

- OŠ Stična, vsak torek in četrtek ob 18. uri.

- OŠ Ferda Vesela Šentvid, vsak ponedeljek in četrtek ob 18. uri.

Vse dodatne informacije dobite na naši internetni strani <http://www.sankukai-karate.info/>

Jože Kastelic, 2. dan,
trener SANKUKAI KARATEJA

Naš vrtilček

Če pred Mihaelom jasna noč, bo tudi zima imela veliko moč.

Plodovke

V skupino plodovk sodita dve botanični družini vrtnin, bučnice in razhudniki. Med razhudnike sodijo paradiznik, paprika in jajčevce, v to družino pa uvrščamo tudi krompir. Med bučnice sodijo vse bučke in buče, tudi okrasne, lubenice in melone, kumare in čajota.

Že po imenu skupine vemo, da iz te skupine rastlin uživamo plodove. Za nastanek cvetov in oploditev je najnujnejše hranilo fosfor, če pa je na razpolago preveč dušika, se cvetovi ne tvorijo. V vročih in suhih poletjih, posebej če so vmes tudi hitri temperaturni skoki, lahko nastanejo težave pri oploditvi tudi zaradi pomanjkanja bora. Seveda se je potrebno zavedati, da so za oploditev potrebno oprševalci – pri nas so to predvsem čebele, ose in čmrlji.

Paradižnik (*Lycopersicon lycopersicum*)

Paradižnik so začeli gojiti za prehrano šele v 18. stoletju, ker so ga sprva zaradi rdeče barve plodov imeli za strupenega. Za pozno jesen je dobro na kompostu pustiti nekaj samoraslih rastlin. Te so običajno pozne, vendar jih krompirjeva plesen ne napade tako hitro. Pred obiranjem paradiznika (in tudi drugih plodovk) naj si kadič dobro umijejo roke. Na tobaku se namreč razmnožujejo mnogi virusi, ki se s sušenjem tobaka ne uničijo. Te potem z rokami prenesemo na zelenjadnice. Še pogostejše kakor na paradizniku se te težave pojavijo na papriki ali kumarah in bučah. V jeseni, pred mrazom ali ko pričnejo rastline zaradi boleznih propadati, poberejo vse plodove, ki so dosegli primerno velikost. Mnogi bodo dozoreli v hiši. Naložimo jih v eno vrsto v topel in suh prostor in pokrijemo z nekaj plastmi časopisa. Redno preverjamo in uporabimo dozorele plodove.

Paprika (*Capsicum annuum*)

Je izredno zanimiva in pisana rastlina, saj poznamo veliko različnih oblik in barv plodov.

Paprika, sveže pobrana in hitro ohlajena v ledeni vodi, vzdrži v hladilniku do dva tedna. Za vlaganje, pečenje ali zamrzovanje uporabimo sveže pobrano papriko, ker vsebuje največ vitaminov in mineralov, ki jih želimo ohraniti za čez zimo.

Feferoni (*Capsicum annuum*)

Izhajajo iz Srednje oz. Južne Amerike. Tam so trajnice, vendar jih pri nas vzgajamo kot enoletnice. Vlagamo jih z osemenjem vred. Pri nas jih poznamo nekoliko manj, v ZDA, predvsem pa v Južni Ameriki, pa so zelo popularni še drugi rodovi paprike, kot so čili, tabasko, halepenj itd. paprike,

različne okrasne paprike, ki so zanimive predvsem zaradi zanimivih oblik in barv plodov.

Jajčevce (*Solanum melongena* var. *Esulentum*)

Ime je dobil po jajčastih plodovih, ki so lahko tudi okrogli, hruškasti ali zelo podolgovati. Najbolj poznamo temno vijoličaste, svetleče plodove, vendar je jajčevce lahko tudi drugih barv.

Plodove obvezno odrežemo, saj se drugače zelo radi zatrgajo. Pazimo, da se ne pičimo, saj je na zelenem delu plodu lahko nekaj ostrih bodic, ki ostanejo v prstu tudi nekaj tednov in se rade zagnojijo. Jajčevcev ne hranimo predolgo, tudi v hladilniku ne, saj z vsakim dnem izgubljajo kakovost.

Kumare (*Cucumis sativus*)

Pri nas poznamo le solatne kumare in kumarice za vlaganje, oboje pa jemo v tehnološki zrelosti, ko so še zelene in seme še ni zrelo in kaljivo.

Plodove pobiramo sproti, tudi če jih ne potrebujemo. Če jih zapustimo, prenehajo nastavljeni nove cvetove in plodove. Tudi boleznih jih napadejo hitreje. Kumarice so najboljše in najbogatejše sveže. Posebej to velja, ko jih vlagamo v kis. Nekaj dni jih lahko hranimo v hladilniku, pred tem jih na hitro ohladimo v ledeno mrzli vodi in posušimo. Hranimo suhe, v plastični vrečki.

Bučke in buče

V prehrani je koristna cela buča. Meso, seme in celo cvetovi pa še olje lahko stiskamo in pridobimo iz njene ga semena.

Bučke pobiramo čim bolj sproti, da nastavljeni nove plodove. V hladilniku jih imamo lahko do enega tedna, predhodno jih ohladimo z ledeno mrzlo vodo in posušimo. Iz muškatinih sort buč lahko kuhamo marmelade in delamo kompote. Buče, ki jih lahko skladiščimo, moramo pobrati res zrele, da bo skladiščenje čim uspešnejše. Nekatere sorte lahko skladiščimo več let.

Lubenice in melone

Gojimo jih lahko tudi pri nas, v celinski Sloveniji, ne samo na Primorskem. Plodove trgamo, ko so zreli. Pri lubenicah zrelost prepoznamo tako, da pogledamo vitico tik ob peclju plodu. Ko je ta popolnoma suha, je plod gotovo zrel in sladek. Pri meloni zrelost preverimo ob peclju plodu. Ko se tam pojavijo krožne razpoke, je plod zrel. Če plodu lubenice ali melon ne moremo zlahka odtrgati od rastline, prav gotovo še ni zrel.

Zreli plodovi se lahko skladiščijo le zelo kratek čas, v hladnem prostoru, hitro izgubijo dober okus in postanejo mokasti in gnilega okusa. Premalo zreli plodovi v skladišču ne pozorijo,

zato je zelo pomembno, da se naučimo prepoznavati zrele plodove.

Irena Ihan, dipl. ing. agr. in hort.

Lepota ni naključje
Da pa bo pot do nje enostavnejša in prijetnejša vam pomaga

Nudimo:
Nega obraza z uporabo vrhunske profesionalne kozmetike MATIS
Anticelulitni in shujševalni programi
Masaža, pedikura, manikira, depilacija
make up in še in še
100% NARAVNA
KOZMETIKA SOTHYS

KOZMETIČNI SALON
H M
Helena Miranda

Helena Miranda Maček s.p.
Stari trg 22, 1294 Višnja Gora
Telefon: 01 7884 348
Mobitel: 041 966 113

E-mail: HelenaMiranda@siol.net
VABLJENI NA POSVET IN OBISK

Preizkušene metode, uporaba vrhunske pripravke znanih blagovnih znamk, predvsem pa izkušnje pridobljene z usposabljanjem v tujini in Sloveniji ter dolgoletna delovna praksa, vam zagotavljajo vrhunske rezultate in dolgoročni učinek, ki ne bo ostal neopažen.

Dosežite popolno telo z aparatur, ki vsebuje stimulacijo mišic, infrardečo luč in ultrazvok.

~ osnovna šola za odrasle (brezplačno)

~ srednje poklicno izobraževanje

- ADMINISTRATOR
- GASTRONOMSKE IN HOTELSKE STORITVE
- TRGOVEC

~ za vpis v višješolske strokovne programe:

- ORGANIZATOR SOCIALNE MREŽE
- LOGISTIČNO INŽENIRSTVO
- EKONOMIST

Vabilo k vpisu
Šolsko leto 2011/2012

~ poklicno-tehniško izobraževanje

- EKONOMSKI TEHNIK
- GASTRONOMIJA

~ srednje strokovno izobraževanje

- EKONOMSKI TEHNIK
- PREDŠOLSKA VZGOJA
- GASTRONOMIJA IN TURIZEM

(kot študij na daljavo izvaja zavod IRC Ljubljana)

~ za vpis v visokošolski študijski program:

- SOCIALNA GERONTOLOGIJA

Informativni dan: 26. 9. 2011, ob 18.00

~ za vpis v strokovna usposabljanja in tečaje:

- TUJI JEZIKI (angleščina, nemščina, italijanščina, španščina, ruščina, slovenščina za tujce)
- RAČUNALNIŠTVO (windows, word, excel, powerpoint, internet in elektronska pošta)
- TEČAJI S PODROČJA KNJIGOVODSTVA (osnovni in nadaljevalni, knjigovodstvo na računalniku, usposabljanje za računovodjo)
- PRIPRAVE NA PRIDOBITEV NPK (pomočnik-ca kuharja, natakarka, socialni-a oskrbovalec-ka na domu)
- TEČAJI ZA PROSTI ČAS (poslikava stekla, vezenje, klekljanje, izdelava nakita, šivanje in krojenje)

informacije: CIK TREBNJE, Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje; www.ciktrebnje.si
T: (07) 34 82 100, 34 82 103, 34 82 104, 34 82 105; E: info@ciktrebnje.si

VPISI v NOVO SEZONO

30. september, petek 17-20h

(v Centru čiste vode, Sokolska 6, Iv. Gorica)

AEROBIKA

OŠ Višnja Gora : tor 19h & čet 18.30h
OŠ Šentvid : pon & čet 20h (*napredna)
Muljava : pon 19.40h
OŠ Mirna : pon & čet 19h

PILATES

OŠ Šentvid : pon 18.50h
OŠ Višnja Gora : tor 18h
OŠ Veliki Gaber : sre 19h
Grosuplje : sre 9.30h

ZUMBA @

Ivančna Gorica : tor 20.30h & čet 20h
OŠ Veliki Gaber : sre 20.10h
Ambrus KD : čet 18h
Grosuplje : pet 16.30h

FIT BODY Muljava : pon & sre 18.30h

JOGA Muljava : tor 19.00-20.15h

www.fitmanija.si

DRUŽABNI PLESI - začetni

Ivančna SŠ : tor 17.45 - 19.00h

SOLO SALSA za dame - zač.

Ivančna SŠ : tor 19.00 - 20.00h

SALSA v paru - začetna

Ivančna OŠ : sre 20.30 - 21.45h

ORIENTALSKI PLES

Ivančna SŠ : pon 19.00-20.15h zač.
Ivančna OŠ : pon 20.30-21.45h nadaljev.

DNEVI BREZPLAČNIH VADB :

3. - 7. oktober po urniku ☺

PRIJAVE : fitmanija@siol.net

041/234-925

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate
bo večno ostal ...*

ZAHVALA

V 79. letu nas je nepričakovano za vedno zapustila draga mama, sestra in teta

MARIJA STRUNA

po domače Šrokljeva Mima iz Grintovca 16 pri Zagradcu.

Ob izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam bili blizu ob težkih trenutkih, predvsem dobrim sosedom. Zahvaljujemo se vam za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za svete maše in obnovo križevega pota v farni cerkvi. Zahvaljujemo se gospodu župniku iz domače župnije in krškemu župniku za pogrebni obred. Zahvala pevcem in govorcu pri odprtem grobu ter pogrebnemu zavodu Perpar za korektno opravljen pogreb.

Zahvaljujemo se tudi vsem sosedom, ki ste z molitvijo rožnega venca v domači hiši izrazili spoštovanje do pokojnice.

Vsi njeni

*Je čas, ki da, je čas, ki vzame.
Pravijo, je čas, ki celi rane.
In je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.*

*Zdaj se spočij, izmučeno srce.
Zdaj se spočijte, zdelane roke.
Zaprte so utrujene oči,
le moja drobna lučka še brli.*

(S. Makarovič)

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in strica

VINKA ŠUŠTERŠIČA

iz Krke 50

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam ob njegovi boleznih in smrti pomagali.

Žena Branka

*Teško je slovo,
ker med nas te več ne bo.
A mi v srcih vemo,
da spet nekoč se snidemo.*

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je v 81. letu zapustil naš dragi mož, oče, brat, stari ata in pradedek

MILAN MARINČIČ

iz Metnaja (19. 12. 1930 – 28. 7. 2011)

Iskreno se zahvaljujemo za izrečene besede sožalja, darovano cvetje, sveče, molitve in sv. maše ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Lepa hvala osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, negovalki Dragici in pogrebnemu zavodu Perpar.

Posebej smo hvaležni sovaščanom za ganljive besede slovesa ter za vso pomoč in oporo v času žalovanja. Iskrena hvala tudi župniku Maksimiljanu za občutno vodenje pogrebnega obreda.

Hvala tudi vsem, ki vas nismo posebej imenovali, ter vsem, ki ste našega očeta imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke mi podal,
a v srcu mojem
vedno boš ostal.*

ZAHVALA

v 57. letu me je nepričakovano zapustil dragi mož

FRANC KRAJŠEK

Cestarjev Frenk z Lučarjevega Kala 27
(30. 3. 1954 – 8. 8. 2011)

Iskreno se zahvaljujem sorodnikom, prijateljem in znancem, sosedom, vaščanom in okoličanom Ivančne Gorice, ki ste mi stali ob strani, darovali in pomagali v najtežjih trenutkih. Posebej se zahvaljujem PGD Muljava in PGD Dob pri Šentvidu za prevoz iz Ljubljane v Šentrupert, opravljen pogreb in darove obeh društev. Gasilec in Albin Podobnik hvala za ganljive besede ob grobu. Hvala za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje. Hvala g. župniku iz Šentruperta za pogrebno mašo, obema pogrebnima službama, pevcem in harmonikarju za zaigrano njegovo najljubšo pesem.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvaležna sem tudi vsem neimenovanim dobrotnikom, če sem koga nehote pozabila omeniti mi prosim oprostite.

Veliko dobrega je storil, zato ostaja v mojem srcu nanj nepozaben spomin.

Žaluoja žena in vsi njegovi

*Jaz sem umrl,
toda moja ljubezen
do vas ne umre.
Iz nebes vas bom gledal in nikoli
prenehal ljubiti.*

Johannes Berchmans

ZAHVALA

ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očija in sina

MATIJE KEPA

iz Ježc 2, Šmartno pri Litiji
(5. 3. 1981 – 11. 8. 2011)

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, vsem, ki ste bili v teh težkih in bolečih trenutkih z nami, nam pomagali, nas tolažili, prinašali cvetje in sveče ter pospremili našega Matica v mnogo prerani grob na Primskovo.

Posebno lepo se zahvaljujemo babi Slavki in dediju Štefanu, Poloni, Štefanu in Maji, ki so nam ob težki bolezni vseskozi stali ob strani, dr. Milojki Jutršek, osebju Onkološkega inštituta, bolniškemu župniku Miru Šlibarju, župnikoma prof. Pavlu Špornu s Primskovega in g. Francu Vidmarju iz Žužemberka za lep cerkveni obred, pogrebnemu zavodu Perpar, pevcem Moškega pevskega zbora Prijatelji in trobentaču, gasilec, poslovnim partnerjem, Obrtni zbornici Litija, kolektivu podjetja Peskokop Kepa, cvetličarni Andreja ter ge. Marinki Vidgaj in ge. Tatjani Selan za ganljive besede slovesa.

Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Matic, hvala ti za vse najine lepe in nepozabne trenutke, tvoja Suzana.

Neutolažljivi:

žena Suzana s hčerkama Uršo in Leo in sinom Maxom, mama Marija

*Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več se glas tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu
upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

ZAHVALA

Mirno in spokojno je v 92. letu starosti zaspala naša draga mama, babica, prababica

ROZALIJA PODRŽAJ

1919–2011

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, cvetje, sveče, za darove za cerkev in svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti k večnemu počitku. Radi bi se zahvalili vsem, ki ste mamu obiskovali, posebno Ančki Erjavec iz Stične za vsa njena dobra dela, hvala osebju Doma starejših občanov Grosuplje za nego in skrb v zadnjih dveh letih njenega življenja. Iskrena hvala gospodu župniku Marku Burgerju in somaševalcu mons. Jožetu Kastelicu za mašni obred, sosedi Francki Turk za lepo izbrane poslovilne besede, cerkvenemu pevskeemu zboru s Krke, Roku Godcu za odigrane melodije in pogrebnemu zavodu Perpar. Vsem, ki ste z mamu delili radosti življenja, naj ostane v lepem in trajnem spominu.

Žaluoja vsi njeni

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja,
trpljenja,
bolezen je bila močnejša od
življenja.*

*Upanja ni več,
sanje so končane,
srcu so zadane bridke rane.
In grenka solza po licu spolzi,
ker slovo tako zelo, zelo boli.*

*Kogar imaš rad, nikoli ne umre,
le neskončno daleč je ...*

ZAHVALA

8. septembra 2011 se je v 81. letu starosti ustavilo srce naše drage mame, stare mame, prababice, tašče, sestre in tete

FRANČIŠČKE BREGAR, roj. Štrus

iz Doba pri Šentvidu 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vsa izrečena sožalja; hvala vsem, ki ste se poklonili v slovo, jo pospremili k njenemu večnemu počitku, ji prinesli cvetje, sveče, darovali za svete maše in v dober namen.

Najlepša hvala dr. Zupančiču in zdravstvenemu osebju iz ZD Ivančna Gorica, patronažni službi Ivančna Gorica, urgentnemu oddelku IPP, intenzivni službi KOŽB UKC Ljubljana in Bolnišnici Golnik.

Iskrena zahvala g. Janezu Petku za lepo mašno daritev in župniku g. Jožetu Grebencu, pogrebnemu zavodu Perpar za organizacijo pogreba, Moškemu pevskeemu zboru Prijatelji za lepe pesmi ob slovesu v cerkvi in ob grobu ter izvajalcu Tišine.

Predvsem pa hvala vsem, ki ste cenili njeno dobroto in delo ter ste jo imeli radi. Upamo, da jo boste skupaj z nami ohranili v lepem spominu.

Žaluoja vsi njeni

Gospodinjska stran

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

Poljska kulinarika

Razne vrste mesa, močnate jedi in juhe so del slovanske tradicionalne kuhinje, tudi Poljske. Na bogastvo narodne kuhinje so vplivali različni narodi, s katerimi je bila Poljska v stiku, po pokrajinah pa je zelo raznovrstna.

Značilna živila poljske kuhinje so kislo zelje, rdeča pesa, kumare, koleraba, smetana, gobe, prekajene in druge vrste klobas. Mesne jedi so na Poljskem še posebno aromatične zaradi uporabe začimb, kot so koper, kumina, majaron, poper in peteršilj. Najpriljubljenejša sladice so kolači in torte, kozarček vodke po dobrem kosilu pa je zaželen tudi zato, ker pospešuje prebavo.

Ponudba juh je na Poljskem raznovrstna, tradicionalna slovanska juha pa je iz rdeče pese in se imenuje barszcz.

Pieczony schab, velika mesna specialiteta, je pečena svinjina, polnjena s suhimi slivami.

so ruskie pierogi, polnjeni s sirom, krompirjem in popečeno čebulo. Pyzy (njoki iz krompirjeve moke) in knedle (njoki, polnjeni s sadjem).

Gołąbki so listi svežega zelja, polnjeni z mletim mesom, rižem ali s kašo, postreženi v paradižnikovi ali gobovi omaki.

JUHE

Še nekaj značilnih poljskih juh: Chłodnik je zelo okusna hladna juha iz kislega mleka, mladih listov rdeče pese, rdeče pese, kumar in sesekljanih svežih začimb.

Zupa ogórkowa je juha iz kislih, nasoljenih kumaric, pogosto s svinjskim mesom.

Żur je kislja juha iz ržene moke z belimi klobasami in s trdo kuhanimi jajci. Żurek je podoben žuru, a z dodanim krompirjem. V nekaterih predelih Poljske lahko vsebuje tudi gobe. Żurek pogosto postrežejo s smetano.

KRUH

Na Poljskem jedo razne vrste kruha; beli, rjavi kruh, kruh s semeni, sezamom in makom so del bogate poljske pekovske ponudbe. Značilen je tudi chaczapuri s piščančjim mesom. Chaczapuri je pravzaprav ogromen ovalen kruh, ki spominja na gigantsko lepino, po kateri posujejo marinirano pečeno meso in izdatno količino sira. Poleg chaczapurija postrežejo troje vrst omak (majonezno, paradižnikovo, pikantno).

MESO

Meso se pripravlja na različne načine: na žaru, dušeno, kuhano ... Streže se toplo z aromatičnimi omakami ali kot hladna jed z gorčico, hrenom in gobami ali kumaricami v kislu.

Najbolj znana mesna jed je kotlet

schabowy. To je svinjski zrezek, paniran v krušnih drobtinah in postrežen s krompirjem ter klobasami. Na daleč sta znani golonka ali kuhana krača in kaszanka ali krvavica, nekdanja kmečka hrana, danes pa specialiteta najuglednejših restavracij.

Goveja specialiteta so zrazy zawijane – dušene goveje rolade, polnjene s kislimi kumaricami, klobaso in gobami ter postrežene z grobo zmletim ajdovim zdrobom. Kaczka po krakowsku je dušena raca z gobami.

Naleśniki so palačinke, ki so s prej navedenimi blazinicami nepogrešljiv del vegetarijanske kuhinje.

MOČNATE JEDI

Blazinice (pierogi) iz testa so nepogrešljiva specialiteta poljske kuhinje. Delajo jih iz testa za rezance, nadevane pa so lahko z mletim mesom, s sesekljanim zeljem, zmešanim z gobami, s skuto ali s sadjem. Tako nadevane se kuhajo v kropu.

Najokusnejša različica pierogov

ZELENJAVA

Zelje je značilna zelenjava poljske kuhinje. Poljska narodna jed bigos se dela iz kislega zelja (iz soka, ki nastane ob kisanju zelja) z različnimi vrstami mesa in prekajenega mesa ter z gobami.

SLADICE

Poljaki obrok zaključujejo s sladico. Ker so izraziti sladkosnedci, so kolači in torte nepogrešljiv del njihove kulinarčne kulture. Kolače pripravljajo najpogosteje iz kvašenega testa (baba, drożdżowe). Na seznamu poljskih sladkosti zavzemajo častno mesto makowiec, rolada, polnjena z makom, sadjem ali oreški, krofi (pączki), mazurek, jabolčna pita (szarlotka), torta iz skute (sernik) in kruh z ingverjem.

PIJAČE

Poljska specialiteta je čista vodka, najbolj znane blagovne znamke so: Chopin vodka, Belvedere, Luksusowa, Wyborowa. Priljubljene so tudi aromatizirane vodke: Żubrówka je vodka z zelišči, nabranimi v narodnem parku Białowieży, v katerem živi edina vrsta evropskega bizona – zober, ki se s temi zelišči hrani, vodka Goldwasser iz Gdanska pa vsebuje delčke

22-karatnega zlata. Pablo Picasso je nekoč rekel, da so tri najbolj izjemne stvari iz prve polovice 20. stoletja: blues, kubizem in poljska vodka.

Tudi ljubitelji piva ne bodo razočarani nad poljsko ponudbo, ker je enakovredna nemški in češki.

V hladnih dneh vas bosta najbolj ogrela kuhano vino in pivo z medom in začimbami. Poljski likerji: medica (miód pitny) ali sladki kremni likerji; likerji iz rumenjakov, vanilje ali čokolade se pogosto uporabljajo kot dodatek sladlicam. Pijejo se tudi kompoti, brezalkoholni napitki iz sadja, sladkorja in začimb.

Poljska omaka

Sestavine: 40 g masla, 30 do 40 g moke, 1/4 l telečje ali kurje juhe, 1/4 l kisle smetane, limonin sok, 1 žlička naribanega hrena, sesekljan peteršilj; sesekljan sladki janež, sol

Priprava: Na maslu prepražimo moko, jo polagoma zalijemo z juho in s smetano ter jo dobro kuhamo 10 minut. Začinimo jo z limoninim sokom, s hrenom, sladkim janežem in peteršiljem. Prilega se k ribi in kuhani govedini.

Blazinice – pierogi

Sestavine: 25 dag bele moke, 5 jajc, 1 dl vode, 5 dag masla, 2 dag drobtin za zabelo

Nadev: 70 dag kuhanega in pretlačenega krompirja, 2 jajci, 5 dag ocvirkov, sol, poper, sesekljan peteršilj, majaron

Priprava: Iz moke, jajc in vode naredimo ne preveč trdo testo za rezance. Počiva naj okoli pol ure, nato ga razvaljamo in narežemo na pravokotne krpice. Na vsako pravokotno krpico damo žličko nadeva, krpico prepognemo in robove stisnemo. Nadev pripravimo tako, da v pretlačen krompir zamešamo vse sestavine in začimbe. Žlikrof nato še obrnemo, da so robovi spodaj, zgoraj pa naredimo v vsak žlikrof vdolbino. Kuhamo jih 15 minut v slanem kropu. Nato jih odcedimo, stresemo v skledo in zabelimo z drobtinami.

Svinjina, polnjena s suhimi slivami – pieczony schab

Sestavine: 1 kg izkoščičenega svinjskega pleča, 400 g izkoščičenih suhih sliv, 2 večji čebuli, 1 dl rdečega vina, 3 stroki česna, 5 klinčkov, 0,5 dl olja, 1 žlička soli, 1 žlička črna popra

Priprava: Na sredino izkoščičenega svinjskega plečeta zložimo slive. Česen olupimo in narežemo na tanke rezine, ki jih potresemo po slivah. Konce mesa združimo, ga tesno zavijemo v rulado in povežemo s kuhinjsko vrvjo. S konico noža naredimo po ruladi luknjice, v katere zapičimo klinčke. Dobro namastimo pekač in vklopimo pečico na 180 stopinj. Rulado natremo s soljo in poprom ter položimo v pekač.

Čebulo olupimo in narežemo na debelejšje kolobarje, ki jih zložimo okoli pečenke. Pekač potisnemo v pečico in pečemo 45 minut, nato zalijemo z vinom. Pečemo še dodatnih 15 minut, nato pa položimo rulado na večjo desko in odstranimo vrv. Narežemo jo na rezine, ki jih položimo na krožnike.

Jabolčna pita – szarlotka

Sestavine: krhko testo: 400 g moke, 200 g masla, ščepec soli
jabolčni nadev: 750 g jabolka, sok 1 limone, 50 g masla, 4 do 5 žlic sladkorja v prahu, 1 beljak

Priprava: Moko in sol presejemo v posodo električnega mešalnika. Nanjo na koščke zrežemo hladno maslo in zmiksamo, da dobimo nekakšne drobtine; seveda lahko to opravimo tudi ročno. Drobtine stresemo v skledo in pokapljamo s 5 do 6 žlicami vode, da dobimo gladko in voljno testo. Ovijemo ga v prozorno folijo in za 30 minut postavimo v hladilnik.

Model za pite namažemo z maslom in potresemo z ostro moko; odvečno otresemo. Dve tretjini testa razvaljamo na pomokani delovni površini, nato pa z njim obložimo pripravljen model; testo naj obda tudi nekaj centimetrov oboda modela. Pečico segrejemo na 190 °C. V skledo nalijemo vodo, v katero ožamemo limonin sok.

Jabolka olupimo, razkosamo na četrtine, razpeškamo in polagamo v okisano vodo. Nazadnje jih dobro odcedimo in razdelimo po testu. Po jabolkih na manjše koščke zrežemo maslo, potem pa jih potresemo s sladkorjem.

Preostalo testo razvaljamo na pomokani delovni površini. Položimo ga na jabolka. Če nam ostane kaj testa, lahko iz njega oblikujemo dekorativne elemente, ki jih razdelimo po testu.

Beljak nekoliko razžvrkljamo in z njim namažemo testo, ki ga nazadnje na nekaj mestih preluknjamo z vilicami.

Model za 40 minut postavimo v segreto pečico, da se testo zlato rumeno zapeče.

Pihanje v regrafove lučke

P i h a s s e v e r n e s t r a n i

	MIKROSKOPSKO MAJHNE ENOCELIC. RASTLINE	AMERIŠKI IGRALEC (RYAN)	ZVOK DOLOČENE VIŠINE	NASPROTNO OD ŠIROK	VARILSKI SPOJ	RIMSKA 4	LEVICA	UMETNOST ZGIBANJA PAPIRJA
DUŠAN SEMOLIČ								
ORJAŠKI IZUMRLI PLAZILEC								
NAPRAVA ZA SKENIRANJE BRALNIK SLIKE						RIMSKA 6 SEVĚRNA SOSEDA NEMČIJE		
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	RADJ		KELVIN		DIPLOMAT HAMMARSKJÖLD RADIOAKT. PRVINA (TH)			
VOJASKA ENOTA IZ VEČ BATALJONOV	VIDNI TOK OGNJA		REŽISER ANNAKIN		REKA V ČRNI GORI POVELJNIK NA LADJI			
LORELLA FLEGO GLAS OB POKU ALI UDARCU		GOSPODAR, UPRAVNIK DRŽAVA NA BLIZ. VZHODU						
AVSTRILSKI KEMIK SLOVENSKEGA RODU, NOBELOVEC L. 1923 (FRITZ)	PIVOVARSKI NAPITEK Z OKUSOM	NEKDANJI AVSTRIL. SMUČAR (HANS)	NOVOTVORBA, BULA SLIKAR SAMOUK		STAVČNO LOČILO SLABŠALI IZRAZ ZA ROMA			AVTOR MARKO BOKALIČ
PREDNAROČILO								ZRAČNO PREVOZNO SREDSTVO
RANOCELNIK						NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIZNICA	LUTEČJI ITAL. REVOLUCIONAR (GIUSEPPE)	KOLIČNA VLAGE, KI SE IZGUBI PRI SUŠENJU
? DVOJINA, MNOJINA				VELIKA KOPICA MATERIALA	OTOŠKA DRŽAVA V ZAHOD. DELU OCEANJE (V MELANEZIJ)	INDIJSKA SVETA REKA MOČNA DRŽAVA		
GOJMIR LEŠNJAK		LITERAT IN TV UREDNIK (JANI) VITAL AHAČIČ			RUS. FIZIK IN POLITIK (ANDREJ)			
NEMŠKO MESTO, ZNANO PO TOVARNI ZDRAVIL BAYER	IGRALEC RADKO POLIČ		DRAGULJ, KI SPREMINJA BARVO			TOVARNI SLADKARJI V ZAGREBU (JOSIP)		
						MOTOR NA PLINSKO OLJE	PREPROSTA VODNA RASTLINA	OTOK V FRANC. IMENIH
							STRANSKI DEL TELES	ZOLAJEV ROMAN
				ZENSKO IME, HEDVIKA VELIKA BRITANIJA				IGRALEEV BEATTY
								VELIKA PAPIGA ŽIVIH BARV
				OKRASNI SREDNEMSKO GRM				
						VERDIJEVA OPERA		

Če ne vem, pa poizvem

(DOMAČI KVIZ)

- Kje leži vzpetina Mali rilec**
 - pri Kamnem Vrhu
 - pri Kitnem Vrhu
 - pri Bojanjem Vrhu
- Miljnik je:**
 - kamen za pranje perila
 - obcestni kamen iz rimske dobe
 - zemljevid cest, izraženih v miljah
- Koliko naselbinskih Kalov je v naši občini?**
- Kaj na Hrvaškem pomeni beseda trudna?**
 - utrujena
 - delavna
 - zaskrbljena
 - noseča
- Katero rastlino so ponekod uporabljali za izdelavo tkanine?**
 - luštrek
 - koprive
 - hmelj
- Kapar je:**
 - človek, ki nosi kapo
 - izdelovalec pokrival
 - rastlinski zajedavec
 - podčastniški naziv
- Zapiši morfem, ki ga vsebujejo izrazi klobuk, klobasa, klofuta, poklon!**
- Zapiši samostalnik, ki bi lahko stal za pridevniki: vrtna, topla, cvetlična!**
- Kateri element se v naravi nahaja v najmanjših količinah?**
 - Ca
 - Fe
 - F
- Katero svetopisemsko priliko ilustrira pričujoča podoba?**
 - o usmiljenem Samarijanu
 - o Jakobovem begu
 - o Lazarjevi obuditvi od smrti

Ob morebitnih težavah si lahko pomagata z odgovori, ki so v bližini.

Lahka križanka

(Z VSEM, KAR SPADA ZRAVEN)

Ko je človek v davni s presne prešel na kuhano hrano, je oblikoval različno posodje. Naša križanka bo v poudarjenem navpičnem stolpcu povedala ljudsko ime za posodo, ki se najpogosteje uporablja pri kuhi. Do imena se boste dokopali s pomočjo vprašalnic in dodane pesmice.

1	K				L	K	
2		L				P	S
3			S			N	
4	K					A	K
5		R		M			T
6			R	K			

Vodoravno: 1. pripomoček za dodajanje kapelj, 2. starinska pisava, 3. snov, ki v vodni raztopini daje protone, 4. skupina gob, 5. trden, neomajen, 6. Miklavžev spremljevalec.

Dokler dobro je zobovje, lahkó napolniš si drobovje: na vrt podaš se zjutraj rano in pohrustaš presno hrano.

A človek z leti ugotovi, da ti grizalo otopi.

Leta storijo svoje Pavel praznuje 100-letnico življenja. Novinarji ga sprašujejo vse sorte, med drugim tudi to, če se spominja, katero žensko je prvič poljubil. Pavel resignirano zamahne z roko: »Dajte no mir, še tiste se ne spomnim, ki sem jo zadnjič!«

Tedaj bilo bi vsega konec, če ne bi dali hrane v lonec.

Tam mehča se v soju isker, ko se v ognju greje p Če posoda v ognju počí, vrzi proč jo, ni pomoči.

Leopold S.

Ljudska primerljivka

Ima denarja kot hudič toče

Kaj pravite, je to res? Če ljudje tako govorijo, bo že držalo.

Nekaj burkarije

Uporaben vzor
Neizkušeni Tone bi se rad približal dopadljivi mladenki. Poizvedel je, kaj ima rada, in ji kupil zavitek piškotov. Toda spet je težava, kako naj izročitev izpelje. Oprezal je po ulici in opazil, da nek fant nese lep šopek rož, na njih pa posvetilo: »Rože za mojo rožico.« Tedaj je bilo Tonetu na mah vse jasno. Sedel je in napisal: »Zavitek za moj paketek.«

teh na deželi in naleti na kmeta, ki s koso kosi travo.
»Stric, koliko računate do mesta?« ga pobarata. Stric je najprej dvignil koso, jo obrisal, a preden jo je začel brusiti, je dejal: »Za vaju nič, lahko gresta brezplačno naprej!«

Tudi učenci imajo lahko prav
V šoli rešujejo matematične naloge in učenec šepne sosedu: »Tale učitelj je neumen – kdo bo rešil tako težke naloge!«
Učitelj sliši šepet in hrabri šepetalca: »Kar na glas, morda imaš pa prav!«

Posledice obremenitve
Dva odrasla kamenodobca opazujeta otroke, ki z muko nosijo kamnite učbenike na poti v šolo.
»Viš,« pravi eden izmed njiju, »ni čudno, če smo tako čokati, ko se že v mladosti preveč tiščimo k tlom!«

Brezplačna hoja
Mlad par hodi po manj znanih po-

Odgovori: 1. a. 2. b. 3. pet, 4. d. 5. b. 6. c. 7. »kls, 8. greda, 9. c. 10. a

Siva stran

Spomini na 2. svetovno vojno (8. nadaljevanje)

Stanje v taborišču na Rabu se je bolj in bolj slabšalo. Hrana, ki je bila že prej pičila, se je še skrčila. V začetku je dobil vsak taboriščnik hlebček. Sčasoma pa so kruh delili tako, da je na šest ljudi prišlo pet hlebčkov, kar je še povečalo napetost pri razdeljevanju. Kuhana hrana je bila tako vodena, da največkrat nismo vedeli, kaj se je v tej vodi kuhalo. H kruhu so dodali še košček mesa ali sira, tu in tam kako limono ali pomarančo, oboje tako drobno kot hrastove šiške. Seveda smo pojedli vse z lupinicami vred. Najhuje je bilo takrat, ko si uporabljal tisto malenkost, ki je le razdražila želodec, telo pa je terjalo več, bistveno več. V stiski smo se ozirali naokoli, da bi zapazili kaj užitnega, a je bilo vse zaman. Ostalo nam je le to, da smo se ves čas pogovarjali o hrani in obujali spomine na kolone in na praznične dni, ko je bilo vsega zadosti. Čeprav me je tudi pozneje pestila lakota, ni

Slovenci smo že od nekdaj radi obiskovali hrvaško morje. Toda na »letovanje« devetnajsto triinštiridesetega nismo šli prav nič radi. Otok Rab. Globoko v zalivu na zgornjem delu fotografije je bilo naše »letovišče«.

sem nikoli več požrl toliko prazne sline kot tisti čas. Pri vходу v taborišče je bila sicer skromna kantina, v kateri si lahko kupil kaj malega za pod zob. Toda denar je hitro pošel in mizerija je prišla tudi nad tiste, ki so v začetku imeli kaj novcev s seboj.

Pomanjkanja in bolezni so opravili svoje. Čeprav smo bili dobro zgrajeni, je smrt vedno pogosteje prelezla »drat« in stopala med nas; tudi po petnajst ljudi vseh starosti je podleglo v taborišču v enem dnevu. Med umrlimi je bilo veliko kadilcev. Ti so za potešitev kadilske strasti večkrat nekaj svoje južine zamenjali za cigarete, zato so še hitreje slabeli in končno umrli. Tedaj sem sam sebi odločno rekel: »France, če se boš rešil iz tega pekla, se za nobeno ceno ne boš navadil tobaka!« Tega sklepa sem se potem držal vse do današnjih dni. Kljub umiranjju se število taboriščnikov ni zmanjšalo, kajti prihajali so novi in novi transporti. Bili smo začudeni, ko so prišli prepevali pesmi, večinoma ne vedoč, kaj jih čaka. In res, ko so pošle skromne zaloge, ki so jih imeli s seboj, so počasi oslabei in utihnil, mnogi za vedno.

Kamp. Stražni stolpi, bodeča žica, domotožje, uši, lakota in smrt.

Stara »novica«

Velikanska krmilna pesa

»Pridelal jo je gospod Kurent iz Trnovega pri Ljubljani. Posamezni pridelki so tehtali tudi do 12 kg. Pridelek je bil tako bogat, da jo je na 100 kvadratnih metrov pridelal okroglo 2400 kg.«
Ilustrirani Slovenec, 30. sept. 1926

Komentar: Očitno so bili že davno pred Klasjem časniki pozorni na uspehe svojih bralcev. Lepo od njih!

Na dvorišču

Anton Hribar Korinjski

Mati, glejte petelinčka,
tega pridnega družinčka!
Poje in po vrtu hodi,
putke vse za sabo vodi.
Izgrebava jim črvičke,
išče travnate jim tičke.
Ko kaj najde, brž pokliče,
putke naše nad črvičke.
Če si kljunček svoj umaže,
pridno briše ga ob važe.
Ves je svetel prek telesa,
srpki v repu so peresa

(Odlomek iz pesmi Pogovori)

Iz zakladnice naših domov

Zakladnice, ki dobivajo nove in nove tvarine, se težko spraznijo. Tak je tudi naš narodopisni fond.

Že lepo število let jemljemo iz njega, pa se še vedno kaj najde v njem. Tale čuden »zaboj« je naša nova narodopisna uganka. Za olajšavo naj povem, da so se v njem svoje čase nahajale okusne stvari in da so ga rabili v hladnejšem delu leta. Naprava ima več imen. Največkrat pa so jo poimenovali s tujko.

Seveda veste, kaj je vaša naloga: zapisati ime in uporabnost predmeta in vse skupaj sporočiti na uredništvo. In pohitite – smo že v drugi polovici leta.

Leopold

Stari časi – stari špasi

(HUMOR PRED STO LETI)

Samokritika

Učitelj: »Ivanček, lepo si naštel najbolj poznane domače živali, le na eno si pozabil. Naj ti pomagam: je umazana, rada se valje po blatu in ji ni nič do umivanja.«
Ivanček (nekoliko sramežljivo): »To sem pa jaz.«

Strokovna ocena

Gost je končno zmlatil goveji zrezek. Tedaj pristopi k njemu gostilničar in ga pobara, kakšna je bila jed. »Odlična roba, vam pravim, res odlična,« zagotavlja le-ta.

»Takale strokovna pohvala nam še posebej dobro dene,« je zadovoljen oštir, »prav gotovo ste mesar po poklicu?«

»Ne, čevljar!«

Edina rešitev

Mama Tončku v umivalnik nalije vode, da si bo lahko umil noge. Čez nekaj časa pa se zgrozi: »Bog pomagaj, Tonček, zakaj si umivaš noge z obutimi nogavicami?«

»Kaj pa morem, ko je voda tako mrzla!«

ČE MESTNA GOSPODIČNA NA DEŽELO PRIDE

Gospodična: »Joj, kako lepa solata je na vaši njivi!«

Kmet: »To vendar ni solata, to je krompir!«

Gospodična: »No, jaz sem mislila na krompirjevo solato!«

"SEVERNA" STRAN

Kako je Lenčkov oče mularijo k delu pripravil

Lenčkov Boltežar se je najrajši ukvarjal s čim sladkim: najsi bo čebelji med, sadni sok ali trsne škrlice, pa tudi kaj sladkega iz ljubezenskega življenja se svoj čas ni branil. Posebej mastito je stiskal sadni sok iz zrelih hrušk in jabolk. S sadjem je bilo kajpak veliko dela, zato je vaško otročad pogosto vabil na vrt k spravi. Otroci so sadje pridno pobirali in ga v košarah nosili pred Lenčkov skedenj, kjer ga je Bolte v izdolbenem koritu tolkel in iz mase stiskal zlato rumen sok. Pobiranje in pomoč pri predelavi seveda nista bila zastoj. Pomagači so smeli iz žlebiča, ki je obrobil prešo, srebati sladko tekočino. Pa ne kar tako. Bolte je vsakemu pripravil dolgo slamo, s katero je srkal tekočo dobroto. »S slamico je dolgotrajnejši užitek in manj nevarnosti, da pogoltneš oso,« je vselej pristavil.

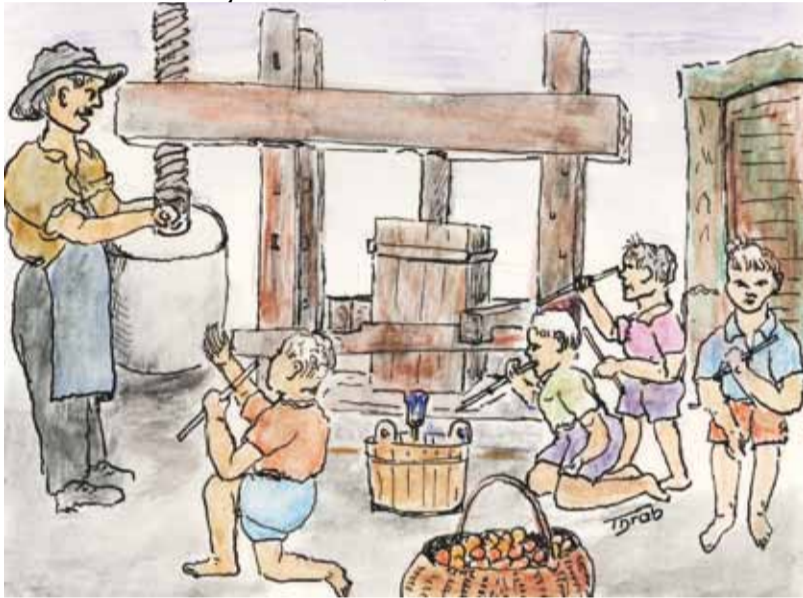
A na svetu se vse spremeni, tudi otroci so postali drugačni. Na lepem se jim ni dalo več pomagati in Bolte je moral vse opraviti sam. Toda ko je iz preše pritekla sladka tekočina, se je mularija le približala in obotavlja vprašala, če lahko malo pokusi. »Zakaj pa ne,« je ravnodušno dejal Bolte

in vsakemu ponudil lepo odrezano slamico. A glej ga zlomka, naj so otročaji še tako vlekli, skozi slamico ni pritekla niti kapljica soka. Bolte je bil namreč ržene bili tako odrezal, da so vmes ostala kolenca in slamicice so bile nepretočne. »Ne gre, stric, ne gre,« so tarnali. »Kako da ne,« je bil resen Bolte, ko je iz žepa potegnil novo slamico, napravil nekaj globokih požirkov in uživaško nadaljeval: »Že vem,

kaj je: brezdelje vas je naredilo tako slabotne, da še po slamico ne morete piti!« Otroci so si to zapomnili in naslednje leto so prav pridno pomagali pri predelavi sadja. In glej čudo, slamicice so spet vlekli!

Jo, koliko takšne in drugačne slame bi rabili dandanes. Cele vozove, pa še ne bi nič zaleglo.

Leopold Sever

Tičnica pri Žerovincih blizu Ljutomera

Pogled na zemljevid Slovenije pokaže, da leži pričujoča duhovna postojanka naših prednikov iz predkrščanskega časa najbolj severovzhodno, čeprav smemo utemeljeno domnevati, da so jih v preteklosti imeli še dlje v tej smeri, a so utonile v pozabo. Lepa podlaga za to trditev je Tičnica pri Žerovincih v ormoškem okrožju. Grič, ki je bil po verovanju naših prednikov zbirališče duhov umrlih, je na zemljevidih razločno označen s tem imenom, okoličani pa ga ne poznajo več. Na

postavljena vprašanja so starejši vaščani skoraj enako odgovarjali: »Toto ime še ne ga nikda čua,« po »naše« bi rekli nekako takole: »Teža imena nisem še nikoli slišal.« Čeprav so kartografi v preteklih stoletjih ondi Tičnico jasno zapisali, jo je bilo zaradi številnih podobnih vzpetin (bregov) težko lokalizirati. Na srečo so okoli Tičnice zapisali tudi imena nekaterih osamljenih kmetij (Raušelj, Kosi, Kralj). Z njihovo pomočjo smo po geometrijskem postopku določili precej natančno lokacijo. Izkazalo se je, da so naši predniki prosili za duše rajnih prav tam, kjer so več kot dve tisočletji kasneje vaščani Žero-

vincev, Desnjaka in Mekotnjaka postavili svoj gasilski dom. To je torej ena izmed redkih tičnic, ki ima dandanes pozidan nekdanji obredni prostor. Površen pogled je pokazal, da je v okolici več vzpetin, na katerih so si prednamci organizirali zavetje (gradišče). Po vsej verjetnosti so tedaj gradišču rekli gredišče, torej kraj, ki so ga ogradili. Na izraz nas še dandanes spominja vrtna greda. Tako slišen vokal »e« najdemo tudi v narečnih govorih, zlasti na Dolenjskem. Pri iskanju zapisane, vendar pri ljudeh pozabljene Tičnice nas je poleg drugih usmerjal tudi domačin Martin Semenič.

Leopold Sever

Zapis Tičnice na zemljevidu v merilu 1 : 50 000

Ko so odšli duhovi naših prednikov popolnoma v pozabo, so naši Prleki na Tičnici povsem mirne vesti zgradili gasilski dom. Med dvermi vidimo pomočnika Viktorja in našega informatorja Martina.

V teh krajih na cerkvenih zvonikih redko vidimo sveto tico (peteina), pač pa na številnih križih in kapelkah. Na njih so pogosti tudi simboli svetlobe (sončno žarkovje).

LCI. rekord

Čebule kot popotne cule

V Višnji Gori živi in ustvarja Marija Pilko. Letos se ji je nekaj še posebej pokrompirilo, lahko bi rekli počebulilo. Spoštovana gospa je namreč pridelala rekordne primerke te rastline. Ena izmed čebul je na tehtnici potegnila 1,08 kg, lepo število njenih sester pa ne dosti manj. Čebula je pri-

Marija je nadvse lepo pripravila predstavitev: pogrnjena mizica z nekaj čebulami, tehtnica in jajce za primerjavo. Čestitam tudi za to.

za uspeh potreben počitek, zato tudi jaz odhajam v posteljo. Še prej pa tole: gospe Mariji Pilkovi izrekam iskrene čestitke za zaslužen priznanje.

Leopold Sever

jetnega okusa in tudi sicer blage narave, zato človeka ne spravlja v jok, ko jo reže in uživa. Nekoč smo sicer že imeli čebulo večje teže, ki pa je bila edinka, medtem ko so Marijine debeleške mnogoštevilne in na splošno hudo pri sebi. Zato brez zadržkov podeljujemo nov Klasjev rekord in ga ob fanfarah izročamo Mariji Pilko iz Višnje Gore. Uspešna gojiteljica čebule in drugih vrtnin pravi, da rekorderkam ni posvečala kake posebne pozornosti pri obdelavi in gnojenju. Res pa je, da je zanjo dala zorati več let počivajočo ledino. To pomeni, da je

Slovenska in črnogorska motika

Pravijo, da so Črnogorci »garači«, da se bog usmili, se pa tudi znajdejo. V vasi imam za soseda enega teh tičev, Črnogorca Milivoja. Mož ima gredico, v kateri od časa do časa malo popraska s svojo motikico, pa mu raste ko konoplja. Jaz, ki mlatim po gredi z orjaško motiko, da se kar iskre delajo, pa še zdaleč ne žanjem takega uspeha. Zadnje čase Milivoja skrivoma opazujem in vse bolj sem prepričan, da bom naslednje letu začel kmetovati po črnogorsko. Tudi jaz si bom kupil udoben ležalnik in majhno motiko. Ležal bom v senci, tu in tam vstal in šel spodkopat kakšen plevelček, pa spet nazaj na ležalnik. V domišljiji že vidim Milivoja, kako bo z zavistjo gledal moje vrtnarske uspehe. Prav mu bo, pa naj bi bolj skrival tisto črnogorsko motikico.

Leopold Sever

Milivoj in Leopold, prvi s črnogorsko, drugi s slovensko motiko.